

השכמת הבוקר

מזה אני לפניה, מלך מי וקיים, שהחזרת بي נשמתי בחמלתך, רבבה אמונתך.

ראשית חכמה יראתיך, שכל טוב לכל עשייהם, תהלו עומדת לעד.
ברוך שם בבוד מלכותו לעולם ועד.

תורה צוה לנו מטה, מורה קהילת יעקב. שמע בני מוסר אביך, ואלتطש תורה אמרך. תורה תהא אמונה, ואל שדי בעזرتך. ואתם מזבקים בי אליהיכם, מימים כלכם הימים. לישועתך קניתייך.
לבישת ציצית

ברוך אתה יי' אלהינו מלך העולם, אשר קדשו במצותו, וצונו על מצות ציצת.

יה רצון מלפנייך, יי' אלהי ואלקי אבותינו, שתהא חשובה מצות ציצת לפניה, כאלו קימתיך בכל פרטיך ודקדוקיך ובונתיך, ותריג'ג מצות ה תלויים בה, אמן סלה.

עטיפת טלית

ברכי נפשי אתיך, יי' אלמי גודלת מאד, הו ז��ן לבשך. עיטה אור בשלמה, נוטה שמים פירעה.

לשם ייחוד קדשא בריך הוא ושכינתך, בذرילו ורחימו, ליחד שם י"ה בו"ה ביהודה שלים, باسم כל ישראל.

הריini מִתְעַטֵּף גוֹפִי בָּאַיצָּת, כֹּן תִּתְعַטֵּף נְשָׁמָתִי וּרְמַחְאָתִי אֶבְרִי וּשְׂסָ"ה גִּדי
בָּאוֹר הָאַיצָּת הָעוֹלָה תְּרִינְגָּג. וּכְשֶׁם שָׁאַנְיִ מִתְּכַסֵּה בְּטַלִּית בָּעוֹלָם כֹּזה,
כֵּד אֲזֶפֶה לְחַלּוֹקָא דְּרַבְּנוּ וְלַטְלִית נָאָה לְעוֹלָם הַבָּא בְּגַ�ו עַדְוּ. וְעַל יְדֵי
מִצְוֹת אַיצָּת תְּנַצֵּל נְפָשִׁי וּרוּחִי וּנְשָׁמָתִי וּתְפַלְתִּי מִן הַחִיצוֹנִים. וּמַטְלִית
יְפָרֹשׁ בְּנֶפֶיו עַלְיָהֶם כְּנֶשֶׁר יָעִיר קָנוּ, עַל גּוֹזְלִיו יָרְחָף. וְתַהָא חִשּׁוּבָה
מִצְוֹת אַיצָּת לְפִנֵּי מִקְדּוֹשׁ בָּרוֹךְ הוּא, כְּאֵלֹו קִימָטָה בְּכָל פְּרִטִּיה
וּדְקָדוֹקִיהָ וּכְנוֹתָתִיהָ וּתְרִינְגָּג מִצּוֹת הַתְּלִוִים בָּה, אָמְנוּ סָלה.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קָדְשָׂנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ
לְהַתְעַטֵּף בָּאַיצָּת.

מה יָקֵר מִסְדָּךְ, אֱלֹהִים, וּבְנֵי אָדָם בָּצֵל כְּנֶפֶיךָ יְחִסְיָו. יְרֻנוּ מִדְשָׁנוּ
בִּיתְתָּךְ, וְנַחַל עֲדָנִיךָ תְּשַׁקֵּם. כִּי עַמְךָ מִקְוָרָם, בָּאוֹרָךָ גָּרָאָה אָוֹר. מִשְׁעָךְ
מִסְדָּךְ לִיְדָךְ, וְצִדְקָתָךְ לִיְשָׁרֵי לֵב.

הנחת תפילהין

לִשְׁם יְחִיד קָדְשָׂא בָּרוּךְ הוּא וּשְׁכִינָתָה, בְּדָחִילָה וּרְחִיכָמוּ, לִיחְדָּשׁ שֵׁם יְהָה
בּוֹה בִּיחִידָא שְׁלִים, בָּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל.

הָנָנִי מִכְּבוֹן בְּהַנְּמָת תְּפִילָין לְקָיִם מִצּוֹת בּוֹרָאי, שְׁאַנְנוּ לְהָנִים תְּפִלָּין,
בְּפִתְוּבָה בְּתוֹרָתוֹ וּקְשָׁרָתָם לְאוֹת עַל יְדֵךָ, וְהִי לְטַטְפּוֹת בֵּין עַינִיךָ. וְהָם
אַרְבָּע פְּרָשִׁיות אֱלֹהָ שָׁמָעָ, וְהִיא אָם שָׁמָעָ, קָדְשָׁ, וְהִיא פִּי יְבִיאָךְ, שְׁיִשְׁ
בָּהָם יְחִידָוָה וְאַחֲדָותָו יְתִבְרָךְ שְׁמוֹ בָּעוֹלָם, וּשְׁנַצְּפָר נְסִים וּנְפָלָאות
שְׁעַשָּׂה עָמָנוּ בְּהַזְּכִיאָנוּ מִפְּמָצְרִים, וְאַשְׁר לוּ הַפְּמַחְמָשָׁה בְּעַלְיוֹנִים
וּבְתִּחְתּוֹנִים לְעַשׂוֹת בָּהָם כְּרָצָנוּ. וְצִוָּנוּ לְהָנִים עַל הַיד, לְזִכְרוֹן זָרְעָ
הַגְּטוּיָה, וְשַׁהְיָא נְגַד הַלְּבָב, לְשַׁעַבֵּד בָּזָה פְּאֹות וּמְחַשְׁבּוֹת לְבָבֵינוּ לְעַבּוֹדָתָו,

וַתִּתְבָּרֵךְ שְׁמָךְ. וְעַל הַרְאָשָׁה נֶגֶד הַפּוֹתָה, שְׁהַנְּשָׁמָה שְׁבָמוֹחַי, עַם שֶׁאָר חֹשֶׁי
וּכְחוֹתִי, בְּלָם יְהִי מְשֻׁעֲבָדִים לְעַבּוֹדָתָו, יַתִּתְבָּרֵךְ שְׁמָךְ. וּמְשֻׁבָּעַ מִצּוֹת
תְּפִלִין יַתְמִישֵׁךְ עַלְיָה לְהִזְוֹת לִי חַיִים אֲרָבִים, וּשְׁפָעַ קְדוּשָׁ, וּמְחַשְּׁבָות
קְדוּשָׁות, בְּלִי מְרֹהֶר חַטָּא וְעַזְןָ בְּלָל, וְשַׁלָּא יַפְתַּחַנוּ וְלֹא יַתְגַּרְהֵה בְּנָנוּ יִצְרָא
חֶרְעָ, וַיַּגְּחֵנָנוּ לְעַבְדָּ אֶת יְהָהָרָגָן, אֲשֶׁר עִם לְבָבֵנוּ. וַיְהִי רָצְוָן מַלְּכָנוּ, יְהָהָרָגָן
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׂתָהָא חַשְׁוֹבָה מִצּוֹת הַנְּמָת תְּפִלִין לִפְנֵי
מַקְדוֹשָׁ בָּרוּךְ הוּא, פָּאֵלוּ קִימָטָה בְּכָל פְּרַטִּיהָ וְדַקְדּוּקִיהָ וּכְיִנּוּתִיהָ,
וַתִּרְיַיְגּ מִצּוֹת הַתְּלִוִים בָּהּ. אָמֵן סָלה.

ברכת תפליין

בָּרוּךְ אָתָה יְהָהָרָגָן מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קְדוּשָׁנוּ בְּמִצּוֹתָיו, וַצְוָנוּ לְהַנִּים
תְּפִלִין.

בָּרוּךְ אָתָה יְהָהָרָגָן מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קְדוּשָׁנוּ בְּמִצּוֹתָיו, וַצְוָנוּ עַל
מִצּוֹת תְּפִלִין.

בָּרוּךְ שֶׁם כְּבָזֶד מֶלֶכְתּוּ לְעוֹלָם וְעַד.

וּמְחַכְמָתָה, אֶל עַלְיוֹן, תְּאַצֵּיל עַלְיָה, וּמְבִינָתָה תְּבִינָנִי, וּבְמִסְדָּה תְּגַדֵּיל
עַלְיָה, וּבְגִבּוּרָתָה תְּצִמְמִית אֲוִיבִי וְקָמִי. וּשְׁמָנוּ הַטּוֹב תְּرֵיךְ עַל שְׁבָעָה קָנִי
הַמְּנוּרָה, לְמַשְׁפִיעַ טוֹבָךְ לְבָרִיאָתִיךְ. פֹתַחַת יְדָךְ, וּמְשַׁבְּיעַ לְכָל חַי
רָצְוָן.

וְאֶרְשָׁתִיךְ לִי לְעוֹלָם, וְאֶרְשָׁתִיךְ לִי בָּצְדָקָה וּבְמִשְׁפָט וּבְחִסְדָךְ וּבְרָחְמָים.
וְאֶרְשָׁתִיךְ לִי בְּאֶמְוֹנָה, וַיַּדְעָתָ אֶת יְהָהָרָגָן.

וַיַּדְבֵּר יְהָהָרָגָן לְמַשָּׁה לְאָמֹר. קְדוּשָׁ לִי כָּל בָּכֹור, פָּטָר כָּל רָחָם בְּבָנֵי יִשְׂרָאֵל
בָּאָדָם וּבְבָהָמָה, לִי הוּא. וַיֹּאמֶר מַשָּׁה אֶל הָעָם, זָכֹר אֶת הַיּוֹם מִזֶּה

אֲשֶׁר יֵצְאָתֶם מִמִּצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים, כִּי בְּחֹזֶק יְדֵ הַזֹּצִיא יְיָ אֶתֶּכֶם מִזֶּה, וְלֹא יִאֱכַל חָמֵץ. הַיּוֹם אַתֶּם יָצָאִים, בְּחֹדֶשׁ הָאָבִיב. וְהִיא כִּי יִבְיאָךְ יְיָ אֶל אֶרְצָה הַכְּנֻעָנִי וְהַחֲתִי וְהַאֲמַרִי וְהַחֲזִי וְהַבִּזְזִי אֲשֶׁר נִשְׁבָּע לְאַבּוֹתֶיךָ לְתַתְּךָ, אֶרְצָ זְבַת חָלֵב וְדָבָשׂ, וְעַבְדָתְךָ אֶת הַעֲבָדָה הַזֹּאת בְּחֹדֶשׁ הַזֶּה. שְׁבָעַת יְמִים תַּאֲכַל מִצְתָּה, וּבְיוֹם הַשְּׁבִיעִי חָג לֵי. מִצְתָּה יִאֱכַל אֶת שְׁבָעַת הַיּוֹם, וְלֹא יָרָאָה לְךָ חָמֵץ, וְלֹא יָרָאָה לְךָ שְׁאָר בְּכָל גָּבְלָךְ. וְהַגְּדָתָ לְבִנְךָ בַּיּוֹם הַהוּא לְאָמָר, בַּעֲבוּרָה זוֹ עָשָׂה יְיָ לִי בְּצָאתִי מִמִּצְרַיִם. וְהִיא לְךָ לְאוֹת עַל יְדֵךָ, וְלִזְכְּרוֹן בֵּין עֵינֶיךָ, לִמְעוֹן תְּהִיה תּוֹרַת יְיָ בְּפִיךָ, כִּי בִּיד חָזָקה הַזֹּאָה יְיָ מִמִּצְרַיִם. וְשִׁמְרָתָ אֶת הַחֲקָקָה הַזֹּאת לְמוֹעֵדָה, מִימִים יָמִימה.

וְהִיא כִּי יִבְאָךְ יְיָ אֶל אֶרְצָה הַכְּנֻעָנִי כַּאֲשֶׁר נִשְׁבָּע לְךָ וְלְאַבּוֹתֶיךָ, וַיְתַנֵּה לְךָ. וְמַעֲבָרָת כָּל פַּטְרָ רְחָם לֵי, וְכָל פַּטְרָ שָׁגֵר בְּהַמָּה אֲשֶׁר יִהְיֶה לְךָ מִזְכָּרִים לֵי. וְכָל פַּטְרָ חֲמֹר תִּפְדַּח בְּשָׂה, וְאָס לְאָתָפְדָה וְעַרְפָתָו, וְכָל בְּכוֹר אָדָם בְּבָנָה תִּפְדַּח. וְהִיא כִּי יִשְׁאַלְךָ בְּנֶךָ מִקְרָר לְאָמָר, מָה זֹאת, וְאָמְרָתָ אֵלָיו, בְּחָזָק יְדֵ הַזֹּצִיאָנוּ יְיָ מִמִּצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים. וַיְהִי כִּי הַקְּשָׁה פְּרָעָה לְשִׁלְחוּנוּ, וַיַּהַרְגֵּן כָּל בְּכוֹר בָּאָרֶץ מִצְרַיִם, מִבְּכָר אָדָם וְעַד בְּכָר בְּהַמָּה, עַל כֵּן אָנָי זָבֵחַ לֵי כָל פַּטְרָ רְחָם מִזְכָּרִים, וְכָל בְּכָר בְּבָנָה אֲפָדָה. וְהִיא לְאוֹת עַל יְדֵךָ וְלִטוֹטְפָת בֵּין עֵינֶיךָ, כִּי בְּרֹאָק יְדֵ הַזֹּצִיאָנוּ יְיָ מִמִּצְרַיִם.

תפלה קודם התפלה

פָתָח אֶלְيָהוּ וְאָמָר: רְבּוֹן עַלְמַיּוֹן, אַנְתָּה הוּא חָד, וְלֹא בְּחוֹשֶׁבָן. אַנְתָּה הוּא עַלְאָה עַל כָּל עַלְאֵין, סְתִימָא עַל כָּל סְתִימֵין. לִית מְחַשְּׁבָה תִּפְיסָא בְּךָ כָּלֶל. אַנְתָּה הוּא דָאָפִיקָת עַשֶּׂר תְּקִינִין, וְקָרִינוּ לְהֹוּ עַשֶּׂר סְפִירָו, לְאַנְהָא בָּהֶוּ עַלְמַיּוֹן סְתִימֵין דְלֹא אַתְגָּלֵין, וְעַלְמַיּוֹן דְאַתְגָּלֵין. וּבָהֶוּ אַתְכִסִּיאָת מְבָנֵי נְשָׁא, וְאַנְתָּה הוּא דָקָשֵׁיר לוֹן, וּמִיחַד לוֹן, וּבְגַין דָאַנְתָּה מְלַגְאָו, כָּל מְאוֹן דָאָפְרִישׁ חָד מִן פְּבָרִיה, מְאַלְיוֹן עַשֶּׂר סְפִירָו, אַתְחַשֵּׁב לִיהְיָה בְּאַלְוָ אָפְרִישׁ בְּךָ. וְאַלְיוֹן עַשֶּׂר סְפִירָו אָפָ� אַזְלָיו כְּסִדְרוֹן, מָד אַרְיךָ וּמָד קָצִיר

ומך בינוּני. ואנְתָה הוּא דָאַנְהִיג לֹו, וליַת מָאוּן דָאַנְהִיג לְךָ, לֹא לְעַלָּא וְלֹא לְתַפְּתָא וְלֹא מִכֶּל סְטֶרֶא. לְבוּשֵין תְּקִינָת לֹו דָמְנִיהוּ פְּרָחִין נְשָׁמְתָין לְבִנִּי נְשָׁא. ובכָּמָה גּוֹפִין תְּקִינָת לֹו, דָאַתְּקָרְיאָו גּוֹפִין לְגַבֵּי לְבוּשֵין דָמְכִסִּין עַלְיהָו. וְאַתְּקָרְיאָו בְּתַקּוֹנָא דָא. חַסְד דָרוּעָא יְמִינָא, גְּבִירָה דָרוּעָא שְׁמָאַלָּא, תְּפָאָרָת גּוֹפָא, נְצָח וְהַזְדִּין תְּרִין שֻׁוקְיָין, יְסֻוד סִיוּמָא דְגּוֹפָא אָזֶת בְּרִית קְדָשָׁ, מְלֻכָּות פֶּה תְּזָרָה שְׁבָעַל פֶּה קְרִינָן לְהָ. חֲכָמָה מְזֻחָא אֵיתָי מְחַשְּׁבָה מְלָגָאו, בִּינָה לְבָא וּבָה מְלָבָםְבִּין, וְעַל אַלְיָן תְּרִין בְּתִיבָּ: הַגְּסְטָרוֹת לִי אֱלֹהִינוּ. בְּפִתְּר עַלְיוֹן אֵיתָו פְּטָר מְלֻכָּות, וְעַלְהָ אַתְּמָרָ: מְגִיד מִרְאָשִׁית אַמְרִית, וְאֵיתָו קְרָקְפְּתָא דְתְּפָלִי מְלָגָאו אֵיתָו יוֹד הַ"א וְאַ"ו הַ"א דָאֵיתָו אַרְחָא אַצְילָות. אֵיתָו שְׁקִיּוּ דָאַיְלָנָא בְּדָרוּעָויּוּ וְעַנְפּוּיּוּ, כְּמַיּא דָאַשְׁקִיּוּ לָאַיְלָנָא וְאַתְּרָבִיּוּ בְּהָהָוָא שְׁקִיּוּ. רְבָוּן הַעוֹלָמִים, אַנְתָה הוּא עַלְתָה הַעֲלוֹת, וְסְבָתָה הַסְּבָות, דָאַשְׁקִיּוּ לָאַיְלָנָא בְּהָהָוָא נְבִיעָה. וְהָהָוָא נְבִיעָה אֵיתָו כְּנֶשְׁמָתָא לְגּוֹפָא, דָאֵיתָו מִיּוּם לְגּוֹפָא. וּבְזַד לִית דָמִיוֹן וְלִית דִיּוֹקָנָא מִכֶּל מַה דְלָגָאו וְלָבָר. וְבָרָאת שְׁמִינָא וְאַרְעָא, וְאַפִּיקָת מְנָהָזָן שְׁמָשָׁא וְסִיחָרָא וְכּוֹכְבָּיָא וְמַזְלִיאָ. וּבְאַרְעָא, אַיְלָנִין וְדָשָׁאיִן, וְגַנְתָּא דְעַדָּו וְעַשְׁבִּין וְחַיָּנוּ וּבְעִירָין וְעוֹפִין וְנוֹנִינוּ, וְבִנִּי נְשָׁא, לְאַשְׁתָמֹדָע בְּהָזָן עַלְמָיוּן, וְאַיְדָק יְתִינְהָגָו בְּהָזָן עַלְעָין וְתַפְּתָאָין, וְאַיְדָק אַשְׁתָמֹדָע מְעַלָּאי וְתַפְּתָאָי, וְלִית דִיְדָע בְּזַד פְּלָל. וּבָר מַנְחָה לִית יְחִוָּדָא בְּעַלָּאי וְתַפְּתָאָי, וְאַנְתָה אַשְׁתָמֹדָע עַלְתָה עַל פְּלָא, וְאַדְזָן עַל פְּלָא. וְכָל סְפִירָוּ, כָּל מַד אִית לִיה שְׁמַיִּים יְדִיעָ, וּבְהָזָן אַתְּקָרְיאָיִ מְלָאכִיא. וְאַנְתָה לִית לְזַד שְׁמַיִּים יְדִיעָ, דָאַנְתָה הָיא מִמְלָא כָּל שְׁמָהָן. וְאַנְתָה הָיא שְׁלִימָוּ דְכָלָהָי. וּבְזַד אַנְתָה תְּסַפְּלָק מְנָהָזָן, אַשְׁתָּאָרוּ בְּלָהָו שְׁמָהָן בְּגּוֹפָא בְּלָא נְשָׁמָתָא. אַנְתָה חַפִּים, וְלֹא בְּחֲכָמָה יְדִיעָ. אַנְתָה הָיא מְבִין, וְלֹא מְבִינָה יְדִיעָ. לִית לְזַד אַתְּרָיְדִיעָ. אֶלָּא לְאַשְׁתָמֹדָע תְּוִקְפָּד וְחִילָק לְבִנִּי נְשָׁא, וְלְאַחֲזָה לֹו אַיְדָק אַתְּנָהָג עַלְמָא בְּדִינָא וּבְרַחְמָיִ, דָאַנוּן צְדָק וּמְשֻׁפְט, כְּפָום עַזְבִּידָהוּן דְבִנִּי נְשָׁא. דִין אֵיתָו גְּבִירָה, מְשֻׁפְט עַמּוֹדָא דָאַמְצָעִיתָא, צְדָק מְלֻכָּתָא קְדִישָׁא, מְאַזְנִי צְדָק תְּרִין סְמִיכִי קְשׁוֹט, הַיּוֹן צְדָק אָזֶת בְּרִית קְדָשָׁ. כָּלָא לְאַחֲזָה אַיְדָק צְדָק יְדִיעָ, אֶבֶל לֹא דָאִית לְזַד צְדָק יְדִיעָ דָאֵיתוּ דִין, וְלֹא

מְשֻׁפֵּט יְדִיעָא דָאַיהֲוִי רַחֲמִים, וְלֹא מַכְלֵל אֶלְיוֹן מְדוֹת כָּלֶל. בָּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם,
אָמֵן וְאָמֵן.

יְדִיד נְפָשָׁה אָב תְּרַחְמָנוּ, מִשְׁךְ עַבְדָּךְ אֶל רְצׂוֹנָךְ.
יְרוֹץ עַבְדָּךְ כְּמוֹ אֵיל, יְשַׁתְּחִווָּה אֶל מַוְּלֵךְ הַדָּרָךְ.
יְעַרְבָּלָו יְדִיזָּתִיךְ, מִנְפָּת צָוִף וְכָל טָעַם.

הַדָּוָר נָאָה זַיְוָה הָעוֹלָם, נְפָשִׁי חֹלֶת אַהֲבָתָה.
אָנָּא אֶל נָא רְפָא אֶל לָה, בְּמַרְאוֹת לָה נָעַם זַיְוָה.
אָז תִּתְחַזֵּק וְתִתְרַפֵּא, וְקִימָתָה לָה שְׁמָמָת עָזָלָם.

וְתִיק יְהָמֵי נָא רַחְמִיךְ, וְחוֹסֶה נָא עַל בָּנוּ אֲהִיבָךְ.
כִּי זֶה כִּמָּה נְכָסָר נְכָסָפָתי, לְרֹאֹת מְהֻרָה בְּתִפְאָרָת עַזָּה.
אֶלָּה חִמְדָה לְבִי, וְחוֹסֶה נָא וְאֶל תִּתְעַלֶּם.

הַגְּלִיה נָא וּפְרָשָׁן, חַבְיבִי, עַלְיָ אֶת סְבָת שְׁלוּמָה.
פְּתַאיָר אָרֶץ מִכְבּוֹדָה, נְגִילָה וּנְשִׁמְמָה בָּה.
מְהֻרָה אֲהָבָב כִּי בָא מַזְעֵד, וְחַנּוּנוּ פִימֵי עָזָלָם.

ברכות השחר

(הַרְיֵינִי מִקְבֵּל עַלְיָ מִצּוֹת עֲשָׂה שֶׁל וְאַהֲבָת לְרַעַד כְּמוֹזָה.)

מַה טָבָי אֲהָלֵיךְ יַעֲקֹב, מְשֻׁבְנָתִיךְ יִשְׂרָאֵל. וְאַנְיִ בָרְבָ פָסְדָה אָבוֹא בִיתָה,
אֲשַׁתְחִווָה אֶל הַיְכָל קְדַשָּׁךְ בִּירָאָתָה. יְיָ אֲהַבְתִּי מַעֲוֹן בִּיתָה, וּמִקּוֹם
מִשְׁכָנוּ כְבוֹדָה. וְאַנְיִ אֲשַׁתְחִווָה וְאֲכְרֹעָה, אֲבָרְכָה לִפְנֵי יְיָ עֲשֵׂי. וְאַנְיִ תְּפִלְתִּי
לְךָ יְיָ, עַת רְצֹן, אֶלְהִים בָרְבָ פָסְדָה, עַנְנִי בְאַמְתָה יִשְׁעָה.

אָדוֹן עוֹלָם אֲשֶׁר מֶלֶךְ, בְּטוּרָם כֵּל יִצְחַר נְבָרָא. לְעֵת נְעָשָׂה בְּחִפְצָוֹ כֵּל, אֲזִי
מֶלֶךְ שְׁמוֹ נְקָרָא. וְאַחֲרֵי בְּכָלּוֹת הַכֵּל, לְבָדָיו יִמְלֹךְ נְוָרָא. וְהִוא הַיִּה, וְהִוא
הַיִּה, וְהִוא הַיִּה, בַּתְּפָאָרָה. וְהִוא אֶחָד וְאֵין שְׁנִי, לְהַמְשִׁיל לוֹ לְהַחְבִּירָה.
בְּלִי רָאשִׁית בְּלִי תְּכִלִּת, וּלוֹ הַעַז וּמִמְשָׁרָה. וְהִוא אֶלְיָה וּמִגְּאָלִי, וְצִיר
חַבְלִי בַּעַת צָרָה. וְהִוא גַּסִּי וּמְנוֹס לִי, מְנַת פּוֹסִי בַּיּוּם אַקְרָא. בְּזַדּוֹ
אָפְקִיד רַוחִי, בַּעַת אִישׁוֹ וְאַעֲירָה. וְעַם רַוחִי גּוֹיִתִי, יְיָ לִי וְלֹא אִירָא.

יָגַד אֱלֹהִים מַי וַיְשַׁתְּבַח, נִמְצָא, וְאֵין עַת אֶל מִצְיאוֹתָו. אֶחָד וְאֵין יְחִיד
בְּחִזְוֹדוֹ, נִעְלָם, וְגַם אֵין סֻוֹף לְאַחֲדוֹתָו. אֵין לוֹ דְמֹות הַגּוֹף וְאֵינוֹ גּוֹף, لֹא
נִعְרֹז אֵלֵיו קִדְשָׁתוֹ. קִדְמֹון לְכָל דָבָר אֲשֶׁר נְבָרָא, רָאשָׁוֹן וְאֵין רָאשִׁית
לְרָאשִׁיתָו. הַפּוֹ אָדוֹן עוֹלָם לְכָל נֹזֵר, יְוָרָה גִּדְלָתוֹ וּמְלָכוֹתוֹ. שְׁפָע
נְבוֹאתָו נִתְנוֹ, אֶל אֲנָשֵׁי סְגִלְתָּו וְתְפָאָרָתוֹ. לֹא קָם בִּישראל בְּמִשְׁה עֹז,
נְבִיא וּמִבִּיט אֶת תְּמִונָתוֹ. תּוֹרָת אָמָת נִתְנוֹ לְעַמּוֹ אֶל, עַל יְד נְבִיאוֹ נִאמְנוֹ
בַּיּוֹתָו. לֹא יַחֲלִיף הָאֵל וְלֹא יִמְיר דָתָו, לְעוֹלָמִים, לְזַוְלָתוֹ. צֹפָה וַיּוֹצֵעַ
סְתָרִינָו, מִבִּיט לְסֻוֹף דָבָר בְּקִדְמָתוֹ. גּוֹמֵל לְאִיש חֶסֶד בְּמַפְעָלוֹ, נִתְנוֹ
לְרַשְׁעָ רָע בְּרַשְׁעָתוֹ. יְשִׁלח לְקָא הַיָּמִין מִשְׁיחָנִי, לְפָדוֹת מְחַכִּי קָא
יְשִׁיעָתוֹ. מִתְּמִימָן יְמִיה אֶל בָּרְבָּ מִסְדוֹ, בְּרוּךְ עָד יְהִי שְׁם תְּהַלְתָוֹ.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְשָׁנוּ בְמִצּוֹתָיו, וַצְוָנוּ עַל
נְטִילַת יְדֵיכֶם.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר יִצְחַר אֶת הָאָדָם בְּחִכְמָה, וּבְרָא
בּוֹ נְקָבִים נְקָבִים, חַלּוּלִים חַלּוּלִים. גָּלוּי וַיְדֹועַ לִפְנֵי כְּסִא כְּבוֹדָה, שֶׁאָם
יִפְתַּח אֶחָד מִהָּם, אוֹ יִסְתַּטֵּח אֶחָד מִהָּם, אֵי אָפָשָׁר לְהַתְּקִים וּלְעָמֹד
לְפָנָיךְ אָפִילּוּ נְשָׁעָה אָחָת. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, רֹפֵא כָּל בָּשָׂר וּמְפָלִיא לְעָשָׂות:

ברכות התורה

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְשָׁנוּ בְמִצּוֹתָיו, וַצְוָנוּ לְעָסֹק

בדברי תורה.

וּמְעֹרֶב נָא יי אֱלֹהֵינוּ אֶת דָבְרֵי תּוֹرַתְךָ בְּפִינוּ, וּבְפִיוֹת עַמְךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל,
וּנְהִירָא אֲנוּחָנוּ וְצָאצָאָנוּ, (וצָאצָאִי צָאצָאָנוּ), וְצָאצָאִי עַמְךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל,
כַּלְנוּ יוֹדֵעַ שְׁמָךְ, וּלוֹמְדִי תּוֹרַתְךָ לְשָׁמָה. בָּרוּךְ אַתָּה יי, הַמְלֵמָד תּוֹרַה
לְעַמּוּד יִשְׂרָאֵל.

ברוך אתה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בָּנָנוּ מִכֶּל הַעֲמִים, וִנְתַּנוּ לָנוּ
את תּוֹרַתְךָ. ברוך אתה יי, נותן התורה.

וַיַּדַּבֵּר יי אל מֹשֶׁה לֵאמֹר. דָבָר אֶל אַהֲרֹן וְאֶל בָּנָיו לֵאמֹר, כִּי תִבְרָכוּ
אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, אָמֹר לָהֶם. יְבָרֶכֶךָ יי וַיְשִׁמְרֶךָ. יְאָרֶךָ פָּנֵיךָ אֲלֵיכָ וַיְחַנֵּךָ
יְשָׁא יי פָנֵיךָ אֲלֵיכָ וַיְשִׁם לְךָ שָׁלוֹם. וְשָׁמוֹ אֶת שְׁמֵי עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְאַנְיִ
אָבָרְכָם.

אָלוּ דָבְרִים שָׁאיוּ לָהֶם שְׁעוֹרָה: הַפִּאָה וְהַבְּכּוּרִים וְהַרְאִיוֹן וְגַמְילוֹת
חֲסִידִים וְתַלְמִיד תּוֹרַה.

אָלוּ דָבְרִים שָׁאָדָם אָזֵל פָּרוֹזָתָיהֶם בְּעוֹלָם מֵזָה וּמַקְרָנוּ קִימָתָה לֹא לְעוֹלָם
הַבָּא, וְאָלוּ הָר֔וֹ כְּבוֹד אָב וְאָם, וְגַמְילוֹת חֲסִידִים, וְהַשְּׁפָמָת בֵּית הַמִּזְרָח
שְׁחָרִית וְעַרְבִּית, וְהַכְּנִסָּת אֲוֹרָחִים, וּבְקוּרָחָלִים, וְהַכְּנִסָּת כָּלָה, וְלִוְיִת
הַמִּתְּ, וְעִיוֹן תִּפְלָה, וְהַבָּאת שָׁלוֹם בֵּין אָדָם לְחַבְרוֹ וּבֵין אִישׁ לְאִשְׁתוֹ,
וְתַלְמִיד תּוֹרַה כְּנֶגֶד כָּלָם.

אֱלֹהֵי, נִשְׁמָה שָׁנְתַתְּ בִּטְהֹרָה הִיא. אַתָּה בָּרָאתָה, אַתָּה יִצְרָאָה, אַתָּה
גַּפְחָתָה בִּי, וְאַתָּה מִשְׁמָרָה בְּקָרְבִּי, וְאַתָּה עַתִּיד לְטַלָּה מִמְּנִי, וְלַמְּחַזֵּירָה
בִּי לְעַתִּיד לִבּוֹא. כָּל זָמָן שָׁהַנִּשְׁמָה בְּקָרְבִּי, מֹזְהָה אַנְיָלְפְּנִי, יי אֱלֹהֵי
וְאֱלֹהֵי אָבוֹתִי, רַבּוֹן כָּל הַמְּעָשִׂים, אָדוֹן כָּל הַנְּשָׁמוֹת. בָּרוּךְ אַתָּה יי,
הַמְּחַזֵּיר נִשְׁמֹות לִפְגָּרִים מִתִּים.

ברוך אתה ייְ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אָשֶׁר נָתַן לְשֻׁכִּין בֵּין יֹם וּבֵין לְילָה.

ברוך אתה ייְ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁלֹּא עֲשָׂנִי גוֹי.

ברוך אתה ייְ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁלֹּא עֲשָׂנִי עָבֵד.

ברוך אתה ייְ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁלֹּא עֲשָׂנִי אָשָׁה.

(**נשים אומרות:** ברוך אתה ייְ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁעֲשָׂנִי כְּרָצָנוּ.)

ברוך אתה ייְ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, פּוֹקֵחַ עֲוֹרִים.

ברוך אתה ייְ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, מַלְבִּישׁ עֲרָפִים.

ברוך אתה ייְ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, מַתִּיר אֲסּוּרִים.

ברוך אתה ייְ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, זָקֵף כְּפּוֹפִים.

ברוך אתה ייְ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, רֹקֵעַ הָאָרֶץ עַל הַמִּינִּים.

ברוך אתה ייְ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַמִּכְיָן מִצְעָדִי גָּבָר.

ברוך אתה ייְ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שָׁעַשָּׂה לִי כָּל צְرָפִי.

ברוך אתה ייְ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֹזֵר יִשְׂרָאֵל בְּגָבוֹרָה.

ברוך אתה ייְ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, עוֹטֵר יִשְׂרָאֵל בְּתִפְאָרָה.

ברוך אתה ייְ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַנוֹּתֵן לִיעָרֶךָ.

ברוך אתה ייְ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַמְּעַבֵּר שְׁנָה מְעִינִי וּתְנִימָה
מַעֲפָעִי.

וַיְהִי רָצֵן מַלְפִּינָּךְ, ייְ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁפִרְגֵּלְנוּ בְּתוֹרַתְךָ,
וְדִבְּקָנוּ בְּמִצְוֹתְךָ, וְאֶל תִּבְיאָנוּ לֹא לִידִי חַטָּאת, וְלֹא לִידִי עֲבִירה וְעָוֹן,
וְלֹא לִידִי נְסִיּוֹן, וְלֹא לִידִי בְּזִיּוֹן, וְאֶל יִשְׁלֹוט בְּנָנוּ יִצְּרָר הָרָע. וּמְרַחֵיקָנוּ
מְאָדָם רָע וּמְחַבֵּר רָע. וְדִבְּקָנוּ בִּיצְרָת הַטוֹּב וּבְמִעְשִׁים טוֹבִים, וְכֹפֵן אֶת
יִצְּרָנוּ לְהַשְׁתַּעַבֵּד לְךָ. וַתְּנָנוּ הַיּוֹם, וּבְכָל יוֹם, לְחוֹן וְלְחַסֵּד וּלְרַחֲמִים
בְּעִינֵיכָךְ, וּבְעִינֵינוּ כָּל רֹאשֵׁינוּ, וַתְּגַמֵּלֵנוּ חֲסִידִים טוֹבִים. ברוך אתה ייְ, הַגּוֹמֵל
חֲסִידִים טוֹבִים לְעַפּוֹ יִשְׂרָאֵל.

יהִי רָצֵן מַלְפִּינָּךְ, ייְ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁפִרְגֵּלְנוּ הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם מְעִינִי

פניהם ומעאות פנים, מआדם רע, מיצר רע, ומחבר רע, ומשכו רע, ומגע
רע, מעיו הרע, מלשון הרע, ממלאכות שקר, מעוזת הבריות,
מעיליה, ממיטה משנה, מחלאים רעים, ממקרים רעים, ומיטנו
המושחת, מדין קשה ומכעל דין קשה, בין שהוא בברית, ובין שאינו
בברית, ובדין של גיהנים.

ברוב מקומות א"א תפלה זו בשבת וו"ט

אלְهָנוּ וְאֱלֹהִי אֲבוֹתֵינוּ, זֶכְרֵנוּ בְּזֶכְרוֹן טוֹב לְפַנִּיךְ, וְפָקַדֵּנוּ בְּפִקְדָּת
יְשֻׁעָה וּרְחִמָּים מִשְׁמֵי קָדָם. וַיֵּרֶא לְנוּ יְהָנוּ אֲלֹהִי אֲבָתֵּנוּ
אֲבָרָהָם יִצְחָק וּיְשָׂרָאֵל עֲבָדִיךְ, אֶת הַבְּرִית וְאֶת הַחֶסֶד וְאֶת הַשְׁבִּעה
שְׁנַשְׁבָּעָת לְאֲבָרָהָם אֲבָינוּ בְּהַר הַמֹּרִיָּה, וְאֶת הַעֲקָד שָׁעַקְדָּ אֶת יִצְחָק
בָּנוּ עַל גַּבְיוֹ הַמִּזְבֵּחַ, כְּתִיב בְּתוֹרַתְךָ:

וַיֹּאמֶר פָּדוּ בְּרִים הָאֱלֹהִה וּהָאֱלֹהִים נְשָׁה אֶת אֲבָרָהָם, וַיֹּאמֶר אֲלֹיו,
אֲבָרָהָם, וַיֹּאמֶר, הַנִּגְנִי. וַיֹּאמֶר, קַח נָא אֶת בָּנֶךָ אֶת יְחִידָךְ אֲשֶׁר אָקַבְתָּ
אֶת יִצְחָק, וְלֹךְ לְךָ אֶל אֶרְצָה הַמֹּרִיָּה, וְהַעֲלֵה שֵׁם לְעֵלָה עַל אֶתְהָדָה
אֲשֶׁר אָמַר אֲלֹיךְ. וַיַּשְׁכַּם אֲבָרָהָם בְּבָקָר וַיַּחֲבֹשׁ אֶת חָמְרוֹ וַיִּקְחֶה אֶת שְׁנִי
נָעָרָיו אֶת זָקָן בָּנוֹ, וַיַּבְקַע עַצְיָה עַלְהָה וַיַּקְרֵם וַיְלַחֵד אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר
אָמַר לוֹ הָאֱלֹהִים. בַּיּוֹם הַשְׁלִישִׁי וַיַּשָּׂא אֲבָרָהָם אֶת עַינָיו וַיַּרְא אֶת
הַמָּקוֹם מִרְחָק. וַיֹּאמֶר אֲבָרָהָם אֶל נָעָרָיו, שְׁבוּ לְכֶם פָּה עַם הַחֲמוֹר,
וְאַנְיִ וְהַנְּעָר גִּלְכָה עַד כֵּה, וְנִשְׁתַּחוּ וְנִשְׁׂוֹבֵה אֲלֵיכֶם. וַיִּקְחֶה אֲבָרָהָם אֶת
עַצְיָה וַיִּשְׁם עַל יִצְחָק בָּנוֹ, וַיִּקְחֶה בְּיַדְוֹ אֶת הָאָשׁ וְאֶת הַמְּאַכְּלָת,
וַיַּלְכֵד שְׁנִיהם יְחִידָה. וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל אֲבָרָהָם אָבִיו, וַיֹּאמֶר, אָבִי, וַיֹּאמֶר,
הַנִּגְנִי בָּנִי, וַיֹּאמֶר, הַנִּהְהָנִה הָאָשׁ וְהַעֲצִים וְאֵיהֶ מְשָׁה לְעֵלָה. וַיֹּאמֶר אֲבָרָהָם,
אֱלֹהִים יְרָא לְךָ מְשָׁה לְעֵלָה בָּנִי, וַיַּלְכֵד שְׁנִיהם יְחִידָה. וַיָּבֹא אֶל הַמָּקוֹם
אֲשֶׁר אָמַר לוֹ הָאֱלֹהִים, וַיַּבְןֵו שֵׁם אֲבָרָהָם אֶת המזבח וַיַּעֲרֵךְ אֶת
הַעֲצִים, וַיִּעֲקֹד אֶת יִצְחָק בָּנוֹ וַיִּשְׁם אֶת זָקָן עַל המזבח מִמּוּלָּעָה.
וַיִּשְׁלַח אֲבָרָהָם אֶת יְדָוֹ וַיִּקְחֶה אֶת הַמְּאַכְּלָת לְשַׁחַט אֶת בָּנוֹ. וַיִּקְרָא אֲלֹיו

מלאך יי מנו הָשְׁמִים, ויאמר, אברם אברם, ויאמר, הנני. ויאמר, אל תשלח יי אל הנער ולא תעש לו מאומה, כי עתה יקעתי כי ירא אלהים אתה, ולא חשבת את בנה את ייחיך ממשי. וישא אברם את עיניו וירא והנה איל אמר נאמו בשבך בקרני, וילך אברם ויקח את האיל ויעלחו לעלה תעחת בנו. ויקרא אברם שם המוקם מהו יי יראה, אשר יאמר מיום בהר יי יראה. ויקרא מלאך יי אל אברם שנית מנו הָשְׁמִים. ויאמר, כי נשבעתי נאם יי, כי יעו אשר עשית את הדבר הזה ולא חשבת את בנה את ייחיך. כי ברך אברך ומרבה ארבה את זרעך ככוכבי הָשְׁמִים וכחול אשר על שפת הים, וירש זרעך את שער אייביו. והתברכו בزرעך כל גוי הארץ, עקב אשר שמעת בקלי. וישב אברם אל נעריו ויקמו וילכו יחו אל באר שבע, וישב אברם בבאר שבע.

ברוב מקומות א"א תפלה זו בשבת ויו"ט

רבותו של עולם, כמו שכבש אברם אבינו את רחמייו מעל בנו ייחדו לעשות רצונך בלבב שלם, כו יכبو רחמייך את בעך מעליינו, וניגלו רחמייך על מדותיך (וთכנס אתנו לפנים משורת דין), ותתנהג עפננו, יי אלהינו, במתה מחסד ובמתה תרחמים. ובתובה מגוזל, ישוב פרוץ אףך מעמיך ומעירך ומארצך ומנהלתך. וקיים לנו, יי אלהינו, את הדבר שהבטחתנו בתורתך על ידי משה עבדך, פאמור: זכרתי את בריתך יעקב, ואף את בריתך יצחק, ואף את בריתך אברם אוצר, והארץ אוצר. ונאמר: ואף גם זאת, בהיותם בארץ אייביהם, לא מסתים ולא געלתים לכלותם, להפר בריתך אתם, כי אני יי אלהיהם. ונאמר: זכרתי להם ברית ראשונים, אשר הוציאתי אתכם מארץ מצרים, לעיני הרים, להיות להם אלהים, אני יי. ונאמר: ושב יי אלהיך את שבותך ורמחך, ושב וקצת מכל העמים, אשר הפיקך יי אלהיך שמה. אם יהיה נדחך בקצתה הָשְׁמִים, משם יקצת יי אלהיך ומשם יקצת. ונאמר: והביאך יי אלהיך אל הארץ אשר ירשו אבותיך, וירושתך, והטיבך

וְהַרְבָּךְ מִאֲבוֹתֵיכֶךָ. וְנִאֱמָר עַל יְדֵי נְבִיאָךְ: יְיָ חָנָנוּ, לְךָ קָנָינוּ, הִיא זָרָעָם
לְבָקָרִים, אָף יִשְׁוֹעַתֵּנוּ בְּעֵת צִרָּה. וְנִאֱמָר: וְעֵת צִרָּה הִיא לִיעָקָב, וּמִמֶּנּה
יִשְׁעָם. וְנִאֱמָר: בְּכָל צְרָתָם לֹא צִרָּה, וּמְלָאָךְ פָּנָיו הַזְּשִׁיעָם, בְּאַבְרָהָם
יַבְחַמְלָתוֹ הוּא גָּאָלָם, וַיְנִטְלָם וַיְנִשְׁאָם כָּל יְמֵי עוֹלָם. וְנִאֱמָר: מַיִם אֶל
כֶּמוֹתָה, נִשְׁאָעוֹן וְעוֹזֵר עַל פְּשָׁע, לְשָׂאָרִית נִחְלָתוֹ, לֹא חַזִּיק לְעֵד אָפָוּ,
כִּי חַפְּצָחָסְדָה הִיא. יִשְׁוֹב יְרֻחָםָנוּ, יִכְבְּשָׁעָנוּנָנוּ, וַתְּשַׁלֵּיךְ בְּמִצְלֹותָם כָּל
חַטֹּאתָם. תַּפְנוּ אֶמְתָה לִיעָקָב, חַסְדָה לְאַבְרָהָם, אֲשֶׁר נִשְׁבַּעַת לְאֲבוֹתֵינוּ
מִימֵי קָדָם. וְנִאֱמָר: וְהַבְּיאָוֹתִים אֶל הַר קָדְשֵׁי, וְשִׁמְחוֹתִים בַּבָּיִת תְּפִלָּתֵינוּ,
עוֹלוֹתֵינוּ וְזָבְחֵינוּ לְרֵצֹן עַל מִזְבְּחֵי, כִּי בֵּיתִי בַּתְּפִלָּה יִקְרָא לְכָל
הַעֲמִים.

לְעוֹלָם יִהְיָא אָדָם יִרְאָ שְׁמָיִם בְּסִטְרָה וּבָגָלִי, וּמוֹדָה עַל הֶאמְתָה, וְדוֹבֵר
הֶאמְתָה בְּלִבְבוֹ, וַיְשַׁבֵּם וַיֹּאמֶר:
רַבּוֹ כָּל הָעוֹלָמִים וְאֲדוֹנֵי הָאֲדוֹנִים, לֹא עַל אֶצְקֹוֹתֵינוּ אָנָחָנוּ מִפְּרִילִים
תְּחִנְנֵינוּ לְפִנֵּיךְ, כִּי עַל רַחֲמֵיךְ הַרְבִּים. מָה אָנוּ, מָה מִינּוּ, מָה חִסְדֵּנוּ,
מָה אֶצְקֹוֹתֵינוּ, מָה יִשְׁוֹעַתֵּנוּ, מָה פָּחָנוּ, מָה גְּבוּרָתֵנוּ. מָה נִאֱמָר לְפִנֵּיךְ, יְיָ
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, הַלֹּא כָל הָגִבּוֹרִים כָּאֵינוּ לְפִנֵּיךְ, וְאַנְשֵׁי הַשֵּׁם
כָּלָא הַיִ, וְמַכְמִים כְּבָלִי מִדָּע, וְנִבְזָנִים כְּבָלִי הַשְּׁפֵל. כִּי רֹזֶב מַעֲשֵׂינוּ
תְּהִוָּה, וַיְמִי חַיָּהָם הַבָּל לְפִנֵּיךְ, וּמֹתֵר הָאָדָם מִן הַבָּהָמָה אֵין, כִּי הַכָּל
הַבָּל – לְבַד הַנְּשָׁמָה הַטְּהָרָה, שֶׁהִיא עֲתִידָה לְתוֹ דִין וְחַשְׁבּוֹן לְפִנֵּי
כֶּסֶא כְּבוֹדָךְ. וְכָל הָגּוֹיִם כָּאֵינוּ נָגֹד, שְׁנִאֱמָר: הַן גּוֹיִם כִּמְרֵב מִדְלִי,
וְכִשְׁמַקְמֵק מַאֲזִינִים נְחַשְׁבוּ, הַן אַיִם כְּדִקְקָה יַטֹּול.

אָבָל אָנָחָנוּ עַמָּךְ, בְּנֵי בְּרִיתְךָ, בְּנֵי אַבְרָהָם אָמָבָךְ נִשְׁבַּעַת לוּ בְּמַר
הַמְּוֹרִיה, זָרָע יִצְחָק יְמִידָךְ, נִשְׁעַקְתָּךְ עַל גַּבְיֵי הַמִּזְבֵּחַ, עֲדַת יִעָקָב בְּנֵךְ
בְּכֹורָךְ, שְׁמַאֲהַבְתָּךְ שְׁאַהֲבָתְךָ אֶתְךָ, וְמִשְׁמַחְתָּךְ שְׁשִׁמְחָתְךָ בָּוּ, קָרָאת אֶת
שְׁמוֹ יִשְׂרָאֵל וַיְשַׁרוּן.

לפייך אנחנו מוכבים להזות לך, ולשבחך, ולפארך, ולבך ולקדש
ולתנו שבח והודיה לשמה. אשרינו, מה טוב חלכנו, ומה נעים גורלינו,
ומה יפה ירשותנו. אשרינו, בשאנן משבים ומעריבים, בbatis ניסיות
ובbatis מדירות, ומיחדים שמח בכל יום תמיד, ואומרים פעמים
באהבה:

שמע | ישראל, יי | אלהינו, יי | אחד.
ברוך שם קבוץ מלכותו לעולם ועד.

ואהבת את יי | אלהיך, בכל לבה, ובכל נפשך, ובכל מאדך. וכי
מזכירים האלה, אשר אנכי מצוך מיום, על לבהך. ושננתם לבנייה,
וזברת בם, בשכחת ביתך, ובכחת בחרה, ובשכבה, ובគומה.
וקשרתם לאות על ידה, וכי לטעות בין עיניך. וכתבתם על מזות
ביתך ובשעריך.

אתה הוא עד שלא נברא העולם, אתה הוא משבירא העולם, אתה
הוא בעולם הזה, ואתה הוא לעולם הבא. קדש את שמח על מקדיישי
שמח, וקדש את שמח בעולמך, ובישועתך תרים ותגיבת קרגנו למלחה,
והושיענו בקרוב למן שמח. ברוך המקדש שמו ברבים.

אתה הוא יי אלהינו, בשמיים ובארץ ובשמי השמיים העליונים. אמת,
אתה הוא ראשון, ואתה הוא אחרון, ומלעליך אין אלחים. קבוץ
נפוצות קוויך מארבעה נפות הארץ. יקרו ויידעו כל באי עולם כי אתה
הוא האלhim לביך, עליוו לכל ממלכות הארץ. אתה עשית את
השמיים ואת הארץ, את הים, ואת כל אשר בם.ומי בכל מעשה ידיך
בעליונים או בתהנותים, שיאמר לך, מה תעשה ומה תפעל. אבינו
שבשמי, חי וקיים, עשה לנו צדקה וחסיד בעבור שמח האדור הגיבור
והנורא שנקרה עליינו, וקיים לנו יי אלהינו את הדבר שהבטחתנו על

יְדִי צְפַנְיָה חֹזֶק, כְּאָמָר: בְּעֵת הַהִיא אֲבִיא אֲתֶכֶם, וּבְעֵת קְבָצֵי אֲתֶכֶם,
כִּי אֲתָנוּ אֲתֶכֶם לְשֵׁם וְלִתְהָלָה בְּכָל עַמִּי הָאָרֶץ, בְּשׁוֹבֵי אֶת שְׁבּוֹתֵיכֶם
לְעִינֵיכֶם, אָמָר יי'.

וַיַּדְבֵר יי' אֶל מֹשֶׁה לְאָמָר. וְעַשֵּׂית כִּיּוֹر נְחַשָּׁת וּכְבוֹן נְחַשָּׁת לְרֹחֶצֶת, וְנִמְתַּח
אָתוֹ בֵּין אֹהֶל מוֹעֵד וּבֵין הַמִּזְבֵּחַ, וְנִמְתַּח שְׁמַה מִים. וְרַחֲצֵוּ אַהֲרֹן וּבָנָיו
מִמְּפֻנָּה, אֶת יְדֵיכֶם וְאֶת רְגִלֵיכֶם. בְּבָאָם אֶל אֹהֶל מוֹעֵד יַרְחַצֵוּ מִים וְלֹא
יִמְתַּח, או בְּגַשְׁתֵּם אֶל הַמִּזְבֵּחַ לְשִׁרְתָּת לְמַקְטֵיר אֲשֶׁר לִי. וְרַחֲצֵוּ יְדֵיכֶם
וְרְגִלֵיכֶם וְלֹא יִמְתַּח, וְהִתְהַלֵּחַ לְהַסְמֵךְ עַזְלָם, לו וְלֹא רָעוֹ לְדָרְתָם.

וַיַּדְבֵר יי' אֶל מֹשֶׁה לְאָמָר. צו אֶת אַהֲרֹן וְאֶת בָנָיו לְאָמָר, זֹאת תּוֹרַת
הָעָלָה, הוּא הָעָלָה עַל מְזֻבֵּחַ עַל הַמִּזְבֵּחַ כֹּל הַלִּילָה עַד מַבָּקָר, וְאַשְׁר
הַמִּזְבֵּחַ תַּוְكִד בָוּ. וְלֹבֶשׂ הַפְּהָנוֹ מִדּוֹ בָד, וּמְכַנְּסִי בָד יַלְבֵשׂ עַל בָּשָׂרָוּ,
וּמְרִים אֶת מִדְשָׁנוֹ אֲשֶׁר תַּאֲכַל הַאֲשֶׁר הָעָלָה עַל הַמִּזְבֵּחַ, וּשְׁמוֹ אֲצַל
הַמִּזְבֵּחַ. וְפִשְׁטָת אֶת בָּגְדַיּוֹ, וְלֹבֶשׂ בָּגְדִים אֲתִירִים, וְהַזִּיא אֶת מִדְשָׁנוֹ אֲלֹ
מְחִיצָה לְפִנְהָנָה, אֶל מֶקוּם טָהוֹר. וְהַאֲשֶׁר עַל הַמִּזְבֵּחַ תַּוְكִד בָוּ, לֹא תְכַבֵּה,
וּבָעָר עַלְיָה הַפְּהָנוֹ עַצְיכָם בַּבָּקָר בַּבָּקָר, וְעַרְד עַלְיָה הָעָלָה, וְהַקְטֵיר עַלְיָה
חַלְבִּי הַשְׁלָמִים. אֲשֶׁר תִּמְדִיד תַּוְكִד עַל הַמִּזְבֵּחַ, לֹא תְכַבֵּה.

ברוב מקומות א"א תפלה זו בשבת ויו"ט

יְהִי רָצֵן מֶלֶפְנֵיךְ, יי' אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁתַרְחֵס עַלְיָנוּ וְתִמְחֵל לְנוּ
עַל כָּל מְطָאָתֵינוּ, וְתִכְפֵּר לְנוּ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ, וְתִסְלַח לְנוּ עַל כָּל פְּשָׁעֵינוּ,
וְשִׁיבְנָה בֵּית הַמִּקְדֵּשׁ בְּמִהְרָה בִּימֵינוּ, וְנִקְרִיב לִפְנֵיךְ קָרְבָּנו הַתְּמִיד
שִׁיכְפֵּר בַּעֲדֵנוּ, כְּמוֹ שִׁכְתַּבְתָּ עַלְיָנוּ בַּתּוֹרָתֶךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֵךְ, מִפִּי
כְּבוֹדְךָ, כְּאָמָר:

וַיַּדְבֵר יי' אֶל מֹשֶׁה לְאָמָר. צו אֶת בָנֵי יִשְׂרָאֵל וְאִמְרָתָא לְהַמִּזְבֵּחַ, אֶת קָרְבָּנו
לְחַמֵּי לְאַשְׁיָרִים נִיחָחִי, תִּשְׁמַרְנוּ לְמִקְרֵיב לֵי בָמּוֹעֵד. וְאִמְרָתָא לְהַסְמֵךְ, זה

האשה אֲשֶׁר תִּקְרַבְתָּ לִי, כְּבָشִׂים בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִם, שְׁנִים לִיּוֹם, עַלָּה תְּמִיד. אֶת מְכַבֵּשׂ אֶחָד תְּعַשָּׂה בְּבָקָר, וֶאֱתָה מְכַבֵּשׂ הַשְׁנִי תְּעַשָּׂה בֵּין הַעֲרָבִים. וְעַשְׂרִית הַאִיָּפה סָלַת לְמַנְחָה, בְּלוּלָה בְּשָׂמוֹ פָּתִית רְבִיעָת מְהִין. עַלָּת תְּמִיד, הַעֲשִׂיה בְּמַר סִינִי, לְרִימָן נִיחָם אֲשָׁה לִי. וְגַסְפּוֹ רְבִיעָת מְהִין לְכַבֵּשׂ הַאֶחָד, בְּקָדֵשׁ מַסְדָּה שְׁכָר לִי. וֶאֱתָה מְכַבֵּשׂ הַשְׁנִי תְּעַשָּׂה בֵּין הַעֲרָבִים, כְּמַנְחָת הַבָּקָר וְכַגְסּוֹפּוֹ תְּעַשָּׂה, אֲשָׁה רִימָן נִיחָם לִי.

וְשַׁחַט אֶתְךָ עַל יָדֶךָ מִזְבֵּחַ צְפָנָה לִפְנֵי יְהָוָה, וְזַרְקוּ בְּנֵי אַהֲרֹן הַפְּהָנִים אֶת ذָמָנוֹ עַל מִזְבֵּחַ סְבִיבָה.

ברוב מקומות א"א תפלה זו בשבת ויו"ט

יְהִי רָצֵן מַלְפִנִּיךְ, יְהִי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׂתָהָא אָמִירָה זוֹ חִשְׁוִיבָה וּמִקְבָּלָת וּמִרְאָה לִפְנֵיךְ, כְּאָלוּ הַקְרָבָנוּ קָרָבָנוּ מִתְּמִיד בְּמוֹעֵדוֹ וּבָמָקוּמוֹ וּבְהַלְכָתוֹ.

אתה הוּא יְהִי אֱלֹהֵינוּ, שְׁהַקְטִירָיו אֲבוֹתֵינוּ לִפְנֵיךְ אֶת קָטָרָת הַסְּפִים בָּזְמָנוֹ שְׁבִית הַמִּקְדָּשׁ הִיה קִים, כְּאָשֶׁר צִוָּית אֹתָם עַל יְהִי מִשָּׁה נִבְיאָה, פְּרוֹתָבָה בְּתֻזְרָתָה:

וַיֹּאמֶר יְהִי אֶל מִשָּׁה, קְחْ لְךָ סְפִים, נֶטֶף וְשִׁחְלָתָ וְחַלְבָנָה, סְפִים וְלִבְנָה זְבָחָה, בְּדַ בְּבָד יְהִיה. וְעַשְׂיוֹת אֶתְךָ קָטָרָת, רְקָחָה, מַעֲשָׂה רֹזְקָת, מִמְלָחָה, טְהוֹרָה, קָדֵשׁ. וְשִׁמְקַפֵּת מִמְפָנָה הַדָּק, וְוַתְּתַחַת מִמְפָנָה לִפְנֵי הַעֲדָת בְּאַהֲלָ מְוֹעֵד אֲשֶׁר אָוַעַד לְךָ שְׁמָה, קָדֵשׁ קָדְשִׁים תְּחִיה לְכָם. וְנִאֲמָר: וְהַקְטִיר עַלְיוֹ אַהֲרֹן קָטָרָת סְפִים, בְּבָקָר בְּבָקָר בְּהִיטִּיבוֹ אֶת מִנְרָת יְקָטִירָה. וּבְמַעְלָת אַהֲרֹן אֶת מִנְרָת בֵּין הַעֲרָבִים יְקָטִירָה, קָטָרָת תְּמִיד לִפְנֵי יְהִי לְדָרְתֵיכֶם.

תְּנִי רְבָנוּ, פְּטוּם הַקָּטָרָת כִּיצְדָּךְ. שֶׁלַשׁ מֵאוֹת וָשָׁשִׁים וָשָׁמְוֹנָה מִנִּים הִיוּ

בָּה. שֶׁלַשׁ מֵאוֹת וְשֶׁשׁים וְחֲמִשָּׁה בְּמַנְנֵוּ יְמֹות הַחַמְפָה, מִנָּה לְכָל יוֹם,
פָּרֶס בְּשַׁחַרִית וּפָרֶס בֵּין הַעֲרָבִים. וּשֶׁלַשׁ מַנְנִים יְתָרִים, שֶׁמְהָם מַקְנִיס
פָּהוּ גָּדוֹל מַלְאָ חֲפַנְיוּ בַּיּוֹם הַכְּפָרִים. וּמַחְזִירוּ לְמַכְתָּשָׁת בְּעַרְבּוֹ יוֹם
הַכְּפָרִים, וּשׂוֹמְקוּ יְפָה יְפָה כִּדִּי שְׁתַּהָא דִקָה מִן הַדִּקָה. וְאַחֲד עָשָׂר
סְפִינִים קַיּוּ בָה, וְאַלְוּ חָנוּ (א) הַצָּרִי, (ב) הַצָּפָרִו, (ג) הַחַלְבָנִיה,
(ד) הַלְבּוֹנָה, מַשְׁקָל שְׁבָעִים שְׁבָעִים מִנָּה. (ה) מָוֶר, (ו) וְקַצְיעָה,
(ז) שְׁבָלָת נְרָדָ, (ח) וּכְרָפָס, מַשְׁקָל שְׁשָׁה עָשָׂר שְׁשָׁה עָשָׂר מִנָּה.
(ט) הַקְשִׁיט שְׁנִים עָשָׂר, (י) וּקְלוֹפָה שְׁלָשָׁה, (יא) וּקְנָמוֹן תְּשָׁעָה. בְּרִית
כְּרְשִׁינָה תְּשָׁעָה קַבְיָן, יְיֻוּ קְפָרִיסִין סָאִין תְּלָתָא וּקְבִיּוֹת תְּלָתָא, וְאִם אִין
לוּ יְיֻוּ קְפָרִיסִין, מַבְיאָ חַמְרָתָן עַתִּיק, מַלְחָ סְדוּמִית רַבָּע, מַעַלָה עָשָׂו
כָּל שְׁחִיאָ. רַבִּי נָתָן הַבָּבְלִי אֹמֵר, אָף כְּפָת מְרִידָן כָּל שְׁחִיאָ. וְאִם נָתָן
בָּה דִבְשׁ, פְּסָלָה. וְאִם חִסְר אֶחָת מִכָּל סְפִינִיה, מִיבָּמִיטה.

רַבּוּ שְׁמָעוֹן בָּנוּ גַּמְלִיאֵל אֹמֵר, הַצָּרִי אִינוּ אֶלָּא שְׁרָף הַגּוֹטָר מַעֲזִי
מַקְטָף. בְּרִית כְּרְשִׁינָה לְמָה הִיא בָּאָה, כִּדִּי לִיפּוֹת בָּה אֶת הַצָּפָרִו, כִּדִּי
שְׁתַּהָא נָאָה. יְיֻוּ קְפָרִיסִין לְמָה הוּא בָּא, כִּדִּי לְשָׁרוֹת בּוּ אֶת הַצָּפָרִו, כִּדִּי
שְׁתַּהָא עָזָה. וְהַלָּא מֵ רַגְלִים יְפִיוּ לָה, אֶלָּא שָׁאִין מַקְנִיסִין מֵי רַגְלִים
בְּמִקְדָּשׁ מִפְנֵי חַבּוֹד.

פְּנִיאָ, רַבִּי נָתָן אֹמֵר, כְּשַׁהוּא שׂוֹמֵךְ, אֹמֵר: הַדָּק הַיִּטְבָ הַדָּק,
מִפְנֵי שְׁמָקּוֹל יְפָה לְבָשָׁמִים. פְּטוֹמָה לְחַצְאיָן, כְּשֶׁרֶת, לְשֶׁלִישׁ וּלְרַבִּיעַ,
לֹא שְׁמַעַנוּ. אָמֵר רַבִּי יְהוּדָה, זֶה מַפְלָל, אָם כְּמַדְתָּה, כְּשֶׁרֶת לְחַצְאיָן,
וְאִם חִסְר אֶחָת מִכָּל סְפִינִיה, מִיבָּמִיטה.

פְּנִיאָ, בָּר קְפָרָא אֹמֵר, אֶחָת לְשֶׁשָׁים אוֹ לְשֶׁבָעִים שְׁנָה הִיְתָה בָּאָה שֶׁל
שִׁירִים לְחַצְאיָן. וְעוֹד פְּנִיאָ בָּר קְפָרָא, אַלְוּ חֵיה נוֹתָן בָּה קְוָרְטוֹב שֶׁל
דִבְשׁ, אִין אָדָם יָכוֹל לְעַמְדָה מִפְנֵי רִיחָה. וְלֹמַה אִין מַעֲרְבִּין בָּה דִבְשׁ,
מִפְנֵי שְׁהַתּוֹרָה אָמְרָה: כִּי כָל שָׁאָר וּכָל דִבְשׁ לֹא מַקְטִירוּ מִמְּפָנוּ אֲשֶׁר

ג' פָעִים: ייְ צְבָאות עַמּוֹנוֹ, מֵשֶׁגֶב לְנוֹ אֱלֹהִי יַעֲקֹב, סָלה.

ג' פָעִים: ייְ צְבָאות, אֲשֶׁרִי אָדָם בְּטַח בָּךְ.

ג' פָעִים: ייְ הַזְּשִׁיעָה, מִפְלָךְ יַעֲנָנוּ בַּיּוֹם קָרָאנוּ.

אתה סְתַר לִי, מִצֶּר תְּצֻרִני, רַנִּי פָלָט תְּסֻזְבָּנִי, סָלה. וְעַרְבָּה לִי מִנְחָת יְהִידָה וַיְרוּשָׁלָם, פִימִי עַזְלָם וּכְשָׁנִים קָדְמָנִיות.

אבי היה מסדר סדר המערך המשמא דגמרא ואלבא דאבא שאל: מערךה גודלה קוזמת לערךה שנייה של קטרת, ומערךה שנייה של קטרת קוזמת לסדר שני גורי עצים, וסדרו שני גורי עצים קוזם לדשו מזבח הפנימי, ודשו מזבח הפנימי קוזם להטבת חמש נרות, והטבת חמש נרות קוזמת לדם מתמיד, ודם מתמיד קוזם להטבת שני גרות, והטבת שני גרות קוזמת לקטרת, וקטרת קוזמת לאברים, ואברים למינה, ומינה לחבותינו, וחבוטין לניסכין, וניסכין למושפיו, ומושפיו לביזכין, ובזיכין קוזמין לתמיד של בין העربים, שנאמר: וערך עליה העלה, והקтир עליה חלביה השלמים. עליה השלם כל הקרבות בלם.

אב"ג ית"ז
קר"ע שט"ו
נג"ד יכ"ש
בט"ר צת"ג
חק"ב טנ"ע
יג"ל פז"ק
ש��"ו צי"ת

אנא, Почем גדלות ימינה, שתיר צרירה.

קבל רעת עמד, שגבנו, טהרנו, נורא.

נא גבור, דורותי יהודך, בברת שמורים.

ברכים, טהרים, רחמים, צדקהך תמיד גמלם.

חסין קדוש, ברוב טובך, נהיל עדתך.

יחיד גאה, לעמך פינה, זכריך קדשותך.

שועתנו קבל, ושמע עתקתנו, יודע תעמלותך.

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד.

ברוב מקומות א"א תפלה זו בשבת ויו"ט

רְבָון הָעוֹלָמִים, אַתָּה צִוִּיתָנוּ לִמְקָרֵב קָרְבוֹן הַפְּתִימִיד בָּמוּעָדֶז, וְלִהְיוֹת
פְּהָנִים בַּעֲבוֹדָתָם, וְלוּיָם בְּדוֹכָנָם, וְיִשְׂרָאֵל בְּמַעַמְדָם. וְעַתָּה בְּעַונּוֹתֵינוּ
חָרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וּבָטַל הַפְּתִימִיד, וְאַיִן לְנוּ לֹא כְּהֵן בַּעֲבוֹדָתוֹ, וְלֹא לְיִזְבְּךָ
בְּדוֹכָנוּ, וְלֹא יִשְׂרָאֵל בְּמַעַמְדָו. וְאַתָּה אָמַרְתָּ: וְנִשְׁלַמָּה פְּרִים שְׁפָתֵינוּ
לְכָן יְהִי רְצֽוֹן מֶלֶפֶנִיךְ, יְהִי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שִׁיחָא שִׁיחָ שְׁפָתֵינוּ
חַשׁוֹב וּמִקְבֵּל וּמִרְצָחָ לְפִנֵּיכָ, כְּאָלוּ הַקְרָבָנוּ קָרְבוֹן הַפְּתִימִיד בָּמוּעָדֶז,
וְעַמְדָנוּ עַל מַעַמְדָו.

בשבט י"א:

וביום המשפט, נשוי כבשים בני נשיה תמים, ונשי עשרים סלת מנהה בלילה בשמן, ונasco. עלת שבת בשבתו, על עלת הTEMPID ונasco.

בראש חודש י"א:

בראשי ח' שיכם מקריבו עליה לי, פרים בני בקר שנים, ואיל אחד, בבשים בני שנה שבעה, תמיימים. ושלשה עשרנים סלת מנחה בלילה בשמו לפר האחד, ושני עשרנים סלת מנחה בלילה בשמו לאיל האחד. ועשרון עשרון סלת מנחה בלילה בשמו לכבש האחד, עליה רימ ניחם אשה לי. ונספיהם, חצי מהין יהי לפר ושלישת מהין לאיל ורביעת מהין לכבש ייו, זאת עלת חדש בחדש לחדי השנה. ושביר עזים אחד לחטאת לי, על עלת התמיד יעשה ונספו.

[א] אייזה מקומן נשל זבחים. קדשי קדשים שהייתה בaczfon. פר ושעיר נשל יום המכפורים, שהייתה בaczfon, וקובל דמו בכל שרת בaczfon. ודרמו טעון זהיה על בין הבדים, ועל הפרכת, ועל מזבח הזבוב. מפנה את מהו מעקבת. שירוי מדם היה שופך על יסוד מערבי נשל מזבח מחיצון, אם לא נתנו, לא עפב.

[ב] פְּרִים הַשְׁרָפִים וְשָׂעִירִים הַשְׁרָפִים, שְׁחִיטָתָן בְּצֻפוֹן, וְקַבּוֹל דָּמָנוֹ

בכלי שירות באפוזן. ודמו טעון הזיה על הפרכת ועל מזבח המזבב. מתקנה אחת מהן מעכבת. שירוי הדם היה שופך על יסוד מערבי של מזבח החיצון, אם לא נתנו, לא עכב. אלו גשרפיו בבית החדש.

[ג] מטאת האبور ומיחיד, אלו הן מטאות האبور: שעירי ראשי חדשים ושל מועדות, שחיכתו באפוזן, וקבעו הכללי שירות באפוזן, ודמו טעון ארבע מתקנות על ארבע קרנות. כיצד, עלה בכבש, ופנה לסתובב ובא לו לקרנו דרומית מזרחית, מזרחית צפונית, צפונית מערבית, מערבית דרומית. שירוי הדם היה שופך על יסוד דרומי. ונאכלין לפנים מוקלעים, לזכרי כהנה, בכל מאכל, ליום ולילה, עד חצות.

יש נהಗין לומר "יהי רצון" כאן ולהלן [ובשבת וביו"ט אין אומרים אותם]

יהי רצון מלפנייך, כי אלהינו ואלהי אבותינו, אם נתחיבתי מטאת, שתהא אמירה זו מראה לפניה כאלו הקרבתי מטאת.

[ד] העולה, חדש חדשים. שחיכתה באפוזן, וקבע דמה בכללי שירות באפוזן. ודמה טעון שתי מתקנות שבו ארבע, וטעינה הפישט ונתינה, ובכליל לאשים.

יהי רצון, כאלו הקרבתי עולה.

[ה] זבח נשלמי אבור ואשמות, אלו הן אשמות: אשם גזלות, אשם מעילות, אשם שפחה חריפה, אשם נזיר, אשם מצורע, אשם תלוי, שחיכתו באפוזן, וקבעו הכללי שירות באפוזן, ודמו טעון שתי מתקנות שבו ארבע. ונאכלין לפנים מוקלעים, לזכרי כהנה, בכל מאכל, ליום ולילה, עד חצות.

יהי רצון מלפנייך, כי אלהינו ואלהי אבותינו, אם נתחיבתי אשם, שתהא אמירה זו מראה לפניה כאלו הקרבתי אשם.

[ו] מתודה וายיר, קדושים קלים. שחיטתו בכל מקום בעזרה, ודמו טעון שטי מטבחות שהן ארבע. ונאכלין בכל העיר, לכל אדם, בכל מאכל, עד חצות. המורים מהם פיווטם בהם, אלא שהמורים נאכל לפהנים, לנשיהם ולבניהם ולבזיהם.

"**יהי רצון**" זה אין אומרם בשבת ובי"ט, בערב פסח, בחול המועד פסח ובערב יום כפור
יהי רצון, כלוי הקurbati תזה.

[ז] שלמים, קדושים קלים. שחיטתו בכל מקום בעזרה, ודמו טעון שטי מטבחות שהן ארבע, ונאכלין בכל העיר, לכל אדם, בכל מאכל, לשני ימים ולילה אחד. המורים מהם פיווטם בהם, אלא שהמורים נאכל לפהנים, לנשיהם ולבניהם ולבזיהם.

יהי רצון, כלוי הקurbati שלמים.

[ח] הבכור ומהמעשר והפסח, קדושים קלים. שחיטתו בכל מקום בעזרה, ודמו טעון מטבחה אחת, ובלבך שיתנו כנגד היסוד. שנה באכילתנו, הבכור נאכל לפהנים, ומהמעשר לכל אדם, ונאכלין בכל העיר, בכל מאכל, לשני ימים ולילה אחד. הפסח אינו נאכל אלא בלילה, ואין נאכל אלא עד חצות, ואין נאכל אלא למנינו, ואין נאכל אלא צלי.

רבי ישמעאל אומר, בשלש עשרה מהות התורה נדרשת בה: (א) מכל וחומר. (ב) ומגזרה שווה. (ג) מבני אב מכתבוב אחד, ו מבני אב משני כתובים. (ד) מכל ופרט. (ה) ומפרט וכלל. (ו) הכל ופרט וכלל, אי אתה ذן אלא כיון הפרט. (ז) מכל ששה והוא צרייך לפרט, ומפרט שהו צרייך לכלל. (ח) כל דבר שהיה בכלל ויצא מן הכלל ללמד, לא ללמד על עצמו יצא, אלא ללמד על הכלל כלו יצא. (ט) כל דבר שהיה בכלל,

ויצא לטעון טען אחד שהוא בענינו, יצא להקל ולא להחמיר. (יא) כל דבר שהיה בכלל, יצא לטעון טען אחר שלא בענינו, יצא להקל ולהחמיר. (יא) כל דבר שהיה בכלל ויצא לדzon בדבר חדש, אי אתה יכול להזכירו לכללו, עד שיחזירנו הכתוב לכללו בפירוש. (יב) דבר הלמד מענינו, בדבר הלמד מסופו. (יג) וכן (נ"א וכאן) שני כתובים המוכיחים זה את זה, עד שיבא הכתוב השלישי ויכריע ביניהם.

יהי רצון מלפניך, יי' אלהינו ואלהי אבותינו, שיבנה בית המקדש במהרה בימינו, ותנו חלכנו בתרתך. ושם נعبد ביראה, כי מי עוזם וכשנים קדמוניות.

קדיש דרבנן

יתנדל ויתקdash שם רבא. בعلמא די ברא כרעיתה, וימליך מלכotta, ונצמח פרקגה ויקרב משליחת. בחיכון ובוומיכון ובמיי דכל בית ישראל, בעגלא ובזמן קרבב ואמרוי אמן:

יהא שם רבא מביך לעלם ולעלמי עלמא. יתביך וישטבח ויתפאר ויתרומים ויתנשא ויתהדר ויתעללה ויתהקל שם חזשה בריך הוא, לעלה מן כל (בעשיית לעלה ולעלא מכל) ברכתא ושירותא תשבחתא ונחמתא, דאמירן בעלמא, ואמרוי אמן.

על ישראלי ועל רבינו, ועל תלמידיך ועל כל תלמידיך תלמידיהם, ועל כל מאן דעסקי באורייתא, די באטראה הדין ודין בכל אתר ואתר. יהא להוון וילכון שלמא רבא, חנא וחסדא ור חמינו, ומינו אריכין, ומזוני רוחני, ופרקנא, מן קדם אבוהו די בשמיא וארעא, ואמרוי אמן.

יהא שלמא רבא מן שםיא, ומימים טובים עליינו ועל כל ישראל, ואמרוי אמן.

עשעה שלום (בעשיית יש אומרים: השלום) במורמוני, הוא בר חמינו יעשה שלום עליינו, ועל כל ישראל, ואמרוי אמן:

תפלת שחרית

יש אומרים "מזמור לדוד" או "ידיד נפש"

מזמור לדוד, יי', מי גור באלהך, מי ישכן בהר קדש. הולך תמים ופעל צדק,
וזכר אמרת בלבבו. לא רגל על לשנו, לא עשה לרעהו רעה, וחרפה לא נשא על
קרבו. נבזה בעיניו נמאס, ואთ יראי יי' יכבד, נשבע להרע ולא ימר. בספו לא
נתנו בנטש, ושחן על נקי לא לך, עשה אלה לא ימות לעולם.

ידיד נפש אב הרמן, משך עבדך אל רצונך.
ירוץ עבדך פמו איל, ישתחוו אל מול הדרכך.
ערוב לו ייזותיך, מנפת צויי וכל טעם.

הדור נאה זיו העולים, נפשי חולת אהבתך.
אנא אל נא רפא נא לה, בחראות לה נעם זינך.
או תחזק ותרפא, והייתה לה שמחת עולם.

ותיק יהומי נא רחמייך, וחוסחה נא על בון אהיבך.
בי זה פמה נכסף נכספתי, לראות מתרה בתפארת עזך.
אללה חמדת לבני, וחוסחה נא ואל תתעלם.

הנלה נא ופרש, חבבי, עלי את סכת שלוםך.
פאר ארך מכבוזך, נגילה ונשמרה בך.
 Maher אהב כי בא מועד, ומגנו בימי עולם.

הוזו לי קראי בשמי, הוזיעו בעמים עלילתיו. שירו לו, זמרו לו, שיחו
בכל נפלאתיו. התהלו בשם קדשו, ישמח לב מבקשי יי'. דרשו יי' ועו',
בקשו פניו תמיד. זכרו נפלאתיו אחר עשה, מפטיו ומשפטיו פיהו. זרע
ישראל עבדו, בני יעקב בחירותו. הוא יי' אלהינו, בכל הארץ משפטיו.
זכרו לעולים בריתנו, דבר ציה לאף דור. אחר ברית את אברחים,
ושביעתו ליצחק. ויעמידה ליעקב לחך, לישראל ברית עולם. לאמור,

לְךָ אַתָּנוּ אָרֶץ בְּנָנוּ, חֲבֵל נִמְלָתָכֶם. בְּהִוּתְכֶם מֵתִי מִסְפָּר, כְּמַעַט וְגַרְים
בָּה. וַיַּתְהַלֵּכוּ מְגֹוי אֶל גּוֹי, וּמִמְּמַלְכָה אֶל עַם אַחֵר. לֹא הִנִּימָה לְאִישׁ
לְעַשְׂקָם, וַיַּכְבַּח עַלְיָהָם מַלְכִים. אֶל תְּגָעוּ בְּמִשְׁיחִי, וּבְנַבְיָאִי אֶל תְּרֻעָה.
שִׁירָיו לִי כָל הָאָרֶץ, בְּשֶׁרוֹ מִיּוֹם אֶל יוֹם יִשְׁוֹעָתוֹ. סִפְרָיו בְּגּוֹיִם אֶת בְּבוֹזָז,
בְּכָל הַעֲמִים נְפָלָתָיו. כִּי גְדוֹלָה יְהִי וּמִהְלָל מַאֲדָה, וּנוֹרָא הוּא עַל כָּל
אֱלֹהִים. כִּי כָל אֱלֹהִי הַעֲמִים אֲלִילִים. וַיְהִי שְׁמִים עֲשָׂה. הַזָּד וְהַדָּר לְפָנָיו,
עַז וְחַדּוֹה בָּמִקְמוֹ. הַבּוֹ לִי מִשְׁפָחוֹת עֲמִים, הַבּוֹ לִי כָבֹוד וְעַז. הַבּוֹ לִי
כָבֹוד שְׁמוֹ, שָׂאוֹ מִנְחָה וּבָאוֹ לְפָנָיו, הַשְׁתְּחוֹ לִי בְּמִדְרָת קְדָשָׁ. חִילּוֹ
מַלְפָנָיו כָל הָאָרֶץ, אֶפְתָּפְנָו תְּבָל בְּלַתְמּוֹת. יִשְׁמְחוּ הַשְׁמִים וְתַגְלִיל
הָאָרֶץ, וַיָּאמְרוּ בְּגּוֹיִם, יְהִי מֶלֶךְ. יְרֻעָם הַיְם וּמַלְאוֹא, יָעַלְצָה הַשְׁדָה וְכָל אֲשֶׁר
בָּז. אָז יָרַגְנוּ עָצֵי הַיּוֹרֵד, מַלְפָנִי יְהִי, כִּי בָא לְשִׁפּוֹת אֶת הָאָרֶץ. הַזָּדוֹ לִי כִּי
טוֹב, כִּי לְעוֹלָם חָסְדוֹ. וַיָּאמְרוּ הַזְּשִׁיעָנוּ אֱלֹהִי יִשְׁעָנוּ, וּקְבָצָנוּ וּמַצְילָנוּ מִן
הַגּוֹיִם, לְהַזּוֹת לִשְׁם קְדָשָׁ, לְהַשְׁתִּבְעָם בְּתַהְלָתָה. בָּרוּךְ יְהִי אֱלֹהִי יִשְׁرָאֵל
מִן הַעוֹלָם וְעַד הַעוֹלָם, וַיָּאמְרוּ כָל הַעַם, אָמֵנוּ, וּמַלְלֵל לִי. רָזְמָמוֹ יְהִי
אֱלֹהָינוּ, וְהַשְׁתְּחוֹ לְהַדּוֹם בְּגָלִיל, קְדוֹשָׁ הִיא. רָזְמָמוֹ יְהִי אֱלֹהָינוּ וְהַשְׁתְּחוֹ
לִמְרָקְדָשׁוֹ, כִּי קְדוֹשָׁ יְהִי אֱלֹהָינוּ. וְהִיא רְחוּם, יְכֹפֵר עָזָן, וְלֹא יִשְׁחִית,
וְחַרְבָּה לְהַשִּׁיב אָפֹוּ, וְלֹא יִעַיר כָל חַמְתָּוּ. אַתָּה יְהִי, לֹא תִכְלָא רְחַמִּיךְ
מִמְּפָנֵי, מִסְדָּךְ וְאַמְתָּךְ וְתִמְדִיךְ יִצְרוֹנִי. זָכֵר רְחַמִּיךְ יְהִי וְחַסְדִּיךְ, כִּי מְעוֹלָם
הַמִּפְהָה. תְּנוּ עַז לְאֱלֹהִים, עַל יִשְׁרָאֵל גָּאוֹתָוּ, וְעַז בְּשִׁתְקִים. נֹרָא אֱלֹהִים
מִמְּקְדָשִׁיךְ, אֶל יִשְׁרָאֵל, הִיא נוֹתֵן עַז וְתַעֲצִמוֹת לְעַם, בָּרוּךְ אֱלֹהִים. אֶל
נִקְמוֹת יְהִי, אֶל נִקְמוֹת הַזְּפִיעָ. הַנְּשָׂא שְׁפָט הָאָרֶץ, הַשְׁבָּעָם עַל גָּאים.
לִי הַיְשֹׁועָה, עַל עַמִּיךְ בְּרִכְתָּךְ סָלָה. יְהִי צְבָאות עַמְּנָנוּ, מִשְׁגָּב לְנוּ אֱלֹהִי
יַעֲקֹב סָלָה. יְהִי צְבָאות, אֲשֶׁר יְהִי אָדָם בְּטַמְּנָה בָּה. יְהִי הַזְּשִׁיעָה, מִפְלָךְ יִעְנָנוּ
בַּיּוֹם קְרָאָנוּ. הַזְּשִׁיעָה אֶת עַמְּךָ, וּבְרִיךְ אֶת נִמְלָתָךְ, וְרֻעָם וְנִשְׁאָם עַד
הַעוֹלָם. נִפְשָׁנוּ חַפְתָּה לִי, עַזְרָנוּ וּמְגַנָּנוּ הִיא. כִּי בָז יִשְׁמָח לְבָנָנוּ, כִּי בְשָׁם
קְדוֹשָׁ בְּטַחְנוּ. יִהִי מִסְדָּךְ יְהִי עַלְיָנוּ, כִּי אָשֶׁר יִמְלָא לְךָ. מְרָאָנוּ יְהִי מִסְדָּךְ,
וַיִּשְׁעַד תְּפִלָּנוּ לְנוּ. קוֹמָה עַזְרָתָה לְנוּ, וַפְּדָנוּ לְמַעַן מִסְדָּךְ. אָנֹכִי יְהִי אֱלֹהִים
הַמְּעַלָּךְ מִאָרֶץ מִצְרָיִם, מִרְחָב פִּיכְךָ וְאַמְלָאָהוּ. אֲשֶׁר יְהִי הַעַם שְׁפָכָה לוּ,

אֲשֶׁרִי הַעַם שְׂיִיר אֱלֹהִים. וְאַנְי בְּחִסְדֵךְ בְּטוֹחָתִי, יָגֵל לִבִּי בִּישׁוּעָתֶךָ, אֲשֶׁרְה
לִי, כִּי גָּמֵל עָלִי.

מִזְמֹר שִׁיר חֲנִכָת הַבַּיִת לְדוֹד. אַרְוֹמָמָךְ יִי כִּי דְלִיטָנִי, וְלֹא שְׁמַחַת אַיִבִי
לִי. יִי אֱלֹהִי, שְׁנוּעָתִי אֱלֹהִיךְ וְתִרְפָּאָנִי. יִי הַעֲלִית מַוְּשָׁאָל נַפְשִׁי, חִיִּתִנִי
מִירְדִי בָּור. זְמָרוּ לִי חָסִידִי, וְהַזּוּ לְזֹכֶר קָדְשָׁו. כִּי רָגֻע בָּאָפּוּ, חִיִּים
בְּרָצָנוּ, בְּעָרָב יְלִין בְּכִי, וְלִבְקָרָ רְנָה. וְאַנְי אַמְרָתִי בְּשָׁלוּי, בְּלֹא אֲמוֹט
לְעוֹלָם. יִי בְּרָצָנוּ הַעֲמַדְתָּה לְמַרְרִי עַז, הַסְּתָרָתָ פְּנִיָּה, הַיִּתְיָ נְבָהָל.
אֱלֹהִיךְ יִי אַקְרָא, וְאֶל אַדְנִי אַתְחָנוּ. מַה בְּצָע בְּדָמִי, בְּרָדָתִי אֶל שְׁחָתָ
מִיּוֹדָךְ עַפְר, הַגִּיד אַמְתָּךְ. שְׁמָע יִי וְחָנָנִי, יִי הִיא עֹזֶר לִי. הַפְּכָתָ מִסְפָּדִ
לְמַחְזָל לִי, פְּתַחַת שְׁקִי וְתַאֲזָרָנִי שְׁמָחָה. לְמַעַן יְמָרָךְ כְּבָוד וְלֹא יְדָם, יִי
אֱלֹהִי לְעוֹלָם אַזְּדָה.

יִי מֶלֶךְ, יִי מֶלֶךְ, יִי יְמֶלֶךְ לְעוֹלָם וְעַד. יִי מֶלֶךְ, יִי מֶלֶךְ, יִי יְמֶלֶךְ לְעוֹלָם וְעַד.
וְהִיא יִי לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ, בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיָה יִי אֶחָד וְשָׁמוֹ אֶחָד.

הוֹשִׁיעָנוּ יִי אֱלֹהִינוּ, וְקִבְצָנוּ מִן הָגּוֹים, לְהֽוֹדֹות לִשְׁם קָדְשָׁךְ, לְהַשְׁתִּיבָּם
בְּתִחְלַתָּה. בָּרוּךְ יִי אֱלֹהִי יִשְׂרָאֵל מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם, וְאָמָר כָּל הַעַם
אֶמְנוֹן, הַלְלוִיה. כָּל הַנְּשָׁמָה תִּהְלִיל יְהָה, הַלְלוִיה.

לְמִנְאָמָן בְּנִגְיּוֹת מִזְמֹר שִׁיר. אֱלֹהִים יְחִינָנוּ וַיְבָרֶכְנוּ, יָאָר פְּנֵיו אַתָּנוּ סָלָה.
לְדִעָת בְּאָרֶץ דְּרָכָךְ, בְּכָל גּוֹים יְשׁוּעָתֶךָ. יוֹדֵךְ עַמִּים, אֱלֹהִים, יוֹדֵךְ
עַמִּים בְּכָלָם. יְשָׁמְחוּ וַיְרִנּוּ לְאַמִּים, כִּי תְשִׁפּוֹת עַמִּים מִישָׁר, וְלְאַמִּים
בְּאָרֶץ תְּנַחַם סָלָה. יוֹדֵךְ עַמִּים, אֱלֹהִים, יוֹדֵךְ עַמִּים בְּכָלָם. אָרֶץ נְתַנָּה
יְבוֹלָה, יְבָרֶכְנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהִינוּ. יְבָרֶכְנוּ אֱלֹהִים, וַיִּרְאָו אָוֹתוֹ כָּל אַפְסִי
אָרֶץ.

תְּרִינִי מִזְפָּנוּ אֶת פִּי לְהֽוֹדֹות וְלְהַלֵּל וְלִשְׁבָּח אֶת בּוֹרָאי. לִשְׁם יְחִיד קָדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
וְשְׁכִינָתָה, עַל יְדֵי הַהוּא טָמֵיר וְגַעַלָּם, בְּשָׁם כָּל יִשְׂרָאֵל.

ברוך שאמר וקיה העולם, ברוך הוא, ברוך אומר ועשה, ברוך גוזר ומקים, ברוך עשה בראשית, ברוך מرحم על הארץ, ברוך מرحم על הבריות, ברוך משלים שכיר טוב ליראיו, ברוך מי לעד וקיים לנצח, ברוך פודה ימציל, ברוך שמו. ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, האל אב תרממו, המהאל בפה עמו, משבח ומפאר בלשונו חסידיו ועבדי, ובשורי דוד עבדך. נמלך יי אלהינו בשבחות ובزمירות, ונגדך ונשבח ונפארך ונמליכך, ונזקיר שמח, מלכנו אלהינו, ייחיד, חי העולמים, מלך משבח ומפאר עד שמו הגדול. ברוך אתה יי, מלך מהלל בתשבחות.

אין אמורים מזמור לתודה בערב יום כפור, ולא בערב פסח, ולא בחול המועד
פסח

מזמור לתודה, קריעו לי כל הארץ. עבדו את יי בשמחה, באו לפניו ברכנה. דעו כי יי הוא אלהים, הוא עשנו, ولو אנחנו, עמו וצאו מרעינו. באו שעורי בתודה, צרטיו בתהלה, הודו לו ברכו שמו. כי טוב יי, לעולם מסדו, ועד זר אמונהו.

יהי כבוד יי לעולם, ישמח יי במעשהיו. יהיו שם יי מביך, מעטה ועד עולם. ממזרח שמש עד מבואו, מהלל שם יי. רם על כל גויים יי, על השמיים כבוזו. יי שמח לעולם, יי זכרך לדור זדור. יי בשמיים הכין כסאו, ומלכותו בכל משלחה. ישמחו השמיים ותגל הארץ, ויאמרו בגויים, יי מלך. יי מלך, יי מלך, יי מלך לעלם ועד. יי מלך עולם ועד, אבדו גויים הארץ. יי הפיר עצת גויים, הניא מחשבות עמים. רבות מחשבות בלב איש, ועצת יי היא תקים. עצת יי לעולם תעמד, מחשבות לבו לדור זדור. כי הוא אמר וכי היא, הוא ציה ויעמד. כי בחר יי בציון, אורה למושב לו. כי יעקב בחר לו יה, ישראל לסגולתו. כי לא יטש יי עמו, וначלו לא יעזב.

וְהִיא רְחוּם יַכְפֵּר עָוֹן וְלֹא יִשְׁחִית, וְהַרְבָּה לְהַשִּׁיב אֲפֹו, וְלֹא יַעֲיר בֶּל
חַמְתוֹ. יְיָ הַשִּׁיעָה, מֶלֶךְ יַעֲנֵנו בַּיּוֹם קָרָאנו.

אֲשֶׁרִי יוֹשֵׁבִי בֵּיתְךָ, עוֹד יַמְלֹוק סָלָה. אֲשֶׁרִי הַעַם
שַׂיִּי אֱלֹהִיו. תִּהְלֶה לְדוֹד, אֲרוֹמָמֶךָ אֱלֹהִי הַמֶּלֶךְ, וְאֶבְרָכָה שָׁמֶךָ לְעוֹלָם
וְעַד. בְּכָל יוֹם אֶבְרָכָה, וְאֶהָלָה שָׁמֶךָ לְעוֹלָם וְעַד. גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מִאָד,
וּלְגָדוֹלתוֹ אֵין מִקָּרָה. דָזָר לְדוֹר יִשְׁבַּח מַעַשְׂיךָ, וְגִבּוֹרָתְךָ גַּיְידָה. מִזְרָח כְּבוֹד
הַזָּהָר, וְדָבָרִי נְפָלָתָךָ אֲשִׁيقָה. נְעֹזָה נֹרְאוֹתָךָ יֹאמְרוּ, וְגָדוֹלָתָךָ
אֲסְפָרָנָה. זָכָר רַב טוֹב יִבְעִיעַ, וְצְדָקָתָךָ יַרְגַּנְנוּ. חַנוּן וּרְחוּם יְיָ, אֲרָךְ אַפִּים
וּגְדָל חָסֶד. טֹוב יְיָ לְכָל, וּרְחָמִיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו. יוֹדָה יְיָ כָּל מַעֲשָׂיךָ,
וּמְסִידָךָ יִבְרָכוּכָה. כְּבוֹד מַלְכָוֶתְךָ יֹאמְרוּ, וְגִבּוֹרָתְךָ יִזְבְּרוּ. לְהַזְדִּיעַ לְבָנָי
הָאָדָם גִּבּוֹרָתָיו, וּכְבוֹד הַדָּר מַלְכָוֶתוֹ. מַלְכָוֶתְךָ מַלְכּוֹת כָּל עַולְמִים,
וּמְמַשְׁלָתָךָ בְּכָל דָר וְדָר. סָומֶךָ יְיָ לְכָל הַנְּפָלִים, וּזְוקָף לְכָל הַכְּפּוּפִים.
עִינֵי כָל אַלְיָךְ יִשְׁבְּרוּ, וְאַתָּה נוֹתֵן לְהָם אֶת אָכְלָם בְּעֵתָה. פֹּוֹתֵחַ אֶת יְדָה,
וּמְשַׁבְּיעַ לְכָל מַיְרָצָן. צְדִיקָה יְיָ בְּכָל דָרְכָיו, וּחֲסִידָה בְּכָל מַעֲשָׂיו. קָרוֹב יְיָ
לְכָל קָרָאָיו, לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאָהוּ בְּאָמָתָה. רָצָו יְרָאָיו יַעֲשָׂה, וְאַת שׁוֹעַטָם
יִשְׁמַע וּיֹשִׁיעָם. שׁוֹמֵר יְיָ אֶת כָל אַהֲבָיו, וְאַת כָל הַרְשָׁעִים יִשְׁמַיד.
תִּהְלַת יְיָ יִזְבְּרֶר פִי, וַיִּבְרֹךְ כָל בָּשָׂר שְׁם קָדוֹשׁ לְעוֹלָם וְעַד. וְאַנְחָנוּ נִבְרֹךְ
יְהָה, מַעַטָה וְעַד עַזְלָם, מַלְלוּיה.

מַלְלוּיה, מַלְלִי נְפָשִׁי אֶת יְיָ. אֶהָלָה יְיָ בְּמַיִּי, אֲזִמְרָה לְאֱלֹהִי בְּעוֹדי. אֶל
תְּבִטְחוּ בְּנִידִיבִים, בְּבָנו אֲדָם שָׁאֵין לוֹ תְּשִׁיעָה. תִּצְאָ רַוְחָו יִשְׁבַּב לְאַדְמָתוֹ,
בַּיּוֹם הַהוּא אָבְדוּ עַשְׁתָּנוֹתָיו. אֲשֶׁרִי שָׁאֵל יַעֲקֹב בְּעֹזֶר, שְׁבָרוּ עַל יְיָ
אֱלֹהִיו. עַשָּׂה שָׁמִים וְאָרֶץ, אֶת מִים וְאֶת כָל אֲשֶׁר בָּם, הַשְּׁמָר אָמָת
לְעוֹלָם. עַשָּׂה מְשֻׁפֵּט לְעַשְׂוִיקִים, נְתַנוּ לִחְם לְרַעֲבִים, יְיָ מַתִּיר אָסּוּרִים. יְיָ
פְּקַם עָוֹרִים, יְיָ זְקָף כְּפּוּפִים, יְיָ אַהֲבָ צְדִיקִים. יְיָ שְׁמָר אֶת גְּרִים, יִתּוֹם
וְאֶלְמָנָה יַעֲזֹד, וְדָרָךְ רְשָׁעִים יַעֲוֹת. יַמְלָךְ יְיָ לְעוֹלָם, אֱלֹהִיךְ צִיּוֹן, לְדָר
וְדָר, מַלְלוּיה.

הַלְלוִיה, כִּי טוֹב זָמֶרֶת אֱלֹהֵינוּ, כִּי נָעִים, נָאָה תְּהִלָּה. בָּזְנָה יְרוֹשָׁלָם יְיָ, נְדִחִי יִשְׂרָאֵל יִכְּסֵס. הַרְזָפָא לְשָׁבוּרִי לִב, וַמְתַבֵּשׁ לְעַצְבֹּתָם. מַזְנָה מִסְפָּר לְפּוֹכְבִּים, לְכָלָם שְׁמוֹת יִקְרָא. גָּדוֹל אֲדוֹגֵינוּ וּרְבָּ פָּתָ, לְתַבּוֹנָתוּ אֵין מִסְפָּר. מַעוֹזֵד עֲנוּים יְיָ, מִשְׁפִּיל רְשָׁעִים עָזֵי אָרֶץ. עֲנוּ לֵי בְּתוֹדָה, זָמָרוּ לְאֱלֹהֵינוּ בְּכָנָור. הַמְכָשָׁה שְׁמִים בָּעָבִים, הַמְכִין לְאָרֶץ מַטָּר, הַמְצָמִים חָצִיר. נָטוֹן לְבָהָמָה לְחִמָּה, לְבָנִי עָרֵב אֲשֶׁר יִקְרָא. לֹא בְּגַבּוּרָת הַסּוֹס יְחִפָּא, לֹא בְּשָׂוקֵי הָאִישׁ יִרְצָח. רֹצֶחֶת יְיָ אֶת יְרָאֵי, אֶת הַמִּיחָלִים לְחַסְדָּו. שְׁבָחֵי יְרוֹשָׁלָם אֶת יְיָ, הַלְלוּי אֱלֹהֵיךְ צִיוֹן. כִּי חַזְקָה בְּרִיחֵי שָׁעַרְיךָ, בְּרֵךְ בְּנֵיךְ בְּקָרְבָּה. הַשָּׁם גְּבוּלָךְ שְׁלוּם, מַלְבָּב חֲטָאים יִשְׁבִּיעָךְ. הַשְּׁלָמָם אִמְרָתָו אָרֶץ, עד מַתְרָה יְרוֹאֵץ דָּבָרוֹ. הַפְּנַטְנָה שְׁלָג פָּאָמָר, כְּפֹור פָּאָפָר יִפְזַר. מְשָׁלֵיךְ קָרְחוּ כְּפָתִים, לְפָנֵי קָרְתָּוּ מֵי יַעֲמֹד. יִשְׁלַח דָּבָרוֹ וַיְמַסֵּם, יִשְׁבַּר רֹוחָו יַזְלֵל מִים. מַגִּיד דָּבָרוֹ לִיעָקָבְךָ, חַקְיָו וּמִשְׁפְּטָיו לִיְשָׁרָאֵל. לֹא עָשָׂה כָּו לְכָל גּוֹי, וּמִשְׁפְּטִים בְּלֵי יְדָוִים, הַלְלוִיה.

הַלְלוִיה, הַלְלוּ אֶת יְיָ מִן הַשְׁמִים, הַלְלוּהוּ בְּמִרְומִים. הַלְלוּהוּ כָּל מְלָאָכִיו, הַלְלוּהוּ כָּל צְבָאָיו. הַלְלוּהוּ שְׁמָשׁ וִירָם, הַלְלוּהוּ כָּל כּוֹכְבֵי אֹרֶךְ. הַלְלוּהוּ שְׁמֵי הַשְׁמִים, וּמְהֻמִּים אֲשֶׁר מַעַל הַשְׁמִים. יַמְלִלוּ אֶת שֵׁם יְיָ, פִּי הִיא צְוָה וְנִבְרָאָה. וַיַּעֲמִידָם לְעֵד לְעוֹלָם, חַק נָטוֹן וְלֹא יַעֲבֹזֶר. הַלְלוּ אֶת יְיָ מִן הָאָרֶץ, תְּנִינִים וְכָל תְּהִמּוֹת. אָשׁ וּבָרֵךְ שְׁלָג וּקִיטָּוָר, רֹוח סָעָרָה עָשָׂה דָּבָרוֹ. הַחֲרִים וְכָל גְּבֻעוֹת, עַז פָּרִי וְכָל אָרְזִים. הַמִּיה וְכָל בְּהִמָּה, רַמְשׁ וְצִפּוֹר כְּנָפָ. מַלְכֵי אָרֶץ וְכָל לְאַמִּים, שָׁרִים וְכָל שְׁפָטֵי אָרֶץ. בְּחוּרִים וְגַם בְּתוּלוֹת, זְקָנִים עַם נָעָרִים. יַהֲלִלוּ אֶת שֵׁם יְיָ, כִּי נְשָׁגֶב שְׁמוֹ לְבָדוֹ, הַזְׁדוּעָה עַל אָרֶץ וּשְׁמִים. וַיָּרַם קָרְנוֹ לְעַפוֹת תְּהִלָּה לְכָל חָסִידִיו, לְבָנִי יִשְׂרָאֵל עַם קָרְבוֹ, הַלְלוִיה.

הַלְלוִיה, שִׁירוּ לֵי שִׁיר חֲדָשׁ, תְּהִלָּתוֹ בְּקָהָל חָסִידִים. יִשְׁמָח יִשְׂרָאֵל בְּעַשְׂיוֹן, בָּנִי צִיוֹן יִגְּלִוּ בְּמַלְכָם. יַהֲלִלוּ שְׁמוֹ בְּמַחְזָלָה, בְּתַפְּ וּבְכָנָור יִזְמְרוּ לוֹ.

כִּי רֹצֶחָ יְיָ בַּעֲמֹד, וְפָאֵר עֲנָוִים בַּיְשׁוּעָה. יַעֲלֹז חֲסִידִים בְּכֻבֹּד, יַרְגִּנּוּ עַל
מִשְׁכְּבֹתָם. רַזְמָמוֹת אֶל בָּגְרוֹנָם, וְחַרְבָּ פִּיפִיוֹת בָּינָם. לְעַשּׂוֹת נִקְמָה
בְּגּוֹזִים, תּוֹכְחוֹת בְּלָאָמִים. לְאַסְרָ מַלְכֵיכֶם בְּזָקִים, וְנִכְבְּדֵיכֶם בְּכָבְלִי
בְּרַזְל. לְעַשּׂוֹת בָּהֶם מִשְׁפָט כְּתוּב, הַذְּרָה הוּא לְכָל חֲסִידִיוֹ, הַלְּלִיָּה.

הַלְּלִיָּה, מַלְלוֹ אֶל בְּקָדְשׂוֹ, הַלְּלִיָּה בְּרַקְיעַ עָזָוּ. הַלְּלִיָּה בְּגִבּוֹרֶתְּיוֹ,
הַלְּלִיָּה בְּרַב גָּדוֹלָו. הַלְּלִיָּה בְּתַקְעַ שׁוֹפֵר, הַלְּלִיָּה בְּגַבְלָ וּבְנוֹר. הַלְּלִיָּה
בְּתַפְּ וּמִחְזָל, הַלְּלִיָּה בְּמַפְּיִים וּעֲגָב. הַלְּלִיָּה בְּאַצְלָלִי שְׁמָעוֹ, הַלְּלִיָּה
בְּאַצְלָלִי תְּרוּעָה. כָּל הַנְּשָׁמָה תִּהְלֶל יְהָה הַלְּלִיָּה. כָּל הַנְּשָׁמָה תִּהְלֶל יְהָה
הַלְּלִיָּה.

בָּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם, אָמֵן וְאָמֵן. בָּרוּךְ יְיָ מִצְּיוֹן, שָׁכַן יְרוּשָׁלָם, הַלְּלִיָּה. בָּרוּךְ
יְיָ אֱלֹהִים אֱלֹהִי יִשְׂרָאֵל, עֲשֵׂה נְפָלָאות לְבָדוֹ. וָבָרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם,
וַיַּמְלֵא כְּבוֹדוֹ אֶת כָּל הָאָרֶץ, אָמֵן וְאָמֵן.

וַיַּבְרֶךְ דָּוִיד אֶת יְיָ, לְעִינֵי כָל הַקְּהָל, וַיֹּאמֶר דָּוִיד, בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהִי
יִשְׂרָאֵל אָבִינוּ, מַעוֹלָם וְעַד עוֹלָם. לְךָ יְיָ הַגְּדָלָה וַהֲגִבְרָה וַמִּתְפָּאָרָת
וּמִנְצָחָה וּמְהֻזָּד, כִּי כָל בְּשָׁמִים וּבָאָרֶץ, לְךָ יְיָ הַמְּמִלָּכה, וַמִּמְתְּנִשָּׂא לְכָל
לְרָאשׁ. וְהַעֲשָׂר וּמִכְבּוֹד מִלְּפָנָיךְ, וַאֲתָה מוֹשֵׁל בְּכָל, וּבִזְדַּח כְּמַ וַגִּבּוֹרָה,
וּבִזְדַּח לְגַדֵּל וּלְמַזְקָה לְכָל. וְעַתָּה אֱלֹהֵינוּ מְזֻדִּים אַנְחָנוּ לְךָ וּמַהְלָלִים לִשְׁם
תִּפְאָרָתְךָ. וַיַּבְרְכוּ שֵׁם כְּבִיזְדַּח, וּמְרוֹזָםָם עַל כָּל בְּרָכָה וּתְהִלָּה. אַתָּה הוּא
יְיָ לְבִיזְדַּח, אַתָּה עֲשִׂיתָ אֶת הַשְּׁמִים, שְׁמֵי הַשְּׁמִים, וְכָל אַבָּאָם, הָאָרֶץ וְכָל
אָשָׁר עָלָיהָ, מִינְפִּים וְכָל אָשָׁר בָּהֶם, וְאַתָּה מִתְּחִיה אֶת כָּלָם, וְצָבָא
הַשְּׁמִים לְךָ מִשְׁתְּחִווּם. אַתָּה הוּא יְיָ הָאֱלֹהִים, אָשָׁר בְּחִרְתָּ בְּאָבָרִים,
וְהַזְּכָאתָוּ מֵאוֹר כְּשַׂדִּים, וְשִׁמְמַת שְׁמוֹ אֶבְרָהָם. וּמִצְאָתָה אֶת לְבָבוֹ נְאָמֵן
לְפָנֵיךְ –

וּכְרוֹת עַמּוֹ הַבְּרִית לְתַת אָרֶץ הַכְּנָעָנִי, הַחְתָּמי, הַאֲמָרִי, וּמִפְּרִזִּי,

וְמִבּוֹסִי, וְהַגְּרָגְשִׁי, לְתֵת לְזַרְעוֹ, וְתַקְסֵם אֶת דְּבָרִיךְ, כִּי צְדִיק אָתָה. וְתַרְא
אֶת עֲנֵי אֲבָתֵינוּ בְמִצְרָיִם, וְאֶת זַעֲקָתָם שֶׁמְעַט עַל יָם סֻוִּף. וְתַתְנוּ אֶתְתָּנוּ
וּמְפִתִּים בְּפַרְעָה, וּבָכֶל עַבְדִּיו, וּבָכֶל עַם אֶרְצָוּ, כִּי יְדַעַת כִּי הַזִּידו
עֲלֵיכֶם, וְתַעֲשֵׂת לְךָ שֵׁם כְּהִיּוֹם מֵהֶה. וּמַיִם בְּקָעַט לְפָנֵיכֶם, וַיַּעֲבֹרִי בְּתוֹךְ
מַיִם בְּיַבְשָׁה, וְאֶת רְדִפְיָהָם הַשְּׁלָכָת בְּמִצּוֹלָת כְּמוֹ אָבִוּ בְּמִים עַזִּים.

וַיַּשְׁעַ יְיָ בַּיּוֹם הַהוּא אֶת יִשְׂרָאֵל מִינְדָּמִים, וַיַּרְא יִשְׂרָאֵל אֶת מִצְרָיִם
מִתְּעַל שְׁפַת הַיּוֹם. וַיַּרְא יִשְׂרָאֵל אֶת הַיד הַגְּדוֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְיָ בְמִצְרָיִם
וַיַּרְא אֶת הַעַם אֲתָּה יְיָ, וַיַּאֱמִינוּ בְּיָ וּבְמִשְׁהָ עַבְדֵךְ.

אֶז יִשְׁיר מִשְׁהָ וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת לִי, וַיֹּאמְרוּ לְאָמֵר,
אֲשִׁירָה לִי כִּי גָּאתָה, סֹוס וּרְכָבוֹ רַמָּה בְּיַם. עַזִּי וּזְמָרָת יְהָ וַיַּהַי לִי
לִישְׁוֹעָה, זֶה אַלְיָ וְאַנְּוֹהָי, אֱלֹהִי אָבִי וְאֶרְמָמָנָהָי. יְיָ אִישׁ מְלָחָמָה, יְיָ שְׁמוֹ.
מִרְכְּבַת פְּרָעָה וְמִילוֹ יְרָה בְּיַם, וּמִבְּהָר שֶׁלְשָׁיו טָבָעָ בְּיַם סֻוִּף. תְּהִמָּות
יְכָסִימוּ, יָרְדוּ בְמִצּוֹלָת כְּמוֹ אָבּוֹ. יְמִינָה יְיָ נָאָדָרִי בְּפֶתַח, יְמִינָה יְיָ תְּרֻעָא
אוֹבֵד. וּבָרְבָּ גָּאוֹנָה תְּהִרְסָ קְמִידָה, תְּשִׁלְחָ חֲרֵנָךְ נָאָכְלָמָו בְּקָשׁ. וּבָרוּם
אֲפִיךְ נְעָרָמָיו מִים, נָצְבוּ כְּמוֹ נְדָנִים, קְפָאוּ תְּהִמָּות בְּלֵב יַם. אָמֵר אֹזִיב
אֲרָדָן אֲשִׁיג אַמְלָק שֶׁלָּל, תְּמַלְאָמוֹ נְפָשִׁי, אָרִיק תְּרֻבִּי, תְּזֹרִיעָשָׂמוּ יְדֵי.
נְשִׁפְתָּ בְּרוּמָה כְּסָמוֹ יַם, צָלָלוּ בְּעֹזְפָּרָת בְּמִים אֲדִירִים. מֵי כְּמָכָה בְּאַלְמָ
יְיָ, מֵי כְּמָכָה נָאָדָר בְּקָדְשָׁ, נֹרֵא תְּהִלָּת, עָשָׂה פָּלָא. נְטִיתָ יְמִינָה,
תְּבָלָעָמוּ אָרֶץ. נְחִיתָ בְּמִסְדָּךְ עַם זוּ גָּאָלָת, נְהִלָּת בְּעַזְךָ אֶל נֹוָה קָדְשָׁ.
שְׁמָעוּ עַמִּים יְרָצָוּן, חִיל אַחֲזָה יְשִׁבָּי פָּלָשָׁת. אָז נְבָהָלוּ אַלְפָי אֲדָזָם, אַיִלִי
מוֹאָב יְאַחַזְמוּ רָעֵד, נְמָגוּ כָּל יְשִׁבָּי כְּנָעָן. תְּפִל עֲלֵיכֶם אִימָתָה וְפַחַד,
בְּגָדָל זְרוּעָךְ יְדָמוּ כָּאָבּוֹ, עד יַעֲבֵר עַמְךָ יְיָ, עד יַעֲבֵר עַם זוּ קְנִיתָ. תְּבָאָמוּ
וַתְּטַעַמְוּ בְּהָר נְחַלְתָּךְ, מְכוֹן לְשִׁבְתְּךָ פְּעַלְתָּ יְיָ, מְקָדְשָׁ, אֲדָנִי, כּוֹנוּ יְדֵיכָ.
יְיָ | יְמָלֵךְ לְעַלְמָם וְעַד. יְיָ יְמָלֵךְ לְעַלְמָם וְעַד. יְיָ מֶלֶכְתָּה קָאָם לְעַלְמָם
וְלְעַלְמָיִיא עַלְמָיִיא. כִּי בָא סֹוס פְּרָעָה בְּרָכָבוֹ וּבְפְרָשָׁיו בְּיַם, וַיַּשְׁבֵּן יְיָ עַלְמָם
אֶת מֵי הַיּוֹם, וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הַלְּכוּ בַּיּוֹשָׁה בְּתוֹךְ הַיּוֹם. כִּי לִי הַמְּלִיכָה,

ומישל בגוים. ועלו מושעים בהר ציון לשפט את הר עשו, והיתה לי' המלוכה. והיה יי' למלך על כל הארץ, ביום מהו ייה יי' אחד ושמו אחד. (ובתורתה כתוב אמרה: שמע ישראל, יי' אלהינו, יי' אחד).

ישתבח שם לעד מלכנו, האל הגדול והקדוש בשמי ובראש. כי לך נאה, יי' אלהינו ואلهי אבותינו, שיר ושבחת, הלל זמרה, עז וממשלה, נצח, גבורה וגבורה, תהלה ותפארת, קדשה ומלכות, ברכות והוזאות לשמה הגדול והקדוש, ומעולם ועד עולם אטה אל. ברוך אתה יי', אל מלך גדול ומהאל בתשבחות, אל ההוזאות, אדון הנפלאות, בורא כל הפשמות, רבונו כל המעשים, הבוחר בשירים זמרה, מלך ייחיד אל חי העולמים.

בעשי'ת:

שיר הפעלות, מפעמקים קראתיך יי'. אדני שמעה בקול, תהינה אזnek קשבות, לcole תחנוני. אם עונות תשמר יה, אדני, מי יעמד. כי עמד הסליחה, למען תירא. קייתי יי' קייטה נפשי, ולדברו הוקלתי. נפשי לי, משמרים לבקר, שמרים לבקר.ichel ישראל אל יי', כי עם יי' מחסד, ומרבה עמו פדות. וחיה יפהה את ישראל, מכל עונותיו.

ש"ז

יתגadel ויתקדש שם רבא. בעלה די ברא כרעיתה, וימליך מלכותה, ויצמח פרקנה ויקרב משיחה. בחיכון ובוימיכון ובמי דכל בית ישראל, בעגלא ובזמן קרייב ואמרי אמן:
יהא שם רבא מביך לעלם ולעלמי עולם. יתביך וישתבח ויתפאר ויתרומים ויתנשא ויתהדר ויתעלם ויתהקל שם דקדsha בריך הוא, לעלה מן כל (בעשי'ת לעלה ו לעלה מכל) ברכתא ושירותא תשבחתא ונחמתא, דאמירן בעלה, ואמרי אמן.

**ש"ז בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה המֶבֶרֶךְ
כהל וש"ז בָּרוּךְ יְהוָה המֶבֶרֶךְ לְעוֹלָם וְעַד.**

ברוך אתה יי', אלקיינו מלך העולם, יוצר אור, ובורא חישך, עשה שלום
ובורא את הפל.

הPAIR לארץ ולדרים עליה ברחמים, ובתויבו מחדש בכל יום תמיד
מעשה בראשית. מה רבו מעשיך יי', כלם בחקמה עשוית, מלאה הארץ
קנינה. המלך המרום לבודו מאי, המשבח ומפאר והמתנסה מימונות
עולם. אלהי עולם, ברחמים תרבים רחם עליינו, אדוונע צור משגבני,
מגן ישענו משגב בעדנו. אל ברוך גдол דעה, הכין ופועל זהרי מהה
טוב יצר בבוד לשמו, מאורות נתנו סביבות עוז, פנות אבאיו קדושים,
רומי שדי, תמיד מספרים בבוד אל וקדשות. תתברך יי אלהינו
בשםים ממעל ועל הארץ מתחת, על כל שבח מעשה ידיך, ועל מאורי
אור שיצרת, מה יפארך טלה.

תתברך לנצח צורנו מלכנו וגאלנו, בורא קדושים. ישבח שמה לעד
מלךנו, יוצר משרטים, ואשר משרתיו כלם עומדים ברום עולם,
ומשמיעים ביראה ימד בקהל, דברי אלהים מיים ומלך עולם. כלם
אהובים, כלם ברורים, כלם גבורים, כלם קדושים, וכלם עושים
באיימה וביראה רצון קונויהם. וכלם פותחים את פיהם בקדשה
ובטהרה, בשירה ובזמרה, וمبرכו ומשבחו, ומפארו ומעריציו,
ומקדישין וממליכיו:

את שם האל, המלך הגדול, הגבור והמפאר, קדוש הוא. וכלם מקבלים
עליהם על מלכות שמיים זה מזה, ונוטנים באהבה רשות זה לזה,
להقدس ליוונים בנחת רiom, בשפה ברורה ובנעימה, קדשה כלם
פאחד עוגנים באימה ואומרים ביראה:

קדוש, קדוש, קדוש, יי' צבאות, מלא כל הארץ כבודו.

וה敖פִים ומיות הקדש ברעש גדוֹל מתנשאים לעפת שרפִים, לעמָתם
משבחים ואומרים:

ברוך בבוד יי' ממוקמו.

לאל ברוך נעימות יתנו, למלך אל מי וקיים זמרות יאמרו ותשבחות
ישמעון, כי הוא לבדו מרים וקדוש, פועל גבורות, עשה מדשות, בעל
מלחמות, זרע צדקות, מצמים ישועות, בזרא רפואות, נזרא תהלות,
אדון הנפלאות, המהידש בטובו בכל יום תמיד מעשה בראשית.
כאמור: לעשה אורים גדלים, כי לעולם מסדו. (וחתקינו מאורות
משמעות עולמו אשר ברא) א אור חדש על ציון תair, ונזכה כלנו במהרה
לאורו. ברוך אתה יי', יוצר המאורות.

אהבת עולם אהבתנו, יי' אלהינו, חמלה גדולה ויתרה חמלת עלינו.
אבינו מלכנו, בעבר שמה הגדול, וב עברו אבותינו שבטוח בה,
ותלמידים חקי מיים, לעשות רצונך בלבב שלם, כן תחנו ותלמודנו.
אבינו, אב הרחמן, המרחים,رحم עליינו, ותו לבנו בינה, להבין
ולחשபיל, לשם, למד ולמד, לשמר ולעשות ולקים את כל דברי
תלמיד תורה באהבה. וhaar עינינו בתורתך, ודקק לבנו במצוותך,
ויחד לבנו לאהבה ולייראה את שמה, למען לא נבוש ולא נקלם ולא
נכשל לעולם עוד. כי בשם קדשך הגדול הגבור ומהורה בטחנו, נגילה
ונשמחה בישועתך. ורמםיך יי' אלהינו, ומסיך תרביהם, אל יעוזנו נצח
סלחה עוד. מהר והבא עליינו ברכה ושלום מהירה מארבע כנפות (כל)
הארץ, ושבור על הגוים מעל ציארנו, ותolibנו מהירה קוממיות
לארכנו. כי אל פועל ישועות אתה, ובני בחרת מכל עם ולשון.

וְקָרְבַּתְנוּ מֶלֶכְנוּ לְשֵׁמֶךְ הַגָּדוֹל סָלה בְּאֶמֶת בְּאֶחָדָה, לְהִזְדֹּות לְךָ וְלִיחְדָּה
בְּאֶחָדָה, וְלֹא אֶחָד אֶת שְׁמֵךְ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מֶבֶחר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
בְּאֶחָדָה.

(**יחיד אומר:** אל מלך נאמנו).

שְׁמָע | יִשְׂרָאֵל, יְיָ | אֱלֹהֵינוּ, יְיָ | אֶחָד.
בָּרוּךְ שֵׁם כֻּבּוֹד מֶלֶכְוּתוֹ לְעוֹלָם וְעַד.

וְאֶחָדָת אַתָּה יְיָ | אֱלֹהֵיךְ, בְּכָל | לְבָבֶךָ, וּבְכָל נְפָשֶׁךָ, וּבְכָל מְאֹדֶךָ. וְמַיְוִיכָה
מִזְבְּחִים הָאֱלֹהִים, אֲשֶׁר | אָנֹכִי מִצְוָה מִיּוֹם, עַל | לְבָבֶךָ. וְשִׁנְגַּתְמָה לְבָבֶךָ,
וְדִבְרָתָךְ בְּסֶם, בְּשִׁבְטָתְךָ בְּבֵיתְךָ, וּבְלִכְתָּתְךָ בְּדֶרֶךְ, וּבְשִׁכְבָּתְךָ, וּבְקִימָתְךָ.
וְקִשְׁרָתָם לְאוֹת | עַל יְדֶךָ, וְהִיא לְטוּפָת בֵּין | עֵינֵיךְ. וְכַתְבָתָם | עַל מִזּוֹת
בֵּיתְךָ וּבְשִׁעְרֵיךְ.

וְהִיא אִם שְׁמָע תְּשִׁמְעוּ אֶל מִצּוֹתִי, אֲשֶׁר | אָנֹכִי מִצְוָה | אֶתְכֶם מִיּוֹם,
לְאֶחָדָת אַתָּה יְיָ | אֱלֹהֵיכֶם וְלַעֲבֹדֹת, בְּכָל | לְבָבֶיכֶם וּבְכָל נְפָשֶׁיכֶם. וְנִתְתַּחַת
מְטָר | אַרְצֵיכֶם בְּעֵתָו, יוֹרֶה וּמַלְקוֹשׁ, וְאַסְפָּתָה דְּגַנְךָ וּתְיִרְשָׁךָ וּוְצָהָרָךָ.
וְנִתְתַּחַת | עַשְׁבָּה | בְּשִׁדָּךְ לְבַהֲמַתָּה, וְאַכְלָתָה וּשְׁבָעָתָה. הַשְׁמָרוּ לְכֶם פָּנָן יְפַתָּה
לְבָבֶיכֶם, וְסִרְתָּם וְעַבְדָתָם | אֱלֹהִים | אֶחָדים וְהַשְׁתְּחוּיוֹתָם לָהֶם. וְתַרְהָה |
אָף יְיָ בְּכֶם, וְעַצֵּר | אֶת הַשְׁמִים וְלֹא יְהִי מְטָר, וְהַאֲדָמָה לֹא תַּתְנוּ אֶת
יְבוֹלָה, וְאַבְדָתָם | מִתְרָה מַעַל הָאָרֶץ הַטָּבָה | אֲשֶׁר | יְיָ נִתְןָ לְכֶם.
וְשִׁמְתָּם | אֶת דָּבְרֵי | אֱלֹהִה עַל | לְבָבֶיכֶם וְעַל נְפָשֶׁיכֶם, וְקִשְׁרָתָם | אֶתְכֶם
לְאוֹת | עַל יְדֵיכֶם, וְהִיא לְטוּפָת בֵּין | עֵינֵיכֶם. וְלַפְּדָתָם | אֶתְכֶם | אֶתְכֶם |
בְּנֵיכֶם לְדִבָּר בְּסֶם, בְּשִׁבְטָתְךָ בְּבֵיתְךָ, וּבְלִכְתָּתְךָ בְּדֶרֶךְ, וּבְשִׁכְבָּתְךָ, וּבְקִימָתְךָ.
וְכַתְבָתָם | עַל מִזּוֹת בֵּיתְךָ וּבְשִׁעְרֵיךְ. לְמַעַן | יַרְבוּ | יִמְיִיכָם וַיִּמְיִיכָם בְּנֵיכֶם |
עַל הַאֲדָמָה | אֲשֶׁר נִשְׁבָּע | יְיָ לְאָבֹתֵיכֶם לְתַתָּה לָהֶם, כִּיְמִי הַשְׁמִים | עַל
הָאָרֶץ.

וַיֹּאמֶר | יְיָ | אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר. דִּבֶּר | אֶל בְּנֵי | יִשְׂרָאֵל וְאָמְרָת אֱלֹהִים,

וְעַשׂו לָהֶם צִיצָת עַל פְּנֵי בָּגְדִים לְדֹרְתֶם, וְנִתְנוּ | עַל צִיצָת הַפְּנֵי פְּתִיל תְּכִלָת. וְהִיא לָכֶם לְצִיצָת, וַרְאֵיתֶם | אֲתֶךָ זְכַרְתֶם | אֶת כָּל מִצּוֹת | יי', וְעַשְׂיִתֶם | אֲתֶם, וְלֹא תִתְמֹרוּ | אַחֲרֵי לְבָבְכֶם וְאָמְרֵי עַיִינִיכֶם, אֲשֶׁר אַתֶם זְנִים | אַמְתִירִיכֶם. לְמַעַן תִזְכְרֹו וְעַשְׂיִתֶם | אֶת כָּל מִצּוֹתִי, וְהִיִּתֶם קְדָשִים לְאֱלֹהִיכֶם. אַנְיִי | יי' | אֱלֹהִיכֶם, אֲשֶׁר הַזָּאתִי | אֲתֶכֶם | מְאָרֶץ מְאָרִים, לְהִיּוֹת לָכֶם לְאֱלֹהִים, אַנְיִי | יי' | אֱלֹהִיכֶם.

אֲמִת וַיַּצֵּב, וְנִכְזָו וְקִים, וַיַּשַּׁר וְנִאָמְנוּ, וַאֲהֹוב וַחֲבִיב, וַחֲמִיד וְנִעִים, וַנוֹּרָא וַאֲדִיר, וַמִּתְקֹנוּ וַמִּקְבֶּל, וַטּוֹב וַיְפָה מִדְבָּר הַזֶּה עַלְיָנוּ לְעוֹלָם וְעַד. אֲמִת אֱלֹהִי עַזְלָם מַלְכָנוּ, צוֹר יַעֲקֹב, מְגֻנוּ יְשַׁעַנוּ, לְדֹר וְדֹר הוּא קִים, וַשְּׁמוֹ קִים, וַכָּסָאוּ נִכְזָו, וַמְלָכָתוֹ וְאַמְוִינָתוֹ לְעַד קִימָת. וַדְבָּרִיו חִים וְקִימִים, נִאמְנִים וַחֲמִידִים לְעַד וַלְעַלְמִי עַזְלָמִים. עַל אָבוֹתֵינוּ וְעַלְיָנוּ, עַל בְּנֵינוּ וְעַל דָּרוֹתֵינוּ, וְעַל כָּל דָּרוֹת זָרָע יִשְׂרָאֵל עַבְדִּיך.

עַל הַרְאָשׁוֹנִים וְעַל הַאַחֲרֹנִים, דָבָר טֹב וְקִים לְעוֹלָם וְעַד, אֲמִת וַאֲמִינָה חֶק וְלֹא יַعֲבֵר. אֲמִת שָׁאַתָּה הוּא יי' אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהִי אָבוֹתֵינוּ, מַלְכָנוּ מֶלֶךְ אָבוֹתֵינוּ, פָּאַלְנוּ גָּאֵל אָבוֹתֵינוּ, יוֹצְרָנוּ צוֹר יְשִׁיעָתֵנוּ, פֹזְדָנוּ וַמַּצְאָלָנוּ מַעֲזָלָם הוּא שְׁמָה, וְאַיִן לָנוּ עוֹד אֱלֹהִים זָוְתָה, סְלָה.

עַזְרָת אָבוֹתֵינוּ אַתָּה הוּא מַעֲזָלָם, מְגֻנוּ וַמְזִשְׁיעַ לָהֶם וְלַבְנֵיהֶם אַחֲרִיכֶם בְּכָל דֹּזֶר וְדֹזֶר. בָּרוּם עַזְלָם מַזְשָׁבָה, וַמְשִׁפְטִיךְ וְצִדְקָתְךָ עַד אַפְסִי אָרֶץ. אֲמִת, אֲשֶׁרִי אִיש שִׁישָׁמָע לְמִצּוֹתִיךְ, וְתֹורָתְךָ וְדִבְרָךְ יִשְׁיָּוּם עַל לְבָז. אֲמִת, אַתָּה הוּא אָדוֹן לְעַמָּה, וּמֶלֶךְ גָּבָור לְרִיבָרִים לְאָבוֹת וּבָנִים. אֲמִת, אַתָּה הוּא רָאשׁוֹן וְאַתָּה הוּא אָחָרוֹן, וַמְבָלָעְדִּיךְ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל וַמְזִשְׁיעַ. אֲמִת, מִמְּאָרִים גָּאַלְתָּנוּ, יי' אֱלֹהֵינוּ, וַמְבִיאַת עַבְדִּים פְּדִיתָנוּ. כָּל בְּכוֹרֵיהֶם הַרְגַּתָּה, וּבְכוֹרָךְ יִשְׂרָאֵל גָּאַלְתָּה, וִים סְוִיף לָהֶם בְּקָעָת, וְזִדִּים טְבֻעָת, וְיִדִּים הַעֲבָרָת, וַיַּכְסְוּ מַיִם צְרִיחָם, אַחֲד מִהָּם לֹא נוֹתֵר. עַל זֹאת שָׁבְחוּ אֲהֹובִים וְרֹומְמוּ לְאָלָל, וְנִתְנוּ יִדִּים זְמֹרוֹת

שירות ותשבחות, ברכות והזאות, למלך אל מי יקים, רם ונשא, גדול ונואר, משפט גאים עדי הארץ, ומגביה שפליים עדי מרים, מוציא אסירים, ופזה עניים, ועזר דלים, ועוזה לעמו ישראל בעת שעם אליו.

תחלות לאל עליון גואלם, ברוך הוא וمبرך. משה ובני ישראל לך ענו שירה בשמחה רבה, ואמרו כלם: מי במקה באלים יי, מי במקה נאדר בקדש, נואר תהלה עשה פלא. שירה חדשה שבוח גואלים לשמה הגדול על שפת הים, ימד כלם הודו והמליכו ואמרוי יי ימלך לעולם ועד.

צור ישראל, קימה בעזרת ישראל, ופדה כנאמך יהודה וישראל. ונאמר: גאננו יי צבאות שמו, קדוש ישראל. ברוך אתה יי, גאל ישראל.

אדני שפטינו תפתח, וכי יגיד תהלהך.

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו, אלהי אברם, אלהי יצחק, ואלהי יעקב, לאל הגדול מגבור ונואר, אל עליון, גומל מסדים טובים, וקינה הכל, וזכר מסדי אבות, ו מביא גואל לבני בניינם, למן שמו באבהה.

בעשיית:

זכרנו למיים, מלך חוץ במיים, וכתבנו בספר מיים, למען אלהים מיים.

מלך עוזר ומושיע מגן. ברוך אתה יי, מגן אברם.

אתה גיבור לעולם אדני, מהיה מתיים אתה, רב להושיע.

בקיא: מורה נטול.

בחורף: משבב חורף ומורה נטול.

מכלכל חיים ביחס, מחייב מתים ברכמים רבים, סומך נופלים, ורופא חולים, ועתיר אסורים, ומוקים אמוני לישני עפר, מי כמוש בעל גבורות וכי דומה לך, מלך ממש ומחיה ומצמים ישועה.

בעשייה:

מי כמוש אב תרממו, זכר יזכיר למימים ברכמים.

ונאמנו אתה להחיות מתים. ברוך אתה יי' מחה המתים.

קדושה

נקדיש ונעריך, כןעים שם סוד שרפוי קדש, המשלשים לך קדשה,
 בכתב על יד נביאך, וקרה זה אל זה ואמר:

קדוש, קדוש, קדוש, כי צבאות מלא כל הארץ כבודו.

לעומתם משבחים ואומרים:

ברוך כבוד כי ממוקומו.

ובדברי קדש כתוב לאמר:

ימליך כי לעולם, אלמיך ציון, לדך ידר, מליליה.

אתה קדוש ושםך קדוש, וקדושים בכל יום ימליך סלה. כי אל מלך

גָדוֹל וְקָדוֹש אַתָּה. בָּרוּך אַתָּה ייְהוָה הָאֵל הַקָּדוֹש (בעשי"ת: המלך הקדוש).

אַתָּה חָנוּן לְאָדָם דִעָת, וּמְלַמֵּד לְאָנוֹשׁ בִּינָה. חָנוּן מִאֲתָךְ חֲכָמָה בֵּיןֶךָ וְדִעָת. בָּרוּך אַתָּה ייְהוָה, חָנוּן מִדְעָת.

בְּשִׁיבָנָנוּ אָבִינוּ לְתוֹרָתֶךָ, וּקְרָבָנָנוּ מַלְכָנוּ לְעַבּוֹדָתֶךָ, וּמִמְזִירָנָנוּ בְּתִשְׁוִבָה שְׁלָמָה לִפְנֵיךְ. בָּרוּך אַתָּה ייְהוָה, הַרֹּצֶח בְּתִשְׁוִבָה.

סְלַח לְנוּ, אָבִינוּ, כִּי חִטְאָנוּ, מִפְלָגָנוּ, כִּי פְשָׁעָנוּ, כִּי אֵל טֻוב וְסְלַח אַתָּה. בָּרוּך אַתָּה ייְהוָה, מִפְנֵן הַמְּרַבָּה לְסָלָת.

רָאָה נָא בְּעַנִּינוּ, וַיַּרְאָה רִיבָנָנוּ, וַיָּאֱלֵן גָּאֵלָה שְׁלָמָה מִתְּרָה לִמְעוֹן שְׁמָךְ, כִּי אֵל גּוֹאֵל חִזְקָה אַתָּה. בָּרוּך אַתָּה ייְהוָה, גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל.

(בתעניית צבור מוסף הש"ז)

עָנָנוּ, ייְהוָה, עָנָנוּ, בַּיּוֹם צוֹם תְּעִינִיתָנוּ, כִּי בָּצָרָה גָדוֹלה אֲנָחָנוּ. אֶל תִּפְנוּ אֶל רְשָׁעָנוּ, וְאֶל תִּסְתַּר פְּנֵיכְךָ מִפְנֵנוּ, וְאֶל תִּתְעַלֶּם מִתְחִנְתָּנוּ. הִיא נָא קָרוֹב לְשִׁיעָתָנוּ, יְהִי נָא מִסְדָּךְ לְנַחֲמָנוּ, טָרֵם נִקְרָא אֲלֵיכָךְ עָנָנוּ, פְּדָבָר שְׁנָאָמָר: וְהִיא טָרֵם יִקְרָאוּ וְאָנָי אָעֵנָה, עוֹד הֵם מִדְבָּרִים וְאָנָי אָשָׁמָע. כִּי אַתָּה, ייְהוָה בְּעֵת צָרָה, פּוֹזָה וּמְצַאֵל בְּכָל עֵת צָרָה וּצְוָקָה. בָּרוּך אַתָּה ייְהוָה, הַעֲזָנה לְעַפּוֹן יִשְׂרָאֵל בְּעֵת צָרָה.)

רְפָאָנוּ, ייְהוָה וּנְרָפָא, הַוְשִׁיעָנוּ וּנְיִשְׁעָה, כִּי תְהַלֵּתָנוּ אַתָּה, וּמְעָלה רְפּוֹאָה שְׁלָמָה לְכָל מִפְוַתִּינוּ. (או בגרסה אחרת: וּמְעָלה אֲרוֹכוֹת וּמְרָפָא לְכָל פְּחָלוֹאָנוּ וּלְכָל מִכְאֹבוֹנָנוּ וּלְכָל מִפְוַתִּינוּ). כִּי אֵל מֶלֶךְ רֹפָא נָאָמוֹן וּרְחִמָּנוּ אַתָּה. בָּרוּך אַתָּה ייְהוָה, רֹפָא חֹלֵי עַפּוֹן יִשְׂרָאֵל.

**ברוך עליינו, ייְ אֱלֹהֵינוּ, אֶת הַשָּׁנָה הַזֶּה וְאֶת כֵּל מִינֵּי תְּבוֹאָתָה לְטוֹבָה,
(בקיא) וְתָנוּ בָרָכה (ברך) וְתָנוּ טָל וּמְטָר לְבָרָכה**

על פָנֵי הָאָדָםָה, וְשָׁבְעָנוּ מַטוֹבָה, וְבָרָך שְׁנַתֵּנוּ כְשַׁגִים הַטוֹבָזָת לְבָרָכה,
כִּי אֶל טָב וּמְטִיב אָתָה, וּמְבָרָך מְשֻׁגִים. בָרָך אָתָה ייְ, מְבָרָך מְשֻׁגִים.

תִקְעַ בְשׂוֹפֵר גָדוֹל לְחַרְוֹתָנוּ, וְשָׁא נָס לְקַבָּץ גָלוּתֵינוּ, וְקַבָּצָנוּ יְחִיד מַהֲרָה
מְאַרְבָּע כְנַפּוֹת הָאָרֶץ לְאֶרְצֵנוּ. בָרָך אָתָה ייְ, מְקַבָּץ גְדִיחִי עַפּוֹ יִשְׁرָאֵל.

הַשִּׁיבָה שׂוֹפְטֵינוּ כְבָרָא שׂוֹנָה וַיּוּצְאֵינוּ כְבָתְחָלָה, וְהַסְרָמָנוּ יְגּוֹן וְאֶנְחָה,
וּמְלֹודָה עַלְיָנוּ מַהֲרָה אָתָה, ייְ, לְבָדָך בְּחִסְד וּבְרַחְמִים, וְצַדְקָנוּ בְאַדָק
וּבְמְשֻׁפט. בָרָיך אָתָה ייְ, מֶלֶךְ אֹהֶב צְדָקָה וּמְשֻׁפט (בעשיית הַמֶּלֶךְ
הַמְשֻׁפט).

וּלְמַלְשִׁינִים אֶל תְּהִי תִקְוָה, וְכָל הַמִּינִים כְּרָגָע יָאָבְדוּ, וְכָל אֹיְבִי עַמְך
מַהֲרָה יִכְרְתִי, וְמִזְדִים מַהֲרָה תַעֲקֵר וַיְנַשְּׁבֵר וַיִּתְמַגֵּר וַיְתַכֵּלְם וַיְתַשְּׁפִילְם
וַיְתַכְּנִיעַם בְמַהֲרָה בִּימֵינוּ. בָרָך אָתָה ייְ, שׁוּבָר אִיבִים וּמְכַנֵּעַ זִדִים.

עַל הַצְדִיקִים וְעַל הַחֲסִידִים וְעַל זְקִנִים שָׁאוּרִית עַמְך בֵּית יִשְׁרָאֵל, וְעַל
פְלִיטָת בֵּית סֻופְרִיהֶם, וְעַל גָּרִי הַאֲדָק וְעַלְיָנוּ, יְהָמוּ נָא רַחְמִיך, ייְ
אֱלֹהֵינוּ, וְתָנוּ שָׁכֵר טֹב לְכָל הַבּוֹטְחִים בְשָׁמָך בְּאֶמֶת, וְשִׁים חָלְקָנוּ
עַמְּהָם, וְלֹעֲזָלָם לֹא נִבּוֹשׁ כִּי בָּה בְּטַחַנוּ, וְעַל חִסְדָך הַגָּדוֹל בְּאֶמֶת
נִשְׁעָנוּ. בָרָך אָתָה ייְ, מְשֻׁעָן וּמְבָטֵח לְצִדְיקִים.

וּלְירוֹשָׁלָם עִירְך בְּרַחְמִים תְשִׁיבֵך, וַתְשַׁפְכוּ בְתוֹכָה כְאָשָׁר דָבָרְתָך, וּבְנָה
אָוֹתָה בְקָרוֹב בִּימֵינוּ בְנֵנוּ עַזְלָם, וּכְסָא דָוד עַבְדָך מַהֲרָה לְתוֹכָה תְכִין.
בָרָך אָתָה ייְ, בּוֹנֶה יְרוֹשָׁלָם.

את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח, וקרנו פרים בישועתך, כי לשועתה
קינו כל היום (ומצפים לשועה). ברוך אתה יי' מצמיח קרו ישועה.

אב הרחמים, שמע קולנו, יי' אלהינו, חוס ורחם עלינו, וקבל בرحמים
יברכו את תפלהנו, כי אל שמע תפלהות ותחלוניות אתה, ומלאךך,
מלךנו, ריקם אל תשיבנו, חננו וננו ושמע תפלהנו. כי אתה שמע
תפלת כל פה עמך ישראל בرحמים. ברוך אתה יי', שמע תפלה.

רצה, יי' אלהינו, בעמך ישראל, ולתפלותם שעה, והשב את העוזה
לדביר ביתך, ואשי ישראל, ותפלותם מהרה באבבה תקבל ברכתו,
ויהי לרצון תמיד עוזה ישראל עמך.

(בראש חדש ובחול המועד אומרים כאן "עליה ויבא":

אלהינו ואלהי אבותינו, עליה ויבא, וקיים, ויראה, וירצה, וישמע, וכיקד,
ויזכר זכרונו וקדומו, וזכרו אבותינו, וזכרן משים בו דוד עבדך,
וזכרו ירושלים עיר קדשה, וזכרו כל עמך בית ישראל לפניה,
לפלייטה, לטובה, לחן ולחסד ולرحمים, למימים טובים ולשלום, ביום
לראש חדש: ראנש מה חדש זהה.

חג המצות זהה.

חג הסוכות זהה.

לפסח:

לסוכות:

זכרנו, יי' אלהינו, בו לטובה, וקדמו בו לברכה, והושיענו בו למימים
טובים. ובדבר ישועה וرحمים, חיס וCHANNO, ורחם עלינו והושיענו, כי
אליך עינינו, כי אל מלך פניו ורחם אתה).

ותחזינה עינינו בשובך לציון בرحמים. ברוך אתה יי', המഴיר שכינתו
לציון.

מוֹדִים אֲנָחָנוּ לְךָ שֶׁאַתָּה הוּא, יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, לְעוֹלָם וְעַד,
צוֹרָנוּ צוֹרָה, מְגֻנוּ יְשֻׁעָנוּ, אַתָּה הוּא לְדוֹר וּדוֹר, נוֹזָה לְךָ וַיַּסְפֵּר
תַּהֲלַתְתָּךְ, עַל מִינְיוֹ הַמְּסֻוּרִים בִּינְךָ, וְעַל נִשְׁמֹותֵינוּ הַפְּקוּדֹת לְךָ, וְעַל
גְּסִיקָה שֶׁבְּכָל יוֹם עַמְּנָנוּ, וְעַל גִּפְלָאוֹתִיךְ וְטוֹבּוֹתִיךְ שֶׁבְּכָל עַת, עַרְבָּה וּבְקָרֶב
וְצָהָרִים, הַטּוֹב, כִּי לֹא כָּלוּ רַחֲמִיד, וְמִנְחָמִים, כִּי לֹא תְּמַפֵּי חָסִידִיךְ, כִּי
מְעוֹלָם קְנִינוּ לְךָ.

מודים דרבנן

מוֹדִים אֲנָחָנוּ לְךָ שֶׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי כָל בָּשָׂר,
יֹצְרָנוּ, יֹצֵר בְּרָאשֵׁית. בְּרָכוֹת וְהַזְּדוֹת לְשֵׁמֶךְ הַגָּדוֹל וְמַקְדוֹשׁ, עַל
שְׁחַחְיִתְנוּ וְקִימַתְנוּ. בָּרוּךְ תְּחִינוּ וְתִקְיִמְנוּ, וְתָאִסּוּ גְּלִילּוֹתֵינוּ לְחִצְרוֹת
קְדָשָׁךְ, לְשֻׁמּוֹר חָקִיךְ וְלְעַשׂוֹת רְצׂוֹנָךְ, וְלַעֲבֹדךְ בְּלִבְבָּשָׁלִים, עַל שְׁאֲנָחָנוּ
מוֹדִים לְךָ. בָּרוּךְ אֵל הַהַזְּדוֹת.

(לחנכה ופורים:

וְעַל הַגְּסִים, וְעַל מִפְרָקוּ, וְעַל הַגְּבוּרוֹת, וְעַל הַתְּשִׁיעוֹת, וְעַל הַגְּפָלָאות,
וְעַל הַנְּחָמֹות, וְעַל הַמְּלָחָמֹות, שְׁעִשְׂתָּךְ לְאֲבוֹתֵינוּ בִּימֵים הָהִים בָּזְמָנוּ
הָזָה.

לחנכה:

בִּימֵי מִתְּתִיהוּ בָּנוּ יוֹחָנָן כֶּהָן גָּדוֹל, מְשֻׁמְנָאִי וּבָנָיו, כְּשֻׁעָמְדָה מֶלֶכְיָהוּ
הַרְשָׁעה עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְהַשְׁכִּיחָם תּוֹרַתְךָ, וְלַהֲעִירִים מְחַקֵּי רְצׂוֹנָךְ,
וְאַתָּה בְּרַחְמִיד תְּרַבֵּים עַמְּדָתָךְ לְהָם בְּעֵת אַרְתָּם, רַבְּתָךְ אֶת רִיבָּם, דַּנְתָּ
אֶת דִּינָּם, נִקְמַתָּךְ אֶת נִקְמָתָם, מִסְרָף גִּבְורִים בְּינֵיד מְלָשִׁים, וּרְבִים בְּינֵיד
מַעֲטִים, וּטְמִאים בְּינֵיד טַהוֹרים, וּרְשָׁעִים בְּינֵיד צְדִיקִים, וּזְדִים בְּינֵיד עֲוֹסְקִי
תוֹרַתְךָ. וְלֹךְ עֲשִׂיתْ שֵׁם גָּדוֹל וּקְדוֹשׁ בְּעוֹלָמָה, וְלַעֲמָךְ יִשְׂרָאֵל עֲשִׂיתْ

תְּנַשְׁעָה גְּדוֹלָה וְפָרָקוּ כִּיּוֹם הַזֶּה. וְאָמַר כֵּן בְּאוֹ בְּנֵיךְ לְדִבְרֵיךְ, וְפָנוּ
אֶת הַיכְלָה, וְטַמְרוּ אֶת מִקְדָּשָׁה, וְהַדְלִיקוּ נִירוֹת בְּמִצְרָות קָדְשָׁה, וְקִבְעוּ
שְׁמוֹנָת יְמִי תְּנִכָּה אֱלֹו, לְהֻזּוֹת וְלַהֲלֵל לְשֵׁמֶךְ הַגָּדוֹל.

לפורים:

בִּימֵי מִרְדָּכַי וְאָסָטר בְּשִׁוְישָׂו מִבְּרִיה, כִּשְׁעַמְד עַלְיָהֶם חָמָן הַרְשָׁעָ, בְּקַשׁ
לְמַשְׁמִיד לְהַרְגֵּז וְלֹאָבֶד אֶת כָּל הַיְהוּדִים, מִנְעָר וְעַד זָקָן, טָף וּגְשִׁים,
בַּיּוֹם אֶחָד, בְּשַׁלּוֹשָׁה עַשֶּׂר לְחַדֵּשׁ שְׁנִים עֲשֶׂר, הוּא חַדֵּשׁ אַדְרָ, וּשְׁלָלָם
לְבּוֹז. וְאַתָּה בְּרַחְמִיךְ הַרְבִּים הַפְּרַת אֶת עַצְתָּו, וְקִלְקַלְתָּ אֶת מִחְשְׁבָתוֹ,
וְהַשְׁבֹּת לֹא גְּמוֹלוּ בְּרָאשָׁו, וְתַלְוּ אֶזְתָּו וְאֶת בְּנֵיו עַל הַעַץ).

וְעַל כָּלָם יַתְבִּרְךְ וַיִּתְרוֹמָם וַיִּתְנְשָׂא שֵׁמֶךְ מִלְכָנוּ תְּמִיד לְעוֹלָם וְעַד.

(בעשיית: וכתוב למיניהם טוביים כל בני בריתך.)

וְכָל הַמִּינִים יוֹדַךְ סָלָה, וַיַּהֲלֹלֵי וַיִּבְרְכוּ אֶת שֵׁמֶךְ הַגָּדוֹל בְּאָמָת, לְעוֹלָם
בַּיּוֹם, הַאֵל יְשִׁיעָתָנוּ וְעֹזֶרֶתָנוּ סָלָה, הַאֵל הַטוֹב. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַטוֹב
שֵׁמֶךְ וְלֹא נָאָה לְהֻזּוֹת.

(הש"ץ אומר: אֶלְהֵינוּ וְאֶלְהֵי אָבוֹתֵינוּ, בָּרְכֵנוּ בְּבָרְכָה הַמִּשְׁלָשָׁת בְּתֹרֶה
הַכְּתִיבָה עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֵךְ, הַאֲמִירָה מִפְּנֵי אַהֲרֹן וּבְנֵי כָּהֲנִים, עַם
קָדוֹשׁ, כְּאָמֹר.

יַבְרְכֵךְ יְיָ וַיִּשְׁמַרְךָ. (קהל-בָּן יְהִי רָצְוָן)

יִאָר יְיָ פְּנֵינוּ אֲלֵיכָ וַיִּחְנַן. (קהל-בָּן יְהִי רָצְוָן)

יִשְׁאָ יְיָ פְּנֵינוּ אֲלֵיכָ וַיִּשְׁמַס לְכָ שְׁלֹום. (קהל-בָּן יְהִי רָצְוָן)

שְׁמֵם שְׁלֹום טֹבָה וַبָּרְכָה, מִיִּם, מְוּוֹן וְמִסְדָּה וְרַחְמִים, עַלְיָנוּ וְעַל כָּל

ישראל עמה. ברכנו, אבינו, כלנו כאחד באור פניה, כי באור פניה נטה לנו, כי אלהינו, תורת חיימ ואהבת חסד, וצדקה וברכה וرحمים ומימים ושלום, וטוב היה בעיניה לברכנו ולברך את כל עמך ישראל בכל עת ובכל שעה בשלומך (בריב עז ושלום).

(**בעשיית**: בספר מיימ, ברכה ושלום, ופרנסה טובה, וגזרות טובות, ישועות ונחמות, נזכיר ונכתב לפניה, אנחנו וכל עםך בית ישראל, למימים טובים ושלום).

ברוך אתה יי, המברך את עמו ישראל בשלום.

יהי לרצון אמרי פי ורגיו לבני לפניה, כי צורי וגAli.

אלמי, נוצר לשוני מרע, ושפתינו מדבר מרמה, ומקללי נפשי תמיד, ונפשי פער לכל תהיה. פתח לבני בתורתך, ואחרי מצותיך תרדוף נפשי. וכל הקמים והחוישבים עלי לרעה, מהרה הפר עצתם וקלקל מחשבתם. יהיו רצון מלפניך, כי אלמי ואלהי אבותינו, שלא מעלה קנאת אדם עלי, ולא קנאתי על אחרים, שלא אכעס הימים, שלא אכעס, ותצלני מיצר הרע, ותנו בלבני הכנעה וענוה. מלכנו ואלהינו, יחד שמה בעולמך, בנה עירך, יסיד ביתך, וshall היכלה, וקבע קבוץ גליות, ופידה צאנך, ושמיח עדתך. עשה למען שמה, עשה למען ימינו, עשה למען תורה, עשה למען קדשתח. למען יחלצון זדיק, הושיעה ימינה וענני. יהי לרצון אמרי פי ורגיו לבני לפניה, כי צורי וגAli. עשה שלום (בעשיית יש אמורים: בשלום) במרומיו, הוא יעשה שלום עליינו, ועל כל ישראל, ואמרו אמן.

יהי רצון מלפניך, כי אלהינו ואלהי אבותינו, שיבנה בית המקדש ב מהרה בימינו, ותנו חלכנו בתורתך, ושם נعبدך ביראה פימי עולם

ובשנים קדמוניות. וערבה לי מנהת יהודה וירושלים, כי מי עולם
ובשנים קדמוניות.

תחנון

ודוי

אלְهָנוּ וְאֱלֹהִי אֲבוֹתֵינוּ, תָבָא לִפְנֵיךְ תִפְלַתְנוּ, וְאֶל תִתְעַלֶם מִתְחַנְתֵנוּ,
שָׁאַיָן אָנוּ עַזִּי פְנֵים וְקַשִּׁי עַרְף, לוֹמֵר לִפְנֵיךְ יְיָ אֱלֹהָנוּ וְאֱלֹהִי אֲבוֹתֵינוּ,
צְדִיקִים אָנָחָנוּ וְלֹא חֲטֹאנוּ, אֲבָל אָנָחָנוּ וְאֲבוֹתֵינוּ חֲטֹאנוּ.

אֲשֶׁרָנוּ, בָגְדָנוּ, גְזַלָנוּ, דִבְרָנוּ דַפִי. הָעוֹנִינוּ, וְהַרְשָׁעָנוּ, זָדוּנוּ, חַמְסָנוּ, טַפְלָנוּ
שְׁקָר. יַעֲצָנוּ רָע, כְזַבָנוּ, לָצָנוּ, מְרַדָנוּ, נְאַצָנוּ, סְרָרָנוּ, עֲוֹנִינוּ, פְשָׁעָנוּ, צְרָרָנוּ,
קַשְׁינָנוּ עַרְף. רְשָׁעָנוּ, שְׁחַתָנוּ, תְעַבָנוּ, תְעַזָנוּ, תְעַתָעָנוּ.

סְרָנוּ מִמְצֹאָתִיךְ וּמִמְשִׁפְטִיךְ הַטוֹבִים, וְלֹא שָׂוָה לָנוּ. וְאַתָּה צְדִיק עַל כָל
הַבָּא עֲלֵינוּ, כִּי אָמָת עִשְׂיוֹת וְאָנָחָנוּ חַרְשָׁעָנוּ.

אל אָרֶך אֲפִים אַתָּה, וּבָעַל הַרְחָמִים נִקְרָאת, וְדַרְך תְשׁוּבָה הָוָרִית.
גִּדְלָת רַחֲמִיך וּמְסֻדֵיך, תִזְכֵר הַיּוֹם וּבָכֶל יוֹם לְזַרְעָ יְדִיכִיך. תִפְנוּ אֶלָינוּ
בְּרָחִמִים, כִּי אַתָּה הוּא בָעַל הַרְחָמִים. בְתִחְנוּנוּ וּבְתִפְלָה פְנֵיך נִקְדָס,
בְהַזְעַת לְעֵנוּ מְקָדָס. מְחַרְזָנוּ אֲפָךְ שֹׁיב, כְמוֹ בְתוֹרָתְך קְטוּב. וּבְצָל
פְנֵיך נְחַסָה וּנְתַלְזָנוּ, כִיּוֹם וַיֵּיד יְיָ בָעֵן. תְעַבֵּר עַל פְשָׁע וְתִמְחָה אָשָׁם,
כִיּוֹם וַיִּתְיצַב עַמּוֹ שָׁם. תָאִזֵן שְׁוֹעַתְנוּ וְתִקְשִׁיב מַנְעָה מִאָמָר, כִיּוֹם וַיִּקְרָא
בָשָׁם יְיָ, וָשָׁם נִאמְרָ:

וַיַּעֲבֵר יְיָ עַל פְנֵיו וַיִּקְרָא:

יְיָ, יְיָ, אֱלֹהִים, וְחָנוּן, אָרֶך אֲפִים, וּרְבָחֵסֶד, וְאָמָת, נְצֵר חָסֶד לְאָלָפִים,

נשא עוו, ופֿשׁע, ומחאה, ונקה. וסלחת לעוננו ולחטאינו ונחלתנו. סלח לנו אבינו כי חטאינו, מפל לנו מלכנו כי פֿשׁענו. כי אתה אָדָני טוב וסלחת, ורב חסד לך קראיך.

נפילת אפים

ויאמר דוד אל גָּד, צר לי מַאֲד, נפלה נא בִּיד יְיָ, כי רבים רחמייו, וביד אדם אל אָפָלה.

רחום ומנון, חטאתי לפניך, יי מלא רחמים,رحم עלי וקבל תחנוני. יי אל באך תזקחני, ואל בחרמתך תינסני. חנני יי כי אמל אני, רפאני יי, כי נבהלו עצמי. ונפשי נבלה מַאֲד, ואותה יי עד מותי. שובה יי מלצת נפשי, הושענני למעון מסדך. כי אין במות זכרה, בשאול מי יודה לה. יגעתني באנחתמי, אשחה בכל לילה מותתי, בדמעתי ערשי אמיסה. עשותה מבעס עיני, עתקה בכל צורתי. סורו ממני כל פעליו אוון, כי שמע יי קול בכבי. שמע יי תחנתמי, יי תפלאתי יקח. יבשו ויבחו מַאֲד כל איבי, ישבו יבשו רגע. **שומר ישראל וכו'**

אבינו מלכנו

לתענית צבור ולעשרה ימי תשובה:

אבינו מלכנו, חטאנו לפניך.

אבינו מלכנו, אין לנו מלך אלא אתה.

אבינו מלכנו, עשה עמו למעון שמה.

אבינו מלכנו, ברך (בעשיית: מדש) עלינו שנה טובה.

אבינו מלכנו, בטול מעליינו כל גזרות קשות.

אבינו מלכנו, בטול מחשבות שונאיינו.

אבינו מלכנו, חפר עצת איזיבינו.

אבינו מלכנו, פלה כל צר ומשטין מעליינו.

אָבִינוּ מֶלֶךְנוּ, סְתֻומָ פִיּוֹת מִשְׁטִינֵינוּ וַמְקַטְרִינֵינוּ.
אָבִינוּ מֶלֶךְנוּ, בְּלָה דָבָר וְחַרְבָ וְרַעַב וְשַׁבִּי וְמַשְׁחִית וְעֹזָן וְשַׁמְדָ מַבְנֵי
בְּרִיתֵךְ.

אָבִינוּ מֶלֶךְנוּ, מִנְעָמָגָפָה מַנְחָלָתָךְ.

אָבִינוּ מֶלֶךְנוּ, סְלָח וְמַמְלָל לְכָל עֲנוּתֵינוּ.

אָבִינוּ מֶלֶךְנוּ, מַחְה וְמַעֲבָר פְשָׁעֵינוּ וְמַפְתָּחָתֵינוּ מִנְגָד עַיִינֵיךְ.

אָבִינוּ מֶלֶךְנוּ, מַחְזָק בְּרַמְמִיךְ הַרְבִּים כָל שְׂטָרִי חֹזְבוֹתֵינוּ.

אָבִינוּ מֶלֶךְנוּ, מַחְזִירָנוּ בְּתִשְׁוָבָה שְׁלָמָה לְפָנֵיךְ.

אָבִינוּ מֶלֶךְנוּ, שְׁלָח רְפֵואָה שְׁלָמָה לְחוֹלֵי עַמְךְ.

אָבִינוּ מֶלֶךְנוּ, קָרְעָ רֹוע גָּזָר דִינֵנוּ.

אָבִינוּ מֶלֶךְנוּ, זְכָרָנוּ בְּזָכְרוֹן טֹוב לְפָנֵיךְ.

לטענית צב/or:

אָבִינוּ מֶלֶךְנוּ, זְכָרָנוּ לִמְיִים טוֹבִים.

אָבִינוּ מֶלֶךְנוּ, זְכָרָנוּ לְגַאלָה וַיְשֻׁוָה.

אָבִינוּ מֶלֶךְנוּ, זְכָרָנוּ לְפִרְנָסָה וּבְלֶכֶלה.

אָבִינוּ מֶלֶךְנוּ, זְכָרָנוּ לְזָכִיות.

אָבִינוּ מֶלֶךְנוּ, זְכָרָנוּ לְסַלִיחָה וַמְחִילָה.

לעשרה ימי תשובה:

אָבִינוּ מֶלֶךְנוּ, פִתְבָנָנוּ בְסִפְר מִיִּם טוֹבִים

אָבִינוּ מֶלֶךְנוּ, פִתְבָנָנוּ בְסִפְר גַּאלָה וַיְשֻׁוָה.

אָבִינוּ מֶלֶךְנוּ, פִתְבָנָנוּ בְסִפְר פִרְנָסָה וּבְלֶכֶלה.

אָבִינוּ מֶלֶךְנוּ, פִתְבָנָנוּ בְסִפְר זָכִיות.

אָבִינוּ מֶלֶךְנוּ, פִתְבָנָנוּ בְסִפְר סַלִיחָה וַמְחִילָה.

אָבִינוּ מֶלֶךְנוּ, הַצְמָח לְנוּ יְשֻׁוָה בְּקָרוֹב.

אָבִינוּ מֶלֶךְנוּ, הַרְסָקָרָנוּ יְשָׁרָאֵל עַמְךְ.

אָבִינוּ מֶלֶךְנוּ, קָרְםֵנוּ מַשִּׁיחָה.
אָבִינוּ מֶלֶךְנוּ, מֶלֶא יְדֵינוּ מִבְרָכוֹתֶיךָ.
אָבִינוּ מֶלֶךְנוּ, מֶלֶא אָסְמֵינוּ שֶׁבָּעָ.
אָבִינוּ מֶלֶךְנוּ, שָׁמָעָ קְזֻלָּנוּ, חֹסֵן וָרְחָם עַלְלֵינוּ.
אָבִינוּ מֶלֶךְנוּ, קָבַל בָּרְחָמִים וּבָרָצֹן אֶת תִּפְלָתֵנוּ.
אָבִינוּ מֶלֶךְנוּ, פָּתָח שַׁעֲרֵי שָׁמָיִם לַתִּפְלָתֵנוּ.
אָבִינוּ מֶלֶךְנוּ, זָכָר בַּי עַפְרָ אַנְחָנוּ.
אָבִינוּ מֶלֶךְנוּ, נָא אֶל תִּשְׁיבֵנוּ רִיקָם מַלְפִינִיךָ.
אָבִינוּ מֶלֶךְנוּ, תְּהִא הַשָּׁעָה הַזֹּאת שָׁעַת רְחָמִים וְעַת רְצֹן מַלְפִינִיךָ.
אָבִינוּ מֶלֶךְנוּ, חָמֹל עַלְלֵינוּ וְעַל עוֹלְלֵינוּ וְטַפֵּנוּ.
אָבִינוּ מֶלֶךְנוּ, עָשָׂה לְמַעַן הַרֹּגִים עַל שֵׁם קָדוֹשׁ.
אָבִינוּ מֶלֶךְנוּ, עָשָׂה לְמַעַן טְבוֹחִים עַל יְחִידָךְ.
אָבִינוּ מֶלֶךְנוּ, עָשָׂה לְמַעַן בָּאִישׁ וּבְמִים עַל קָדוֹשׁ שְׁמֵךְ.
אָבִינוּ מֶלֶךְנוּ, נָקַם לְעִינֵינוּ נִקְמַת זָם עַבְדִּיךָ הַשְׁפֹּות.
אָבִינוּ מֶלֶךְנוּ, עָשָׂה לְמַעַן אָם לְאַלְמָנָנוּ.
אָבִינוּ מֶלֶךְנוּ, עָשָׂה לְמַעַן וְהַזְּעִינָנוּ.
אָבִינוּ מֶלֶךְנוּ, עָשָׂה לְמַעַן רְחָמִיךָ הַרְבִּים.
אָבִינוּ מֶלֶךְנוּ, עָשָׂה לְמַעַן שְׁמַךְ הַגָּדוֹל, הַגְּבוֹר וְהַנּוֹרָא שְׁנִקְרָא עַלְלֵינוּ.
אָבִינוּ מֶלֶךְנוּ, חָנָנוּ וְעָנָנוּ, בַּי אַיִן בָּנָנוּ מַעֲשִׁים, עָשָׂה עָמָנוּ צְדָקָה וְחִסְדָּה
וְהַזְּעִינָנוּ.

בימים ב' וזה אומרם והוא רחום

והיא רחום יכפר עון ולא ישחית, והרבה להשיב אףו, ולא יעיר כל חומרתו. אָתָה, זֶה, לא תוכל רְמִמֵּיךָ מִמְּפָנָיו, מִסְדָּךְ וְאַמְתָּךְ תִּמְדִיד יָאַרְוֵנוּ. הַזְּעִינָנוּ, זֶה אֱלֹהֵינוּ, וְקִבְצָנוּ מִן הָגּוֹים, להזdotות לשם קָדוֹשׁ, להשתתבם בתהלהךך. אם עונות תשמר לך, אַדְנִי, מי יעדך. כי עמך הַסְּלִיחָה, לְמַעַן תְּנַרֵּא. לא כְּחַטָּאנוּ תַּعֲשֵׂה לנוּ, ולא כְּעָנוֹתֵינוּ תַּגְמִל עַלְלֵינוּ. אם עונינו

ענו בָּנוּ יְיָ, עֲשֵה לִמְעוֹן שְׁמֵךְ. זֶכֶר רַחֲמֵיכָךְ, יְיָ, וּמְסֻדֵּיךָ, כִּי מְעוֹלָם הַפִּתְחָה.
יַעֲנֵנוּ יְיָ בַּיּוֹם צָרָה, יִשְׁגַּבְנֵנוּ שֵׁם אֱלֹהִי יַעֲקֹב. יְיָ הַזְּשִׁיעָה, הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ
בַּיּוֹם קְרָאָנוּ. אָבִינוּ מֶלֶבֶנוּ, חַנְנוּ וַעֲנֵנוּ, כִּי אִין בָּנוּ מְעַשִּׂים, עֲשֵה עַמְנוּ
צִדְקָה כַּרְבָּב רַחֲמֵיכָךְ, וְהַזְּשִׁיעָנוּ לִמְעוֹן שְׁמֵךְ. אָדוֹנֵינוּ אֱלֹהֵינוּ, שֶׁמֶעֶן קְזֹל
תְּחִנּוּנֵינוּ, וַיֵּכֶר לְנוּ אֶת בְּרִית אֲבוֹתֵינוּ, וְהַזְּשִׁיעָנוּ לִמְעוֹן שְׁמֵךְ. וְעַתָּה,
אָדוֹנֵינוּ אֱלֹהֵינוּ, אֲשֶׁר הַזְּאת אֶת עַמְךָ מְאָרֶץ מְצָרִים בַּיָּד חִזְקָה, וַתַּעֲשֶׂ
לְךָ שֵׁם בַּיּוֹם מֵזָה, חִטְאָנוּ רְשָׁעָנוּ. אָדוֹנֵינוּ, כָּל צִדְקוֹתֵיכָךְ, יִשְׁבֵּן אַפְתָּח
וּרְחַמְתָּךְ מִעִירְךָ יְרוֹשָׁלָם הַר קָדְשָׁה, כִּי בְּחִטְאָנוּ וּבְעָנוּת אֲבוֹתֵינוּ,
יְרוֹשָׁלָם וְעַמְךָ לְחִרְפָּה לְכָל סְבִיבֹתֵינוּ. וְעַתָּה, שְׁמָעָ, אֱלֹהֵינוּ, אֶל תִּפְלַת
עַבְדָּךְ וְאֶל תְּחִנּוּנֵינוּ, וְהָאָר פְּנִיקָה עַל מִקְדָּשׁ הַשָּׁמֶן, לִמְעוֹן אָדוֹנֵינוּ.

הַטָּה, אֱלֹהֵי, אָזְנָךְ וּשְׁמָעָ, פְּקַח עַיִינִיךְ וְרָאה שׂוּמְמָתֵינוּ, וְהָעֵיר אֲשֶׁר
נִקְרָא שְׁמֵךְ עַלְיהָ, כִּי לֹא עַל צִדְקוֹתֵינוּ אָנָחָנוּ מִפְּנֵילִים תְּחִנּוּנֵינוּ לִפְנֵי
כִּי עַל רַחֲמֵיכָךְ תְּרַבֵּים. אָדוֹנֵינוּ, שְׁמָעָה, אָדוֹנֵינוּ, סְלָחָה, אָדוֹנֵינוּ, הַקְשִׁיבָה וְעֲשָׂה
אֶל תַּאֲחָר, לִמְעֵנָה, אֱלֹהֵי, כִּי שְׁמֵךְ נִקְרָא עַל עִירְךָ וְעַל עַמְךָ. אָבִינוּ אָב
הַרְחִכּוֹ, הַרְאָנוּ אֶת לְטוּבָה וּקְבָץ נְפּוֹצּוֹתֵינוּ מִאָרֶבֶע בְּנֹפּוֹת הָאָרֶץ,
יִבְרִירֵנוּ וַיַּדְעֵנוּ כָּל הַגּוֹיִם, כִּי אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ. וְעַתָּה יְיָ אָבִינוּ אַתָּה, אָנָחָנוּ
מְרַחְמָר וְאַתָּה יָצַרְנוּ, וְמַעֲשָׂה יְזֵדָה בְּלָנוּ. הַזְּשִׁיעָנוּ לִמְעוֹן שְׁמֵךְ, אָבִינוּ
מֶלֶבֶנוּ צוֹרָנוּ וּגּוֹאָלָנוּ. חִוְשָׁה יְיָ עַל עַמְךָ, וְאֶל תַּתְנוּ נִחלְתָּךְ לְחִרְפָּה לִמְשָׁל
בָּם גּוֹיִם, לְמַה יַאֲמִרְיוּ בְּעָמִים, אֵיהֵנָא אֱלֹהֵיהם. יַדְעֵנוּ יְיָ כִּי חִטְאָנוּ וְאִין
מֵי יַעֲמֹד בְּעַדְנוּ, אֶלָּא שְׁמֵךְ הַגָּדוֹל יַעֲמֹד לְנוּ בָעֵת צָרָה. יַדְעֵנוּ כִּי אִין בָּנוּ
מְעַשִּׂים, צִדְקָה עֲשֵה עַמְנוּ לִמְעוֹן שְׁמֵךְ. בְּרַחֲם אָב עַל בָּנִים, כְּנו תְּרַחְמָס יְיָ
עַלְינוּ, וְהַזְּשִׁיעָנוּ לִמְעוֹן שְׁמֵךְ. חִמְלָל עַל עַמְךָ, רַחֲם עַל נִחְלָתָךְ, חִוְשָׁה נָא
כַּרְבָּב רַחֲמֵיכָךְ. חַנְנוּ מֶלֶבֶנוּ וַעֲנֵנוּ, כִּי לְךָ יְיָ הַצִּדְקָה, עֲשֵה נְפָלָות בְּכָל עַת.

הַבָּט נָא, רַחֲם נָא, וְהַזְּשִׁיעָה נָא צָאן מְרֻעִיתָה, וְאֶל יִמְשָׁל בָּנוּ קָצָף, כִּי
לְךָ יְיָ הַיְשִׁיעָה, בְּךָ תְּוֹמְלִתָּנוּ, אֱלֹהָה סְלִיחָות, אָנָא סְלָחָנָא, כִּי אֶל טִוב
וְסְלָחָנָה.

אָנָּא מֶלֶךְ מִפְנֵו וַרְחֹום, זֶכֶר וְמַבְטֵח לְבָרִית בֵּין הַבָּתָרִים, וְתַרְאָה לְפִנֵּיךְ עֲקָדָת יְחִיד. וְלִמְעָן יִשְׂרָאֵל אָבִינוּ, אֶל טַעַזְבָּנוּ אָבִינוּ, וְאֶל תִּטְשָׁנוּ מֶלֶךְנוּ, וְאֶל תְּשִׁבְחָנוּ יוֹצְרָנוּ, וְאֶל תִּعְשֶׂעֶשׂ עַמְנוּ כֶּלה בְּגָלוּתָנוּ, כִּי אֶל מֶלֶךְ מִפְנֵו וַרְחֹום אָתָּה.

איו קָמוֹךְ מִפְנֵו וַרְחֹום יְיָ אֱלֹהֵינוּ, איו קָמוֹךְ אֶל אָרֶךְ אֲפִים וְרַב חָסֶד נְאָמָת. הַוְשִׁיעָנוּ וְרַחֲמָנוּ בְּרַחְמִיקָה חָרְבִּים, מִרְעָשׂ וּמִרְגָּזָה הַאֲילָנוּ. זֶכֶר לְעַבְדִּיךְ לְאָבָרָהּ לִיצָּחָק וְלִיעָּקָבּ, אֶל תִּפְנֵו אֶל קָשֵׁי הָעָם הַזֶּה, וְאֶל רְשָׁעָיו וְאֶל חַטָּאתָוּ. שִׁיבָּמְחָרוֹן אֲפָהּ, וְהַנְּחָם עַל הַרְעָה לְעַמְךָ. וְהַסְּרָמָנוּ מִפְתַּח הַמְּמוֹת פִּי רַחֲום אָתָּה, כִּי כְּנוּ דְּרָכָךְ, לְעַשְׂוֹת חָסֶד חָנָם בְּכָל דָּזָר וְדָזָר. חִוָּסָה יְיָ עַל עַמְךָ וְהַצְּילָנוּ מִזְעָמָה, וְהַסְּרָמָנוּ מִפְתַּח הַמְּגַפָּה וְגַזְרָה קָשָׁה, כִּי אָתָּה שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל. לְךָ אָדָני הַצְּדָקָה, וְלָנוּ בְּשַׁת הַפְּנִים. מַה פִּתְאֹגָנוּ, וַמָּה נִאמֶר, מַה נִּדְבָּר, וַמָּה נִצְטָדָק. נִחְפְּשָׂה דְּרָכָינוּ וּנְחַקְרָה, וּנְשׁוֹבָה אֲלֵיכָה, כִּי יִמְינָךְ פְּשׁוֹטָה לְקַבֵּל שְׁבִים. אָנָּא יְיָ הַוְשִׁיעָה נָא, אָנָּא יְיָ הַצְּלִיחָה נָא. אָנָּא יְיָ עָנָנוּ בַּיּוֹם קָרְאָנוּ. לְךָ יְיָ חָקָינוּ, לְךָ יְיָ קְוִינוּ, לְךָ יְיָ נִיחַל. אֶל תִּחְשָׁה וְתִעְפָּנוּ, כִּי נָאמוּ גּוֹיִם, אָבְדָה מִקּוֹתָם. כָּל בָּרֶךְ לְךָ תִּכְרֻעַ, וְכָל קְוָמָה לְפִנֵּיךְ לְבַד תְּשִׁתְרוּהָ.

הַפּוֹתַח יְד בַּתְשִׁיבָה לְקַבֵּל פּוֹשָׁעים וּמְטָאים, נְבָהָלָה נְפִשְׁנוּ מְרַב עָכְבוֹנָנוּ, אֶל תְּשִׁבְחָנוּ נְצָח, קְוִמָּה וְהַוְשִׁיעָנוּ. אֶל תְּשִׁפְךְ חָרוֹנָךְ עַלְינוּ, כִּי אָנָחָנוּ עַמְךָ בְּנֵי בְּרִיתְךָ. אֶל, הַבִּיטָה, דַל כְּבָזָדָנוּ בְּגּוֹיִם, וּשְׁקָצָנוּ בְּטַמִּאת הַגְּדָה. עַד מַתִּי עַזְךָ בְּשָׁבֵי, וְתִפְאַרְתָּךְ בִּיד צָר. עֹזְרָה גְּבִירָתָךְ וְהַוְשִׁיעָנוּ לִמְעָן שְׁמָה, אֶל יִמְעָטוּ לְפִנֵּיךְ תְּלָאוֹתָינוּ. מַהְרָה יִקְדְּמוּנוּ רַחְמִיקָה בְּעַת צְרָתָנוּ, לֹא לִמְעָנָנוּ, אֶלָּא לִמְעָנָךְ פָּעָל, וְאֶל תְּשִׁחְמִית אֶת זֶכֶר שְׁאָרִיתָנוּ, כִּי לְךָ מִיחַלּוֹת עִינָינוּ, כִּי אֶל מֶלֶךְ מִפְנֵו וַרְחֹום אָתָּה, וּזְכָר עֲדוֹתָינוּ, בְּכָל יּוֹם תְּמִיד אֹמְרים פָּעָמִים בְּאַהֲבָה: שְׁמָע יִשְׂרָאֵל, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, יְיָ אֶחָד.

“ אֱלֹהִי יִשְׂרָאֵל, שֹׁבֵם מִקְרֹזָן אֶפְךָ, וַהֲנִימָס עַל הַרְעָה לְעַמָּךָ.
הַבָּט מִשְׁמִים וַרְאָה, כִּי חִינּוּ לְעֵג וְקָלֵס בָּגּוּים, נְחַשְּׁבָנוּ כְּצָאוֹ לְטוֹבָה
יוֹבָל, לְהַרְזֹג וְלְאָבֶד וְלִמְכָה וְלִחְרָפָה.

וּבְכָל זֹאת שָׁמֶךָ לֹא שְׁכַחְנוּ, נָא אֶל תְּשַׁכְּחָנוּ. “

זָרִים אָוּמָרים אֵין תּוֹחַלָת וְתִקְוָה, חַנוּ אָם לְשָׁמֶךָ מִקְוָה, טָהָר, יְשֻׁעָתָנוּ
קָרְבָּה, יְגַעַנוּ וְלֹא הַיְנַח לְנוּ, רַחֲמִיךָ יְכַבְּשֵׁו אֶת בָּעֵסָד מַעַלְינוּ.

אָנָא שֹׁבֵם מִקְרֹזָךָ, וַרְחָם סְגָלָה אֲשֶׁר בְּחִרְתָּךְ. “

חוֹסֶה יְיָ עַלְיָנוּ בְּרַחְמִיךָ, וְאֶל תִּתְנַנּוּ בַּיָּדِי אֲכָזָרים, לְפָה יְאִמְרוּ הָגּוּים,
אַיהֲ נָא אֱלֹהִים. לְמַעַנְךָ עֲשָׂה עַמְנוּ חָסֵד, וְאֶל תַּאֲמַר.

אָנָא שֹׁבֵם מִקְרֹזָךָ, וַרְחָם סְגָלָה אֲשֶׁר בְּחִרְתָּךְ. “

קוֹלָנוּ תְּשַׁמְּעוּ וְתַחַנוּ, וְאֶל תִּטְשַׁנּוּ בַּיָּד אַוְיָבָינוּ לִמְחוֹת אֶת שְׁמָנוּ. זָכָר
אֲשֶׁר נִשְׁבַּעֲתָ לְאָבוֹתֵינוּ, בְּכוֹכָבִי הַשָּׁמַיִם אַרְבָּה אֶת זָרָעָם, וְעַתָּה
נִשְׁאַרְנוּ מַעַט מַהְרָבָה.

וּבְכָל זֹאת שָׁמֶךָ לֹא שְׁכַחְנוּ, נָא אֶל תְּשַׁכְּחָנוּ. “

עַזְעָנוּ אֱלֹהִי יְשַׁעָנוּ עַל דָּבָר כְּבֹוד שָׁמֶךָ, וְהַצִּילָנוּ וּכְפָר עַל חַטֹּאתֵינוּ
לִמְעוֹן שָׁמֶךָ. יְיָ אֱלֹהִי יִשְׂרָאֵל, שֹׁבֵם מִקְרֹזָן אֶפְךָ, וַהֲנִימָס עַל הַרְעָה לְעַמָּךָ.

שֹׁמֵר יִשְׂרָאֵל, שֹׁמֵר שְׁאָרִית יִשְׂרָאֵל, וְאֶל יַאֲבֵד יִשְׂרָאֵל, הָאָוּמָרים
שְׁמָעָ יִשְׂרָאֵל.

שֹׁמֵר גּוֹי אֶחָד, שֹׁמֵר שְׁאָרִית עַם אֶחָד, וְאֶל יַאֲבֵד גּוֹי אֶחָד, הַמִּיחָדִים
שָׁמֶךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד.

שֹׁמֵר גּוֹי קָדוֹשׁ, שֹׁמֵר שְׁאָרִית עַם קָדוֹשׁ, וְאֶל יַאֲבֵד גּוֹי קָדוֹשׁ,
הַמִּשְׁלָשִׁים בִּשְׁלַשׁ קָדְשׁוֹת לְקָדוֹשׁ.

מִתְרָאָה בְּרַחְמִים וּמוֹתְפִיס בַּתְּחִנּוּנִים, הַתְּרָאָה וְהַתְּפִיס לְדוֹר עֲנֵי, כִּי
אֵין עֹזֵר. אֲבָנָנוּ מַלְכָנוּ, חָנָנוּ וְעָנָנוּ, כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׁים, עֲשָׂה עַמְנוּ צְדָקָה
וְחֶסֶד וְהַזְּיִינָנוּ.

וְאַנְחָנוּ לֹא נְדֹעַ מָה פָּעָשָׂה, כִּי עַלְיכָה עִינֵּינוּ. זָכָר רַחֲמִיךָ יְיָ וּמִסְדֵּיךָ, כִּי

מעולם הָפֹה. יְהִי מְסֻדָּךְ יְיָ עַלְיָנוּ, כַּאֲשֶׁר יִתְזָכֵר לְנוּ עֲוֹנֹת
רָאשׁוֹנִים, מַהְרָה יִקְדְּמוּנוּ רְחַמְּמִיךְ, כִּי דְלֹונָנוּ מַאַד. עֹזְרָנוּ בְּשָׁם יְיָ, עֲשֵׂה
שְׁמִים וְאָרֶץ. חָנָנוּ יְיָ חָנָנוּ, כִּי רַב שְׁבָעָנוּ בוֹ. בְּרוּגָז רְחַם תְּזָכוֹר. בְּרוּגָז
עֲקָדָה תְּזָכוֹר. בְּרוּגָז תְּמִימֹות תְּזָכוֹר. יְיָ הַוְשִׁיעָה, הַמֶּלֶךְ יִעְנָנוּ בְּיוֹם
קְרָאָנוּ. כִּי הוּא יְדַע יָצַרְנוּ, זָכָר כִּי עַפְרָא אָנָחָנוּ. עֹזְרָנוּ אֱלֹהִי יִשְׁעָנוּ עַל
דָּבָר בְּבוֹד שְׁמָךְ, וְמַצְילָנוּ וּכְפָר עַל חַטֹּאתֵינוּ לְמַעוֹ שְׁמָךְ.

ש"ז

וַיַּגְדֵּל וַיַּתְקִדְשֵׁ שְׁמָה רַבָּא. בַּעַלְמָא דִי בְּרָא כְּרֻעָוֶתָה, וַיַּמְלִיךְ מֶלֶכְוֶתָה,
וַיַּצְמַח פְּרִקְנָה וַיַּקְרַב מִשְׁיחָה. בְּמַיְיכָוּן וּבְיוֹמִיכָוּן וּבְמַיִּי דָּכָל בֵּית
יִשְׂרָאֵל, בְּעַגְלָא וּבְזָמוֹן קָרִיב וּאָמְרוּ אָמָנוּ:
יְהָא שְׁמָה רַבָּא מַבְרָךְ לְעַלְמָ וּלְעַלְמִי עַלְמָא. יַתְבָּרֵךְ וַיַּשְׁתַּבְחֵךְ וַיַּתְפָּאֵר
וַיַּתְרֹומֵם וַיַּתְנִישֵׁא וַיַּתְהַדֵּר וַיַּתְעַלֵּה וַיַּתְהַלֵּל שְׁמָה דִקְדָשָׁא בְּרִיךְ הֵיא,
לְעַלָּא מַנוֹּן כֶּל (בְּעִשְׂיָת לְעַלָּא וּלְעַלָּא מַבָּל) בְּרַכְתָּא וּשְׁירַתָּא תְּשִׁבְחַתָּא
וּנְחַמְּתָא, דְּאָמִירָן בַּעַלְמָא, וּאָמְרוּ אָמָנוּ.

קריאת התורה

בשני וחמשי אומרים זה: (אין אומרים "א-ל אָרְך אַפִּים" בראש חדש,
ערב פסח, חול המועד, תשעה באב, חנוכה, פורים ושותן פורים, י"ד
וט"ו אדר ראשון, ובבית אבל).

מנハג פולין

אל אָרְך אַפִּים וּמְלָא רְחַמִּים,
אל טְסִטָּר פְּנֵיכָה מִמְּנָה. חִוְשָׁה יְיָ
על יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ, וּמַצְילָנוּ מִכָּל
רָע. חִטְאָנוּ לְךָ אָדוֹן, סְלָחْ נָא
כַּרְוב רְחַמְּמִיךְ, אל.

מנハג אשכנז

אל אָרְך אַפִּים וּרְבָב חַסְד וְאֶמֶת,
אל בְּאֶפְךְ תַּזְכִּירֵנוּ. חִוְשָׁה יְיָ עַל
עַמְּךָ, וּהַוְשִׁיעָנוּ מִכָּל רָע. חִטְאָנוּ
לְךָ אָדוֹן, סְלָחْ נָא כַּרְוב רְחַמְּמִיךְ,
אל.

כשפותחין ארון הקודש אומרים זה:

ויהי בנסועה הארץ ויאמר משה, קומה, כי ייפצו איביך, וינסו משנאייך מפניך. כי מציו תאורה, ודבר כי מירושלים. ברוך שפטנו תורה לעמו ישראל בקדשו.

בריך שמה דمرا עלמא, בריך כתך ואתך. יהא רועתך עם עמך ישראל לעלם, ופרקון ימינו אחיזי לעמך בבית מקדש, ולא מיטוי לנו מטויב נהורך, ולקבל צלותנא ברחמיין. יהא רעה קדמד דתורהך לנו מיון בטיבותא, ולהוי אנא פקידא בגו צדיקיא, למרים עלי ולמנטר יתי וית כל די לי זדי לעמך ישראל. אנת הו זון לבלא, ימפרנס לבלא. אנט הו שלית על לבלא, אנט הו דשליט על מלכיא, ימלכotta דילך היא. אנא עבדא דקדשא בריך הוא, דסגידנא קפה, ומקפה דיקר אוריתה בכל עדו ועדו. לא על אנש רחיצנא, ולא על בר אלתו סמייכנא, אלא באלהא דשמיא, זה הו אללה קשות, ואוריתה קשות, ינביאוהי קשות, ומסגא לمعد טבו וקשות. בה אנא רחיז, ולשםה קדישא יקירה אנא אמר תנשבחו. יהא רעה קדמד דתפתח לבאי באוריתה, (וთימב לי בנין דבריו דעבדיו רועתך) ותשלים משאלין דלבאי, ולבא דכל עמך ישראל, לטב ולחיין ולשלם. (אמנו).

חzon: גדו לוי אתי, ונרמזמה שמו ייחדו.

והקהל עוניין: לך כי הגדלה ומגבורה ומתפארת ומנצח ומהוד, כי כל בשמים ובארץ, לך כי הממלכה, והמתרנשא לכל בראש. רזמו כי אלהינו, והשתפחו להדים רגלו, קדוש הו. רזמו כי אלהינו, והשתפחו למך קדשו, כי קדוש כי אלהינו.

אב הרחמים, הו יرحم עם עמוסים, ויזכר ברית איתנים, ויאיל נפשותינו מון השעות הרעות, ויגער ביצור הארץ מן הנשואים, ויחן אותנו

לפְּלִיטָה עַזְלֵמִים, וַיָּמֻלָּא מִשְׁאַלּוֹתֵינוּ בָּמִדָּה טֹבָה יִשְׁוֹעָה וּרְחִמִּים.

הגבאי אומר:

וְתַגְלִילָה וְתַרְאָה מִלְכֹותָנוּ עֲלֵינוּ בָּזְמָנוּ קָרוֹב, וַיְחִזֵּן פְּלִיטָתֵנוּ וּפְלִיטָה עַפְנוּ
בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחִנּוּ וְלִחְסָד וְלִרְחָמִים וְלִרְצָוּ וּנְאָמָר אָמָן. הַכָּל הַבּוֹ גָּדוֹל
לְאֱלֹהֵינוּ וַתָּנוּ כְּבוֹד לְתֹורָה, כְּהוּ קָרְבָּן, יַעֲמֹד (פְּבָ"פּ) הַכֹּהֵן, בָּרוּךְ שֶׁנָּתַן
תֹּורָה לְעַפְנוּ יִשְׂרָאֵל בְּקָדְשָׁתָו. (תֹּורָת יְהָוָה תְּמִימָה מִשְׁבִּת נָפְשׁ, עֲדֹות יְהָוָה
נָאָמָנה מִחְפִּית פְּרִתִּי. פְּקוּדִי יְהָוָה יִשְׂרָאֵל מִשְׁמָחִי לְבָבָי, מִצְוֹת יְהָוָה בְּרָה מִאִירָת עַיִּינִים.
יְהָוָה לְעַפְנוּ יִתְנוּ, יְהָוָה בָּרוּךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם. הַאֲלָלָתִים דָּרְפָּא, אָמָרָת יְהָוָה,
מִגּוֹן הוּא לְכָל הַחֲסִים בּוֹ.)

קהל: ואַתָּם מִדְבָּקים בְּיַיְהָוָה כָּמִים בְּלָכְם הַיּוֹם.

העלוה מברך: בָּרוּכוּ אֶת יְהָוָה מִבְּרָךְ.

ועונין הקhal והעלוה חוזה: בָּרוּךְ יְהָוָה מִבְּרָךְ לְעוֹלָם וְעַד.

בָּרוּךְ אַתָּה יְהָוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בְּמַרְבּוֹן מִכָּל הַעֲמִים וַיְנַתֵּן לָנוּ
אֶת תֹּורָתוֹ. בָּרוּךְ אַתָּה יְהָוָה, נָתַן תֹּורָה.

ואחר הקריאה יברך:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהָוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר נַתֵּן לָנוּ תֹּורָת אֶמֶת, וּחַיִּים
נְטוּעָבָתָנוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְהָוָה, נָתַן תֹּורָה.

ברכת הגומל

ארבעה צרכין להודות, יורד הים, הולכי מדבריות, חולה ונתרפא,
ומי שהיה חבוש ויצא מבית האסורים:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהָוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַגּוֹמֵל לְחַיִּים טֹבָות, שְׁגָמְלָנִי כָּל
טֹב.

ועונין הקhal אחריו: אָמָנו. מֵי שְׁגָמְלָנִי כָּל טֹב, הוּא יִגְמְלָא כָּל טֹב סָלָה.

מי שהגיע בנו לבן י"ג שנה ויום אחד יברך האב בשעה שבנו קורא בתורה פעם ראשונה ברכה זו بلا שם ומלכות:
ברוך נִשְׁפְּטָרַנִי מֵעֲנֵשׂוֹ שֶׁל זֶה.

מי שברך לחולה

מי שברך אבوتינו אברהם יצחק ויעקב, משה אהרון ז"ד ושלמה, הוא יברך את החולה (פלונית) בָּן (פלונית), בעבור ש(פלוני בן פלוני) יתנו לצדקה בעבורו. בשכר זה, מקדוש ברוך הוא י מלא רחמים עליון, למחלמו ולרפאתו ולמחזיקו ולמחיותו, וישלח לו מתרה רפואי שלמה מן השמים, לרמ"ח אברהם, ושב"ה גדי, בתוך שאר חולין ישראל, רפואית הנפש, ורפואה הגוף, משטה בעגלה ובזמן קרוב. ונאמר אמן.

מי שברך לחולה

מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב, משה אהרון ז"ד ושלמה, הוא יברך את החולה (פלונית) בת (פלונית), בעבור ש(פלוני בן פלוני) יתנו לצדקה בעבורה. בשכר זה, מקדוש ברוך הוא י מלא רחמים עליון, למחלמה ולרפאותה ולמחזיקה ולמחיותה, וישלח לה מתרה רפואי שלמה מן השמים, לכל אברהם, וכל גדי, בתוך שאר חולין ישראל, רפואית הנפש, ורפואה הגוף, משטה בעגלה ובזמן קרוב. ונאמר אמן.

מי שברך לילדה (וקראת השם)

מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב, הוא יברך את האשה היולדת (פלונית) בת (פלוני) ואת לנkeh:

בתה הפלודה לה במלל טוב, ויקרא שמה בישראל (פלונית) בת (פלוני), בעבור שבعلת ואביה יתנו הצדקה. בשכר זה, יגדלה לתורה

וילחפה ולמעשים טובים. ונאמר אמן.

לזכור:

בנה הנולד לה במלל טוב, בעבור שבעלה ואביו יתנוצדקה. בשבר זה, יגדלו לتورה ולחפה ולמעשים טובים. ונאמר אמן.

אל מלא

לזכור: אל מלא רחמים, שוכן במרומים, נמצא מנוחה נכונה על בנפי השכינה, במעלות קדושים וטהורים פזר מר הרקיע מזahirים, את נשמה (פלוני) בן (פלוני) שהלך לעולמו, בעבור שפלוני בן פלוני יתנוצדקה بعد המזברת נשמה, בנו עדן תהא מנוחתו, לנו בעל הרחמים יסתירהו בסתר בנפיו לעוזרים, ויאזר בצרור המתים את נשמה, כי הוא נחלתו, יונית בשלום על משכבה. ונאמר אמן.

לנקבה: אל מלא רחמים, שוכן במרומים, נמצא מנוחה נכונה על בנפי השכינה, במעלות קדושים וטהורים פזר מר הרקיע מזahirים, את נשמה (פלונית) בת (פלוני) שהלכה לעולמה, בעבור שפלוני בן פלוני יתנוצדקה بعد המזברת נשמה, בנו עדן תהא מנוחתה, לנו בעל הרחמים יסתירהה בסתר בנפיו לעוזרים, ויאזר בצרור המתים את נשמה, כי היא נחלתה, ותנוון בשלום על משכבה. ונאמר אמן.

אחרי הקריאה, אומר הבעל קורא:

יתגadel ויתקדש שם רבא. בעלמא די ברא כרעותה, ימלך מלכותה, ויצמח פרקינה ויקרב מישיחה. בחיכון וביוםיכון ובמי דכל בית ישראל, בעגלא ובזמן קרייב ואמרי אמן:

יהא שם רבא מבכח לעלם ולעולם עולם. יתבכח וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעללה ויתהקל שם דקדשה בריך היא, לעלא מן כל (בעשיית לעלא ולעלא מכל) ברכתא ושירותא תשבחתא ונחמתה, דאמירן בעלמא, ואמרי אמן.

הגבהתה

[י"י אלְהַיָּנוּ אֶתְמָת, מֵשָׁה אֶתְמָת, וַתֹּרְתֹּו אֶתְמָת].

זוֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר שָׁם מֵשָׁה לִפְנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, עַל פִּי יְיָ בְּנֵיד מֵשָׁה: (תּוֹרָה צְוָה לְנוּ מֵשָׁה, מוֹרֶשֶׁה קְהֻלָּת יַעֲקֹב). עַז מִימִים הִיא לְמַחְזִיקִים בָּה, וַתִּמְכִיכָה מַאֲשֶׁר. דָּרְכִיכָה דָּרְכֵי נָעַם, וְכֹל נַתְּבוֹתֶיהָ שָׁלוּם. אֲרַךְ יָמִים בִּימִינֶה, בְּשֶׁמֶאלֶה עַשֶּׂר וַכְבּוֹד. יְיָ חָפֵץ לְמַעַן אָדָקָו, יַגְדִּיל תּוֹרָה וַיָּאָדֵר.

בשני וחמישי בימים שאומרים תחנון יאמר החזן זה:

יְהִי רָצֵן מִלְפָנֵי אֱבִינוּ שְׁבָשְׁמִים, לְכַוֵּן אֶת בֵּית חַיָּנוּ, וְלַחֲשִׁיב אֶת שְׁכִינָתוּ בְּתוֹכָנוּ, בְּמַהְרָה בִּימִינֵנוּ, וַנָּאֹמֶר אָמָנוּ.

יְהִי רָצֵן מִלְפָנֵי אֱבִינוּ שְׁבָשְׁמִים, לְרַחֲם עָלֵינוּ וְעַל פְּלִיטָתֵנוּ, וְלִמְנָעֵל מִשְׁחִית וּמִגְּפָה מֵעָלֵינוּ וּמִעַל כָּל עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל, וַנָּאֹמֶר אָמָנוּ.

יְהִי רָצֵן מִלְפָנֵי אֱבִינוּ שְׁבָשְׁמִים, לְקַיֵּם בָּנוּ חַכְמֵי יִשְׂרָאֵל, הֵם וְנַשְׁיָהָם וּבְנֵיהֶם וּבְנוֹתֵיהֶם, וּתְלִמְדִיחָם וּתְלִמְדִידָם תְּלִמְדִיךָם, בְּכָל מִקּוּמוֹת מוֹשִׁבּוֹתֵיהֶם, וַנָּאֹמֶר אָמָנוּ.

יְהִי רָצֵן מִלְפָנֵי אֱבִינוּ שְׁבָשְׁמִים, שְׁגַנְשָׁמָע וְנַתְּבִשָּׁר בְּשָׂרוֹת טֹבּוֹת יְשִׁיעָות וּנְחִמּוֹת, וַיַּקְבֵּץ נְדָחִינוּ מִאַרְבָּע בְּנֹפּוֹת הָאָרֶץ, וַנָּאֹמֶר אָמָנוּ.

אֲחִינוּ כָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, מִפְתִּינִים בָּאָרֶה וּבְשָׁבִיה, הַעוֹמְדִים בֵּין בִּים וּבֵין בִּיבְשָׁה, הַמָּקוֹם יְרַחֲם עָלֵיכֶם, וַיּוֹצִיאָם מִאָרֶה לְרוֹחָה, וַיִּמְאַפְּלָה לְאוֹרָה, וַיַּשְׁעַבְדֵד לְגַאַלָה, הַשְׁתָּא בְּעַגְלָא וּבְזָמוֹן קָרִיב, וַנָּאֹמֶר אָמָנוּ.

אשרי ובא למצוון

אשרי יושבי ביתך, עוד ימלוך סלה. אשרי העם שככה לו, אשרי העם שחי אלך. תהלה לך, ארוממה אלקי המלך, ואברכה שמה לעוזם ועד. בכל יום אברךך, ואהלה שמח לעוזם ועד. גודל יי' ומלהל מאד,

ולגדלו אינו מתקה. דור לדור ישבח מעשיך, וגבורהיך גאון. בדור הבא
הוזה, ודברי נפלאותיך אשירה. עוזו נוראותיך יאמרו, וגדרתך
אספרה. זכר רב טובך יביעו, וצדקהך ירננו. מנין ורחום יי, אריך אפים
וגדל חסד. טוב יי לפל, וرحمיו על כל מעשיו. יוזוך יי כל מעשיך,
וחסידיך יברכו. בבוז מלכיותך יאמרו, וגבורתך ידברו. להזיע לבני
האדם גבירותיו, ובבוז מלכיותו. מלכיות מלכות כל עולם,
וძמישלתך בכל דר זדר. סומך יי לכל הפלים, וזקן לכל המפости.
עיני כל אליך ישבעו, ואתה נתנו להם את אכם בעתו. פותח את ידך,
וישביע לכל מי רצון. צדיק יי בכל דרכיו, וחסיד בכל מעשיו. קרוב יי
לכל קראי, לכל אשר יקרה בו. רצון יראי עשה, ואת שעתם
ישמעו וIOSיעם. שומר יי את כל אהבו, ואת כל הרשעים ישמיד.
תחלת יי ידבר פי, ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד. ואנחנו נברך
יה, מעטה ועד עולם, מלילית.

(אין אומרים למנצח בראש חדש, ערבי פסח, חול המועד, תשעה באב,
ערבי יום כפור, חנוכה, פורים ושושן פורים, י"ד וט"ז אדר ראשון,
ובבית אבל.)

למנצם מזמור לדוד. ענה יי ביום צרה, ישגבך שם אלהי יעקב. ישלח
עזרך מקדש, ומציון יסעדך. זכר כל מנוחתיך, וועלתך ידשנה סלה.
יתנו לך כלבבך, וכל עצתך ימלא. נרננה בישועתך, ובשם אלהינו נצלל,
ימלא יי כל משאלותיך. עטה יצעתי, כי הושיע יי משיחו, יענהו ממשמי
קדשו, בגבורות ישע ימינו. אלה ברכך, ואלה בסיסים, ואנחנו בשם יי
אלהינו נזפיר. הקמה ברעי ונפלו, ואנחנו קמננו ונטעד. יי הושיעה,
המלך יעננו ביום קראנו.

ובא לציון גואל, ולשבוי פשע ביעקב, נאם יי. ואני זאת ברייתי אתם,
אמר יי, רוחי אשר עליך, ידברי אשר שמתי בפיך, לא ימוש מפיך,

ומפי זרעך, ומפי זרעך, אמר יי, מעתה ועד עולם. ואתת קדוש
יושב תהלות ישראל. וקרא זה אל זה ואמר, קדוש קדוש קדוש יי
צבות, מלא כל הארץ בבודז. ומקבלינו דין מנו דין, ואמרינו, קדיש
בשמי מרומא עלאה בית שכינה, קדיש על ארעה עובד גבורתך,
קדיש לעלם ולעלמי עלמי, יי צבות, מלא כל ארעה זיו יקרה.
ותשאני רום, ואשמע אחריו קול רعش גדול, ברוך בבוד יי ממקומו.
ונטلتני רוחך, ושמעת בתורי כל זיע סגיא, דמשבחין ואמרין, בריך
יקרא יי מאתר בית שכינה. יי מלך לעלם ועד. יי מלכותה קאמ
לעלם ולעלמי עלמי. יי אלהי אברם יצחק וישראל אבותינו, שמירה
את לעולם, ליאר מחשבות לבב עמך, והכו לבבם אליך. והיה רחום,
יכפר עון ולא ישחית, וחרבה להшиб אפו, ולא יעיר כל חמתו. כי אתה
אדני טוב וسلح, ורב חסד לכל קראיך. צדקתך צדק לעולם, ותורתך
אמת. תתן אמת ליעקב, חסד לאברם, אשר נשבעת לאבותינו מימי
קדם. ברוך אדני, יום יום יעצם לנו, האל ישוענו סלה. יי צבות
עמנו, משגב לנו אלהי יעקב סלה. יי צבות, אשר אדם בטח בך. יי
הושיעה, המליך יעננו ביום קראינו. ברוך הוא אלהינו, שבראנו לכלבוז,
והבדילנו מון התועים, נתנו לנו תורה אמת, ומeye עולם נטה בתוכנו,
הוא יפתח לבנו בתורותנו ונישם בלבנו אהבתו וייראותו, ולעשות רצונו
ילעבדו בלבב נלים, למען לא ניגע לrisk, ולא נlid לבחה. יהיו רצון
מלךך, יי אלהינו ואלהי אבותינו, שנשמר חקיך בעולם הזה, ונזכה
ונחיה ונראה, ונירש טובה וברכה, לשני ימות הממשים, ולמי העולם
הבא. למען יזרעך בבוד ולא ידם, יי אלהי לעולם אוזך. ברוך הגבר
אשר יבטיח בך, והיה יי מבתו. בטחו בך עד כי ביה יי ציר
עלמים. ויבטו בך יודעי שםך, כי לא עזבך דרשיך יי. יי חפץ למען
צדקו, וגדי תורה ונאריך.

יש מוסיפים: יי אדונינו, מה אדר שמח בכל הארץ. חזקו ויאמץ לבבכם, כל המיחלים
לי.

וְתַגְדִּיל וְיַתְקֻדֹּשׁ שְׁמֵה רַבָּא. בְּעַלְמָא דִי בָּרָא כְּרוּוֹתָה, וַיְמַלֵּךְ מֶלֶכְוֹתָה,
וַיַּצְמַח פָּרָקְנָה וַיִּקְרַב מִשְׁיחָה. בְּתִיכְוֹן וּבִזְמִיכְוֹן וּבְמַיִּינָה דָּכְלָ בֵּית
יִשְׂרָאֵל, בְּעֲגָלָה וּבִזְמָנוֹ קָרִיב וְאָמְרוּ אָמְנוֹ:

יְהָא שְׁמָה כְּבָא מַבְנָה לְעָלָם וּלְעַלְמִיא. יַתְבִּנָה וַיִּשְׁתַּבְּחָ וַיַּתְפַּאֲרָ
וַיַּתְרַומֵּס וַיַּתְנִישָׁא וַיַּתְהַדֵּר וַיַּתְעַלֵּה וַיַּתְהַלֵּל שְׁמָה דָקְדָשָׁא בְּרִיךְ הִיא,
לְעַלָּא מַנוֹּ כָּל (בְּעִשְׂיָת לְעַלָּא וּלְעַלָּא מַכְלָ) בְּרַכְתָּא וְשִׁירַתָּא תְּשִׁבְחָתָא
וְנִחְמַתָּא, דָאָמִירָן בְּעַלְמָא, וְאָמְרוּ אָמְנוֹ.
תַּתְקַבֵּל צְלוֹתָהוּן וּבְעוֹתָהוּן דָכְלָ בֵּית יִשְׂרָאֵל קָדָם אֲבוֹהוּן דִי בְּשִׁמְיאָ,
וְאָמְרוּ אָמְנוֹ:

יְהָא שְׁלָמָה כְּבָא מַנוֹּ שִׁמְיאָ וּמַיִּים טוֹבִים עַלְיָנוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ
אָמְנוֹ:
עַשְׂה שְׁלָום (בְּעִשְׂיָת יְשִׁירָה אָמְרִים: הַשְּׁלָום) בְּמַרְוָמִיו, הִיא יְעַשֵּׂה שְׁלָום
עַלְיָנוּ, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ אָמְנוֹ:

הכנסת ספר תורה

יְהָלְלוּ אֶת שְׁמֵה יְיָ, כִּי נִשְׁגַּב שְׁמוֹ לְבָדוֹ.
הַזְׂדוֹעַל אָרֶץ וְשִׁמְיאָם. וַיְרַם קָרוּ לְעַמּוֹ, תְּהַלָּה לְכָל חָסִידִיוֹ, לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל
עִם קָרוֹבוֹ, הַלְּלוּיָה.

לְדִידָה מִזְמוֹר, לְיִי הָאָרֶץ וְמַלְוֹאָה, תְּבָל וַיִּשְׁבַּי בָּה. כִּי הוּא עַל יְמִים
יִסְׂדָה, וְעַל נְהָרוֹת יִכְוֹנַנָּה. מֵי יְעַלָּה בְּהַר יְיָ, וּמֵי יְקוּם בָּמְקוּם קָדְשׁוֹ. נִקי
כְּפִים וַיְבַר לְבָב, אֲשֶׁר לֹא נִשְׂא לְשֹׁoa נְפָשִׁי, וְלֹא נִשְׁבַּע לְמַרְמָה. יְשָׂא
בְּרַכָּה מֵאָתָה יְיָ, וְצִדְקָה מֵאָלָה יִשְׁעוֹ. זֶה דָזָר דָזְרָשִׁיו, מַבְקָשִׁי פְּנִיקִים יַעֲקֹב
סֶלֶה. שָׂאו שְׁעָרִים רַאשִׁיכָם, וְהַנְּשָׁאוֹ פִתְחָי עֲזָלָם, וִיבֹא מֶלֶךְ הַכְּבֹוד.
מֵי זֶה מֶלֶךְ הַכְּבֹוד, יְיָ עָזָז וְגָבָור, יְיָ גָבָור מֶלֶךְ מֶלֶךְ. שָׂאו שְׁעָרִים
רַאשִׁיכָם, וְשָׂאו פִתְחָי עֲזָלָם, וִיבֹא מֶלֶךְ הַכְּבֹוד. מֵי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכְּבֹוד,

“**כִּי צְבָאות**, הַוָּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד סָלה.

ובנהחה יאמר, שובה, כי, ריבות אלפי ישראל. קומה כי למנוחתך, אתה נארז עז. פהניך ילבשו צדק, וחסידיך ירננו. בעבורך דוד עבדך, אל תשב פנוי משיחך. כי לך טוב נתתי לכם, תורתך אל תעוזבי. אך חיים היא למוחזקים בה, ותמוכה מאשר. דרךך דרכך נעם, וכל נתיבותך שלום. השיבנו כי אליה ונשובה, מידש ימינו בקדם.

בכמה קהילות אמרים זה לפני שיר של יום. (בימים שאין אמרים תחנון מدلגים "תפלה לדוד" ותחילים "בית יעקב", ובימים שאין אמרים גם "למנצח", גם "בית יעקב" אין אמרים, וממשיכים בשיר של יום).

תפלה לדוד, היטה כי אונך ענני, כי עני ואביו אני. שמרה נפשי כי חסיד אני, הושע עבדך אתה אלמי, הבוטם אליך. חנני אדני, כי אליה אקרא כל היום. שמה נפש עבדך, כי אליה אדני נפשי אשא. כי אתה אדני טוב וסלחת, ורב חסד לך קראיך. האזינה כי תפלתاي, והקשייה בקהל תחננותי. ביום צרתי אקראך, כי מענני. אין כבוד באלים, אדני, ואין כמעשיך. כל גוים אשר עשית יבאוו וישתרוו לפניה אדני, ויכבדו לשמה. כי גדול אתה ועשה נפלאות, אתה אלהים לעבדך. הורני כי דרךך אהליך באמתך, יחד לבבי ליראה שמה. אוזך אדני אלהי בכל לבבי, ואכבהה שמה לעולם. כי מסךך גדול עלי, והאלת נפשי משאול פרחתיה. אלהים, זדים קמו עלי, ועדת ערייכם בקשנו נפשי, ולא שמייך לנגדם. ואתה אדני אל רחוי ומפניו, ארך אפים ורב חסד ואמתה. פנה אליו וחנני, תנעה עז לעבדך, והושיעה לבנו אמתך. עשה עמי זאת לטובה, ויראו שנאי ויבשוו, כי אתה כי עזרתני ונחמתני.

בית יעקב, לך ונלכה באור כי. כי כל העמים ילכו איש בשם אלהיו, ואנחנו נלך בשם כי אלהינו לעולם ועד. וכי כי אלהינו עמו, באשר היה עם אבותינו, אל יעזבנו ועל יטשנו. להטאות לבנו אליו, לרכת בכל

דרכיו, ולשمر מצותיו וחקיו ומשפטיו, אשר צוה את אבותינו. יהיו דברי אלה, אשר התחנתי לפניו כי, קרבים אל כי אלהינו יומם ולילה, לעשות משפט עבדו ומשפט עמו ישראל דבר יום ביומו. למען דעת כל עמי הארץ כי כי הוא האללים, אין עוד.

שיר המעלות לדוד, לולי כי שהייה לנו, יאמר נא ישראל. לولي כי שהייה לנו, בקום עליינו אדם. איזי מיים בלעוני, בחרות אפס בנו. איזי הפימים שטפונו, נחלה עבר על נפשנו. איזי עבר על נפשנו, הפימים היידונים. ברוך כי, שלא נתנו טרף לשגיהם. נפשנו בczpor נמלטה מפח יוקשים, מפח נשר, ואנחנו נמלטים. עזרנו בשם כי, עשה שמים הארץ.

שיר של יום

יום ראשון: היום יום ראשון בשבת, שבו היה תלויים אומרים בבית המקדש:

לדוד מזמור, לי הארץ ומולאה, תבל וישבי בה. כי הוא על ימם יסדה, ועל נהרות יכוננה. מי עלה בהר כי, מי יקים במקום קדשו. נקי כפים ובר לבב, אשר לא נשא לשוא נפשי, ולא נשבע למרמה. נשא ברכה מיאת כי, וצדקה מאליה ישעו. זה דור דורותיו, מבקשי פניך יעקב סלה. שאו שעירים ראשיכם, והנשאי פתحي עולם, יבוא מלך הקבוץ. מי זה מלך הקבוץ, כי עוז וגבור, כי גבור מלכמתה. שאו שעירים ראשיכם, ושאו פתحي עולם, יבוא מלך הקבוץ. מי הוא זה מלך הקבוץ, כי צבאות, הוא מלך הקבוץ סלה.

יום שני: היום יום שני בשבת, שבו היה תלויים אומרים בבית המקדש: שיר מזמור לבני קרת. גדור כי ומhalb מאד, בעיר אלהינו מר קדשו. יפה נוף משוש כל הארץ, מר ציון ירכתי צפון, קריית מלך רב. אלהים בארכמנותיהם נודע למשגב. כי הנה המלכים נועדו עברו ייחדו. כמה ראו כו תעמהו, נבהלו נחפזו. רעהה אחזתם שם, חיל פיזלה. ברום קדים, תשבר אניות תרשיש. כאשר שמענו כו ראיינו בעיר כי צבאות, בעיר

אלָהִינוּ, אֱלֹהִים יְכֹונֵנָה עד עזֶלֶם סַלָה. דָמֵינוּ אֱלֹהִים מִסְדָה, בְּקָרְבָה הַיְכָלָה. בָשָׂמֵךְ אֱלֹהִים כֵן תְּהַלֵתךְ עַל קָצֵי אָרֶץ, צְדָקָה מְלָאָה יִמְינֶךָ. יְשֻׁמָחַ הַר צִיּוֹן, וְגָלְנָה בְּנוֹת יְהוּדָה, לְמַעַן מְשֻׁפְטִיךְ. סְבוּ צִיּוֹן וּמְקִיפּוֹתָה, סְפָרוֹ מְגַדְלִיה. שִׁיתּוּ לְבָכָם לְחִילָה פְּסָגוֹ אַרְמָנוֹתִיה, לְמַעַן תְּסִפְרוֹ לִדּוֹר אַחֲרוֹן. כִּי זֶה אֱלֹהִים אֱלֹהִינוּ עוֹלָם וְעַד, הוּא יְנַהֲגֵנוּ עַל מוֹתָה.

יום שלישי: הַיּוֹם יוֹם שְׁלִישִׁי בְּשִׁבְתָה, שְׁבוֹ הַיּוֹם הַלְוִיִּם אָוּמְרִים בְּבֵית

הַמְּקֹדֵשׁ:

מִזְמֹר לְאָסָף, אֱלֹהִים נָצַב בְּעֵדָת אֱלֹהִים, בְּקָרְבָה אֱלֹהִים יִשְׁפְט. עַד מְתִי תְּשֻׁפְטוּ עַזְלֵל, וּפְנֵי רְשָׁעִים תְּשָׂאוּ סַלָה. שְׁפָטוּ דָל וִיתּוּם, עַנִי וַרְשָׁה הַצְדִיקָה. פָּלְטוּ דָל וְאַבְיוֹן, מִיד רְשָׁעִים הַצִילוֹ. לֹא יִדְעַו וְלֹא יִבְיַנְוּ, בְּחִשְׁבָה יִתְהַלֵכוּ, יִמּוֹטוּ כָל מָוסְדֵי אָרֶץ. אַנְיָם אַמְרָתִי אֱלֹהִים אַתָּם, וּבְנֵי עַלְיוֹן בְּכָלָם. אַכְנוּ פָאָדָם תְּמוּתוֹן, וְכָאַמְדֵד הַשְׁרִים תְּפָלוֹ. קְוָמָה אֱלֹהִים שְׁפָטָה הָאָרֶץ, כִּי אַתָּה תִּנְהַל בְּכָל הַגּוֹיִם.

יום רביעי: הַיּוֹם יוֹם רְבִיעִי בְּשִׁבְתָה, שְׁבוֹ הַיּוֹם הַלְוִיִּים אָוּמְרִים בְּבֵית

הַמְּקֹדֵשׁ:

אֶל נְקֻמוֹת יְיָ, אֶל נְקֻמוֹת הַזָּפִיעָה. חַפְשָׁא שְׁפֵט הָאָרֶץ, הַשְׁב גָּמוֹל עַל גָּאים. עַד מְתִי רְשָׁעִים, יְיָ, עַד מְתִי רְשָׁעִים יַעֲלֹזָו. יִבְיַעַו יְדָבָרוֹ עַתְקָה, יִתְאַמְרוּ כָל פָּעֵלִי אָנוּ. עַמְךָ יְיָ יַדְפָאָו, וְנַחֲלָתָךְ יַעֲנֵי. אַלְמָנָה וְגַר יַהְרֹגוּ, וַיְתּוֹמִים יַרְאָחוּ. וַיְאַמְרוּ, לֹא יַרְאָה יְהָה, וְלֹא יִבְיַן אֱלֹהִי יַעֲקֹב. בֵּינוּ בָּעָרִים בָּעָם, וּכְסִילִים מְתִי תְּשִׁקְילָוּ. הַנְּטָע אָזְנוֹ הַלָּא יִשְׁמַע, אָם יִצְרָעֵין הַלָּא יִבְיט. הַיִסְרָ גּוֹיִם הַלָּא יוּכִימָה, הַמְלַמְד אָדָם דָּעַת. יְיָ יַדָּע מְחַשְׁבּוֹת אָדָם, בַּיִתָּחֳרֵב. אֲשֶׁרִי הַגָּבָר אֲשֶׁר תִּיסְרַרְנוּ יְהָה, וּמְתוֹרָתָךְ תִּלְמַדְנוּ. בַּיִתְהַקֵּיט לו מִימֵי רָע, עַד יִכְרֹה לְרָשָׁע שְׁחַתָה. כִּי לֹא יַטְש יְיָ עַמוֹ, וְנַחֲלָתוֹ לֹא יִזְעַזֵּב. כִּי עַד צְדָקָה יִשְׁׂוֹב מְשֻׁפְט, וְאַחֲרָיו כָל יִשְׁׂרָאֵל. מַי יִקְיַם לֵי עַם מְרֻעִים, מַי יִתְיַאֲבֵל לֵי עַם פָּעֵלִי אָנוּ. לֹוֵלִי יְיָ עַזְרָתָה לֵי, כְּמַעַט שְׁכָנָה דּוֹמָה נְפָשִׁי. אָם אַמְרָתִי מִטָּה רְגָלִי, מִסְדָה יְיָ יִסְעָדֵנִי. בָּרְבָ שְׁרָעָפִי

בקרבי, פנורמייך יישענשו נפשי. היחברך פסא הוות, יוצר עמל עלי חק. יגוזו על נפש צדיק, ודים נקי ירשינו. ויהי יי למשגב, ואלהי לציר מחשבי. יישב עליהם את אונם, וברעתם יצמיתם, יצמיתם יי אלהינו. לכט נרננה לי, נרנעה לצור ישענו. נקדמה פניו בתזדה, בזמרות נריע לו. כי אל גדול יי, ומלהך גדול על כל אלהים.

יום חמישי: היום יום חמישי בשבת, שבו היה הלוים אומרים בבית המקדש:

למנצם על הגתית לאסף. הרינו לאללים עוזנו, הרים לאלהי יעקב. שאוי זמרה ותנו תה, כנור נעים עם נבל. תקעו בחדר שופר, בקסה ליום חגנו. כי חק לישראל הוא, משפט לאלהי יעקב. עדות ביוזסף שמו בצאתו על ארץ מצרים, שפט לא ידעתך אשמע. הסירוטי מסבל שכמו, בפיו מדוד תעברנה. באורה קראת ואחלצת, ענכח בסתר רעם, אבחנק על מי מריבה סלה. שמע עמי ואעידה בך, ישראל אם תשמע לי. לא יהיה בך אל זר, ולא תשתחוה לאל גבר. אני יי אלהיך, המעלך הארץ מצרים, מרחב פיך ואמלאהו. ולא שמע עמי לקולי, בישראל תא אבה לי. ואשלחהו בשרירות לבם, ילכו במוועצחותיהם. לו עמי שמע לי, ישראל בדרכיו יהלכו. במעט איזיביהם אכנייע, ועל צרייהם אשיב זדי. משנאי יי יכחו לו, ויהי עתם לעולם. ויאכילהו מחלב חטה, ומציר דבש אשבייע.

יום ששי: היום יום ששי בשבת, שבו היה הלוים אומרים בבית המקדש:

יי מלך גאות לבש, לבש יי עז התאזר, אף תפון תבל בל תפומות. נכוון כסאך מאז, מעולם אתה. נשאו נחרות יי, נשאו נחרות קולם, ישאו נחרות דכיהם. מקלות מים רביהם אדים ממשברי ים, אדים בפירים יי. עדתיך נאמנו מאד לביתך נאווה קדש, יי לאך ימים.

הוֹשִׁיעַנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וְקַבֵּצֵנוּ מִן הָגּוּם, לְהֽוֹדֹת לִשְׁם קֶדֶשׁ, לְהַשְׁפִּיבָם בְּתִהְלַתְךָ. בָּרוּךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִשְׂרָאֵל מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם, וְאָמָר כֵּל הַעַם אָמָן, הַלְלוּיָה. בָּרוּךְ יְיָ מָצִיּוֹן, שָׁכַן יְרִישָׁלַיִם, הַלְלוּיָה. בָּרוּךְ יְיָ אֱלֹהֵים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, עֲשֵׂה נְפָלוֹת לְבָדוֹ. וָבָרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם, וַיִּמְלָא כְּבוֹדוֹ אֶת כָּל הָאָרֶץ, אָמָן וְאָמָן.

קדיש יתום

וַיִּתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שֵׁמוֹ רְבָא. בְּעַלְמָא דִי בָּרָא כְּרֻעָוֶתָה, וַיִּמְלִיךְ מֶלֶכֶתָה, וַיִּצְמַח פַּרְקָנָה וַיִּקְרַב מִשְׁיחָה. בְּתִיכְוֹן וַיִּזְמַמְּרֵן וַיִּמְלַיכֵּי דָּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעַגְלָא וּבְזָמוֹן קָרִיב וְאָמְרוּ אָמָן:

יְהָא שֵׁמוֹ רְבָא מִבְנֵךְ לְעַלְמָס וּלְעַלְמָי עַלְמָיָא. יִתְבְּנֵךְ וַיִּשְׁתַּבְּחֵךְ וַיִּתְפְּאֵר וַיִּתְרֹומֵס וַיִּתְנְשַׁא וַיִּתְהַדֵּר וַיִּתְעַלֵּה וַיִּתְהַלֵּל שֵׁמוֹ קֶדֶשׁ אֶת בָּרִיךְ הִיא, לְעַלְמָא מִן כֵּל (בַּעֲשֵׂיָת לְעַלְמָא וּלְעַלְמָא מִכֵּל) בְּרַכְתָּא וְשִׁירָתָא תְּשִׁבְחָתָא וְנִחְמָתָא, זָאָמֵרָן בְּעַלְמָא, וְאָמְרוּ אָמָן.

יְהָא שָׁלֵמָא רְבָא מִן שְׁמַיָּא וּמִיּוֹם טוֹבִים עַלְמָנוּ וְעַל כֵּל יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ אָמָן:

עֲשֵׂה שָׁלֹום (בַּעֲשֵׂיָת יְשָׁוֹרָם: הַשְּׁלֹום) בְּמִרְוָמִיו, הוּא יִعָּשֶׂה שָׁלֹום עַלְמָנוּ, וְעַל כֵּל יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ אָמָן:

בראש חדש אומרים:

בְּרָכִי נְפָשֵׁי אֶת יְיָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ גָּדוֹלָתְךָ פָּאֵד, הַזְׁדָּד וְקַדְרָה לְבָשַׂתְךָ. עַטָּה אָזָר בְּשַׁלְמָה, נוֹטָה שְׁמַיִם בְּיַרְיעָה. הַמִּקְרָה בְּמַיִם עַלְיוֹתָיו, הַשְּׁם עֲבִים רְכוּבוּ, הַמֶּלֶךְ עַל בְּנֵפִי רְוִיתָ. עֲשֵׂה מְלָאָכִיו רְחוֹת, מְשִׁירָתָיו אָשׁ לְהַטָּה. יִסְדֵּק אָרֶץ עַל מִכּוֹנִיהָ, בְּלֹת תְּמוֹתָעָם וְעַד. תְּהַזֵּם בְּלֵבָוֹשׁ בְּסִיטָזָו, עַל חֲרִים יִעַמְדוּ מִיּוֹם. מִן גַּעֲרַתְךָ יִנּוּסֵין, מִן קוֹל רְעַמְךָ יִחְפֹּזֵין. יַעֲלוּ חֲרִים יִרְדוּ בְּקָעוֹת, אֶל מִקּוֹם זֶה יִסְדַּת לְהָם. גַּבּוֹל שְׁמַתְךָ בְּלֹת יַעֲבְרוּ, בְּלֹת יַשְׁבוּ לְכִסּוֹת הָאָרֶץ. הַמְּשִׁלְמָם מַעֲנִים בְּנָחָלִים, בֵּין חֲרִים יִמְלֹכוּן. יַשְׁקוּ כֵּל מִיתָּו שְׁדִי, יַשְׁבְּרוּ פְּרָאִים צְמָאִים. עַלְיָהָם עוֹף הַשְּׁמִים יִשְׁפֹּזֵן, מִבֵּין

עֲפָאִים יַתְנוּ קֹול. מְשֻׁקָה הָרִים מֵעַלְיוֹתֵי, מִפְרִי מַעֲשֵׂיךְ תְּשַׁבַּע הָאָרֶץ.
מִצְמִימָת חָצֵיר לְבָהָמָה וְעַשְׁבָּה לְעַבְדַת הָאָדָם, לְהֹזִיא לְחַם מִן הָאָרֶץ.
וַיְיָנוּ יִשְׁמַח לְבֵב אָנוֹשׁ, לְהַצְהֵיל פְנִים מִשְׁמָנוֹ, וְלַחֲם לְבֵב אָנוֹשׁ יִסְעַד.
יִשְׁבַּעַו עָצֵי יְיָ, אֲרַזִי לְבָנוֹ אֲשֶׁר נִטְעָ. אֲשֶׁר שְׁם צְפָרִים יַקְנִינוּ, חָסִידָה
בְּרוֹשִׁים בַּיְתָה. הָרִים הָגְבָהִים לִיעָלִים, סְלָעִים מִחְסָה לְשָׁפָנִים. עָשָׂה
יַרְחָם לִמְעוֹדִים, שָׁמֵשׁ יָדָע מִבּוֹאוֹ. תְּשַׁת חַשְׁךׁ וַיְהִי לִילָה, בֹּוּ תְּרֵמֶשׁ כָּל
חַיִתוֹ יִעַר. הַכְּפִירִים שָׁאֲגִים לְטוֹרָף, וְלַבְקֵשׁ מְאֵל אֲכָלָם. תְּזַרְחָה הַשְׁמֶשׁ
יַאֲסִפוֹן, וְאֶל מַעֲוֹנָתָם יַרְבְּצִוּן. יַצֵּא אָדָם לְפָעָלוֹ, וְלַעֲבֹדָתוֹ עַדְיִ ערָב. מָה
רַבּוּ מַעֲשֵׂיךְ יְיָ, כָּלָם בְּחַכְמָה עֲשִׂיתָ, מְלָאָה הָאָרֶץ קַנִּינָה. זֶה הַיָּם גָדוֹל
וַרְמַבְּ יָדִים, שֶׁם רַמְשׁ וְאֵין מִסְפָּר, מִיוֹת קָטָנּוֹת עַם גָדוֹלָות. שֶׁם אֲנִיּוֹת
יַמְלִכּוֹן, לְוִיתּוֹן זֶה יִצְרָתָ לְשָׁחָק בֹּו. כָּלָם אֶלְיךָ יַשְׁבְּרוֹן, לְתַת אֲכָלָם
בָּעַתָּו. תַּתְנוּ לָהֶם יַלְקֹטוֹן, תַּפְתַּח יְדָךְ יַשְׁבָּעוֹן טֹוב. תַּסְתִּיר פְנִיקָה יַבְהָלוֹן,
תַּסְפִּר רְוַחַם יְגֹועָוָן, וְאֶל עַפְרָם יַשְׁבוּוּן. תַּשְׁלַח רְוַחַם יַבְרָאוֹן, וְתַמְדִידָשׁ פָנִי
אָדָמָה. יַהִי כְבָוד יְיָ לְעוֹלָם, יִשְׁמַח יְיָ בְמַעֲשָׂיו. הַמְּבִיט לְאָרֶץ וְתַרְעֵד, יַגְעַ
בְּהָרִים וַיַּעֲשֵׂנוּ. אֲשִׁירָה לֵי בְמַיִ, אֲזְמָרָה לְאַלְמִי בְעֹזִי. יַעֲרֵב עַלְיוֹ
שִׁיחִי, אֲנִכִּי אֲשִׁיחָה בַיִ. יַתְפּוּ מְطָאִים מִן הָאָרֶץ, וַיַּשְׁעִים עוֹד אֵינָם,
בְּרָכִי נְפָשִׁי אֶת יְיָ, מַלְלִיָּה.

קדיש יתום

קְיוֹה אֶל יְיָ, חָזֵק וַיַּאמֵץ לְבָהָ, וַקְיוֹה אֶל יְיָ. אֵין קָדוֹשׁ בַּיִ, כִּי אֵין בְּלִתָּה,
וְאֵין צָור בְּאֱלֹהִינוּ. כִּי מֵאַלְפָה מִבְלָעָדִי יְיָ, וַמֵּי צָור זָוְלָתִי אֱלֹהִינוּ.

אֵין בְּאֱלֹהִינוּ, אֵין בְּאֱדוֹנִינוּ, אֵין בְּמַלְכֵנוּ, אֵין בְּמוֹשִׁיעֵנוּ. מֵי בְּאֱלֹהִינוּ, מֵי
בְּאֱדוֹנִינוּ, מֵי בְּמַלְכֵנוּ, מֵי בְּמוֹשִׁיעֵנוּ. נֹזֶה לְאֱלֹהִינוּ, נֹזֶה לְאֱדוֹנִינוּ, נֹזֶה
לְמַלְכֵנוּ, נֹזֶה לְמוֹשִׁיעֵנוּ. בְּרוֹךְ אֱלֹהִינוּ, בְּרוֹךְ אֱדוֹנִינוּ, בְּרוֹךְ מַלְכֵנוּ, בְּרוֹךְ
מוֹשִׁיעֵנוּ. אֲתָה הוּא אֱלֹהִינוּ, אֲתָה הוּא אֱדוֹנִינוּ, אֲתָה הוּא מַלְכֵנוּ, אֲתָה
הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ. אֲתָה תֹזִיעֵנוּ. אֲתָה תָקִים תְרַחֵם צִיּוֹן, כִּי עַת לְחִנְנָה, כִּי
בָּא מַזְעָד.

פטום מקטרת: (א) הארי, (ב) והאפרו, (ג) המלכונה, (ד) והלבונה, משקל שבעים שבעים מנה. (ה) מזור, (ו) וקציעה, (ז) שבלה גרד, (ח) וברכים, משקל ששה עשר ששה עשר מנה. (ט) מקשטי שניים עשר, (י) וקליפה שלשה, (יא) וקגמו תשעה. ברית בראשינה תשעה קביו, יין קפריisin סאיון תלטא וקביו תלטא, ואם אין לו יין קפריisin, מביא חמץ חירין עתיק, מלח סודמית רביע (מקב), מעלה עשן כל שהוא. רבינו נתן הbabeliy אומר: אף כפת הירדן כל שהוא. ואם נתנו בה דבש, פסלה, ואם חסר אחת מכל שמיניה, מיב מיתה.

רבו שמעון בן גמליאל אומר: הארי אינו אלא שרף הנוטר מעצי מקטר. ברית בראשינה ששפין בה את האפרו כדי שתהא נאה, יין קפריisin ששוריין בו את האפרו כדי שתהא עזה, ומלא מי רגלים יפיו לה, אלא שאין מכנייסין מי רגלים בעזרה מפני הקבוץ.

תניא, רבינו נתן אומר, כשהוא שוכך, אומר: קדק היטב, היטב הדק, מפני שמקול יפה לבושים. פטמה לחצאיו, בשורה, לשיש ולרביע, לא שמענו. אמר רביה יהודה, זה מקל, אם כמדתך, בשורה לחצאיו, ואם חסר אחת מכל שמיניה, מיב מיתה.

תניא, בר קפרא אומר, אמת לשבעים או לשבעים שנייה הייתה באה של שירים לחצאיו. ועוד תני בר קפרא, אלו היה נתנו בה קורתוב של דבש, אין אדם יכול לעמוד מפני ריחתך. ולמה אין מערביון בה דבש, מפני שהתורה אמרה: כי כל שאר וכל דבש לא תקתירו ממענו אשר לוי.

ג' **פעמים:** יי צבאות עפנו, משגב לנו אלהי יעקב, סלה.

ג' **פעמים:** יי צבאות, אשורי אדים בטה לך.

ג' **פעמים:** יי הושיעה, מהלך יעננו ביום קראנו.

אתה סתר לי, מציר תצרני, רני פلت תסובני, סלה. וערבה לי מנות יהודה וירושלים, כי מי עולם וכשנים קדמניות.

תֹּנֶא דְּבֵי אֱלֹהִים: כָּל הַשׁוֹנֶה הַלְּכֹות בְּכָל יוֹם, מִבְּטָח לוֹ שֶׁהִיא בָּנו עֲזָלָם
הַבָּא, שֶׁנָּאֹמֶר: הַלְּכֹות עֲזָלָם לוֹ, אֲל תִּקְרֵי הַלְּכֹות, אֲלֹא הַלְּכֹות.

אמֶר רַבִּי אַלְעָזֶר אָמֶר רַבִּי חַנִּינָא: תַּלְמִידִי חַכְמִים מְרֻבִּים שְׁלוּם
בְּעוֹלָם, שֶׁנָּאֹמֶר: וְכָל בְּגִינַּךְ לְפָנֶיךְ יְיָ, וּרְבָ שְׁלוּם בְּגִינַּךְ, אֲל תִּקְרֵי בְּגִינַּךְ
אֲלֹא בְּגִינַּךְ. שְׁלוּם רַב לְאַהֲבֵי תּוֹرַתְךָ, וְאַיִן לְמֹזֵעַ מִכְשָׁול. יְהִי שְׁלוּם
בְּחִילָךְ, שְׁלוּה בְּאַרְמָנוֹתְךָ. לְמַעַן אַמְּרֵי וּרְעֵי, אַדְבָּרָה נָא שְׁלוּם בְּךָ. לְמַעַן
בֵּית יְיָ אֱלֹהֵינוּ, אַבְקָשָׁה טוֹב לְךָ. יְיָ עַז לְעַמּוֹ יְתָנוּ, יְיָ יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ
בְּשְׁלוּם.

קדיש דרבנו

וַתִּגְדַּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֵה רַבָּא. בַּעַלְמָא דִי בָּרָא כְּרוּוֹתָה, וַיִּמְלִיךְ מֶלֶכְוָתָה,
וַיִּצְמַח פְּרָקִינָה וַיִּקְרַב מִשְׁיחָה. בְּתִיכְוָן וּבְיוּמִיכְוָן וּבְמִיכְוָן דָּכָל בֵּית
יִשְׂרָאֵל, בְּעַגְלָא וּבְזָמוֹן קָרִיב וְאָמְרוּ אָמְנוּ:

יְהָא שְׁמֵה רַבָּא מִבְּכָד לְעַלְםָס וּלְעַלְמִי עַלְמִיא. יִתְבְּרַךְ וַיִּשְׁתַּבְּחַ וַיִּתְפְּאַר
וַיִּתְרֹומַס וַיִּתְנַשֵּׁא וַיִּתְמַדֵּר וַיִּתְעַלֵּה וַיִּתְהַלֵּל שְׁמָה דָּקְדָּשָׁא בְּרִיךְ הִיא,
לְעַלְםָא מִן בָּל (בְּעִשְׂיָת לְעַלְםָא וּלְעַלְמָא מִכָּל) בְּרַכְתָּא וּשִׁירַתָּא תְּשִׁבְחָתָא
וּנְחַמְּתָא, דְּאָמִירָן בְּעַלְמָא, וְאָמְרוּ אָמְנוּ.

עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבָּנוֹ, וְעַל תַּלְמִידֵיהֶן וְעַל כָּל תַּלְמִידִי תַּלְמִידֵיהֶן, וְעַל
כָּל מְאוֹן דָּעֵסְקִין בְּאֹורֵיתָא, דִי בְּאֹתְרָא הַדִּין וְדִי בְּכָל אֹתֶר וְאֹתֶר. יְהָא
לְהָנוֹ וְלְכָוֹן שְׁלָמָא רַבָּא, חַפָּא וְחַסְדָּא וּרְחַמְּדָא, וּמִינּוּ אֲרִיכִין, וּמִזּוּנִין
רוּיחִין, וּפְרָקִינָה, מִן קָדָם אָבוֹהוֹ דִי בְּשָׁמִיא וְאַרְעָא, וְאָמְרוּ אָמְנוּ.

יְהָא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שָׁמִיא, וּמִיִּם טוֹבִים עַלְמָנוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ
אָמְנוּ.

עֲשָׂה שְׁלוּם (בְּעִשְׂיָת יְשָׁוֹרָם: הַשְּׁלוּם) בְּמַרְוּמִין, הוּא בְּרַחְמִין
עֲשָׂה שְׁלוּם עַלְמָנוּ, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ אָמְנוּ:

עלינו לשפט לאוזן הכל, לחתת גדרה ליוצר בראשית, שלא עשנו בגויי הארץות, ולא שמננו במשפחות האדמה, שלא שם חלכנו בהם, וגרנו בכל המונם, (שהם משתתפים להבל וריק, ומתקיפים אל אל לא יושיע), ואנחנו כורעים ומשתתפים ומודים, לפניו מלך מלכי המלכים, הקדוש ברוך הוא. שהוא נוטה שמנים ויסד ארץ, ומושב יקרו בשמיים מפעל, ושבינת עוז בגהה מרים, הוא אלהינו אין עוד. אמת מלכנו, אפס זולתו, בפתוב בתורתו: ידעת היום והשבת אל לבבך, כי יי' הוא אלהים בשמיים מפעל, ועל הארץ מתחת, אין עוד.

ועלכו נקיה לך יי' אלהינו, לראות מהרה בתפארת עצה, להעיר גלילים מן הארץ, והאלילים קרות יברתו, למקו עולם במלכות שדי, וכל בני בשר יקראו בשמה, להפנות אליך כל רשי הארץ. יקרו וידעו כל יושבי תבל, כי לך תברע כל הארץ, תשבע כל לשון. לפניך יי' אלהינו יכרעו ויפלי, ולכבוד שמה יקר יתנו, ויקבלו כלם את כל מלכותך, ותמלך עליהם מהרה לעולם ועד. כי המלכות שלך היא, ולוולמי עד תמלך בכבוד, בפתוב בתורתך, יי' מלך לעולם ועד. ונאמר, והיה יי' למלך על כל הארץ, ביום ההיא יהיה יי' אחד, ושמו אחד.

אל תירא מפחד פתאם, ומשות רשעים כי תבא. עזע עצה ותפר, דברו דבר ולא יקום, כי עמו אל. ועד זקנה אני הוא, ועד שיבת אסבל, אני עשיתי ואני אשא, ואני אסבל ואמלט.
(אך צדיקים ידו לשמה, ישבו ישרים את פניך).

קדиш יתום

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלה מא די ברא בריאותה, ומלך מלכותה, נצמח פרקנה ויקרב משיחה. בחיכון ובזימיכון ובמי דכל בית ישראל, בעגלא ובזמן קרייב ואמרי אמן:
יהא שמה רבא מביך לעלם ובעלמי עולם. יתביך ושבח ויתפאר
ויתרומים ויתנשא ויתמזר ויתעללה ויתהلال שמה דקדשה בריך הוא,

לעלא מון כל (בעשיית לעלא ולעלא מכל) ברכתה ושירותה תשבחתא
וינחמתה, דאמירן בעלמא, ואמרו אמן.

יהא שלמא רבא מון שמייא, ותהיים טובים עליינו ועל כל ישראל, ואמרו
אמן.

עשה שלום (בעשיית יש אומרים: השלום) במרומיו, הוא יעשה שלום
עלינו, ועל כל ישראל, ואמרו אמן:

אומרים בכל יום לאחר תפילת שחרית ומנחה מראש חדש אלול עד
שמיני עצרת

לוד, יי אורי ויישעיה ממי אירה, יי מעוז חי ממי אפחד. בקרוב עלי
מרעים לאכל אתבשרי, צריiae ואיבי לי, הקמה בשמי ונפלו. אם תחנה עלי
מחנה לא יירא לבי, אם תקים עלי מלכמיה בזאת אני בוטם. אמת
שאלתי מעת יי, אצתה אבקש, שבתי בבית יי כל ימי חי, לחזות בנעם
יי ולבקר בהיכלו. כי יצפנני בספה ביום רעה, יסתורני בסתר אהלו,
בצור ירומכני. ועתה ירום ראי עלי איבי סביבותי, ואזבחה באלהו
זבח תרואה, אשירה ואזרעה לי. שמע יי קולי אקרה, וחנני וענני. לך
אמר לבי, בקשו פנוי, את פניך יי אבקש. אל מסטור פניך ממעני, אל טט
באף עבך, עזרתי היית, אל תפטעני ואל תעזבני אלהי ישע. כי אבי
ואמי עזבוני, ויי יאספנוי. הזרני יי דרך, וначני בארכ מישור, למעו
שררי. אל תפטעני בנפש צרי, כי קמו בי עדי שקר ויפח חמס. לוילא
האמנתי, לראות בטוב יי, הארץ מיים. קוה אל יי, מצק ויאמץ לבך,
וקוה אל יי.

קדиш יתום

בבית אבל אומרים למנצח

למנצם לבני קורח מזמור. שמעו זאת כל העמים, האזינו כל ישבי חלד.

גם בָּנֵי אָדָם, גַּם בָּנֵי אִישׁ, יְמַד עֲשֵׂיר וְאֶבְיוֹן. פִּי יְדַבֵּר חֲכָמוֹת, וְהַגּוֹת לְבִי תְּבוּנוֹת. אָטָה לְמַשֵּׁל אָזְנִי, אָפְתָח בְּכֻפֹּר חִידְתִּי. לְמַה אִירָא בְּיַמִּי רַע, עַזּוֹ עַקְבִּי יִסְבְּנִי. הַבְּטָחִים עַל חִילָם, וּבְרַב עַשְׂרָם יִתְהַלֵּל. אֲחַלְאָ פְּדָה יִפְדָּה אִישׁ, לֹא יִתְןֵן לְאֱלֹהִים כְּפֹרוֹ. וַיַּקְרֵר פְּדִיּוֹן נַפְשָׁם, וַחֲדֵל לְעוֹלָם. וַיַּחַי עוֹד לְנִצְחָה, לֹא יִרְאָה הַשְׁחָתָה. כִּי יִרְאָה חֲכָמִים יְמִינָתוֹ, יְמַד כְּסִיל וּבָעָר יַאֲבֹדוּ, וְעַזְבוּ לְאֶחָרִים חִילָם. קָרְבָּם בְּתִימָוּ לְעוֹלָם, מִשְׁכְּנָתָם לְדוֹר וּדוֹר, קָרְאוּ בְּשָׁמוֹתָם עַלְיָ אָדָמוֹת. וְאָדָם בַּיּוֹקָר בְּלִילָיו, נִמְשָׁל בְּבָהָמוֹת נְדָמוֹת. זֶה דָּרְכָם, כָּסֶל לְמַמָּוֹת, וְאֶחָרִיהם בְּפִיהָם יַרְצֵוּ סָלָה. פְּצָאָן לְשָׁאָל שְׁתַוּ, מְעוֹת יְרֻעָם, וַיַּרְדוּ בָם יְשָׁרִים לְבָקָר, וַצְוָרִים לְבָלוֹת שָׁאָל מִזְבֵּל לֹו. אֲזַה אֱלֹהִים יִפְדָּה נַפְשִׁי מִיד שָׁאָל, כִּי יַקְהַנֵּנִי סָלָה. אֲלַפְּרִיאָה כִּי יַעֲשֶׂר אִישׁ, כִּי יַרְבֶּה כְּבָזָד בֵּיתָו. כִּי לֹא בְּמוֹתוֹ יַקְחֵח הַפְּלָל, לֹא יַרְדֵּ אֶחָרִיו כְּבָזָדוֹ. כִּי נַפְשׁוֹ בְּמַיּוֹן יַבְרָךְ, וַיַּזְדַּק כִּי תִּיטְיבֵּל לְהָזָה. תְּבֹזָא עַד דָּוָר אָבוֹתָיו, עַד נִצְחָה לֹא יַרְאָו אָוֹר. אָדָם בַּיּוֹקָר וְלֹא יִבְין, נִמְשָׁל בְּבָהָמוֹת נְדָמוֹת.

קדиш יתומ

שש זכירות

לְמַעַן תִּזְפֵּר אֶת יוֹם צָאתְךָ מִאָרֶץ מִצְרָיִם כֹּל יְמֵי מִיְּנָה. רק הַשְׁמָר לְךָ וְשִׁמְרֵךְ נַפְשָׁךְ מִאָד, פְּנֵו תְּשִׁבַּח אֶת מִזְבְּחָרִים אֲשֶׁר רָאוּ עִינֵיכֶה, וּפְנֵו יִסּוּרוּ מִלְבָבֶךָ, כֹּל יְמֵי מִיְּנָה, וְהַזְדַעַתָּם לְבָנִיךְ וְלִבְנִי בְּנָנִיךְ יוֹם אֲשֶׁר עַמְדָתָ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם בְּחֶרְבָּה.

זָכֹור אֶת אֲשֶׁר עָשָׂה לְךָ עַמְלָק, בְּזֶרֶךְ בְּצָאתְכֶם מִמִּצְרָיִם. אֲשֶׁר קָרָךְ בְּזֶרֶךְ, וַיַּגְנֵב בְּךָ כָל הַנְּחַשְׁלִים אֶחָרִיךְ, וְאָתָה עִיר וְיִגְעָן, וְלֹא יַרְא אֱלֹהִים. וְהִיא בְּהַנִּים יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם לְךָ מִכֶּל אַיִּשׁ מִסְבֵּב, בָּאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם נִתְנוּ לְךָ נָמָלה לְרִשְׁתָה, תִּמְחָה אֶת זָכָר עַמְלָק מִפְתַּת הַשָּׁמַיִם, לֹא תְשַׁקֵּח.

זָכֹר, אֶל תְּשִׁבַּח, אֶת אֲשֶׁר הַקְּצַפְתָּ אֶת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם בְּמַדְבָּר.

זָכֹור אֶת אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם לִמְרִים, בְּזֶרֶךְ בְּצָאתְכֶם מִמִּצְרָיִם.

זָכֹור אֶת יוֹם הַשְׁבָּת לְקָדְשָׁו.

י"ג עיקרים

א אני מאמין באמונה שלמה, שהבורה יתברך שמו הוא בורא ומניג
לכל הברואים, והוא לבודו עשה ועשה ויעשה לכל המעשים.

ב אני מאמין באמונה שלמה, שהבורה יתברך שמו הוא ייחיד, ואין
יחידות במוهو בשום פנים, והוא לבודו אלהינו, היה הוה ויהה.

ג אני מאמין באמונה שלמה, שהבורה יתברך שמו אינו גופ, ולא
ישגומו ממשיגי הגוף, ואין לו שום דמיון כלל.

ד אני מאמין באמונה שלמה, שהבורה יתברך שמו היא ראשונה והוא
אחרון.

ה אני מאמין באמונה שלמה, שהבורה יתברך שמו לו לבודו ראוי
להתפלל, ואין ראוי להתפלל לאולתו.

ו אני מאמין באמונה שלמה, שכל דברי נבאים אמת.

ז אני מאמין באמונה שלמה, שבובאות משה רבינו עליו השלום הייתה
אמתית, והויא היה אב לבאים, לקודמים לפניו ולבאים אחריו.

ח אני מאמין באמונה שלמה, שכל התורה מציאה עתה בידינו, היא
הנתינה למושה רבינו עליו השלום.

ט אני מאמין באמונה שלמה, שאות התורה לא תהא מחלפת, ולא
ת תהא תורה אחרת מעת הבורה יתברך שמו.

י אני מאמין באמונה שלמה, שהבורה יתברך שמו יודע כל מעשה בני
אדם וכל מחשבותם, שנאמר, כייצר ייחד לבם, המבין אל כל מעשיהם.
יא אני מאמין באמונה שלמה, שהבורה יתברך שמו גומל טוב לשומרי
מצותיו ומעניש לעוברי מצותיו.

יב אני מאמין באמונה שלמה בביטחון המשית, ואף על פי שיתקופה
עם כל זה אמפה לו בכל יום שיבוא.

יג אני מאמין באמונה שלמה, שתהיה תחיתת המתים בעת שיעלה רצון
מאת הבורה, יתברך שמו ויתעלה זכרו לעד ולנצח נצחים.

ליישועתך קוייתי זז. קוייתי זז ליישועתך. זז ליישועתך קוייתי.
לפורקנד סברית זז. סברית זז לפורקנד זז לפורקנד סברית.